

ČTVRTEK, 25. ÚNORA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan MARTÍNEZ MARTÍNEZ

místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Pane předsedající, včera nebyla kvůli časové náročnosti práce zde ve sněmovně příležitost připomenout nedávné úmrtí Orlanda Zapaty, kterého španělská delegace upřímně želí. Zemřel po dlouhé hladovce. Je prvním vězněm svědomí, který za 40 let zemřel na Kubě, a my na tomto místě požadujeme propuštění všech vězňů svědomí na Kubě a ve zbytku světa. Chtěli bychom též vyjádřit svou solidaritu s jeho rodinou a s kubánským lidem na jeho cestě k pluralitě a rozvoji.

Tato velmi smutná událost by mohla urychlit diskusi zaměřenou na stanovení vztahů mezi Evropskou unií a Kubou v komplexním dvoustranném rámci zajišťujícím stálý a konstruktivní dialog o lidských právech na základě odpovídajícím dohodám Evropské unie se třetími zeměmi.

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Situace na Ukrajině (předložené návrhy usnesení): viz zápis

4. Zelená kniha o reformě společné rybářské politiky (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A7-0014/2010), kterou jménem Výboru pro rybolov vypracovala Maria do Céu Patrão Nevesová o zelené knize o reformě společné rybářské politiky (KOM(2009)0163 - 2009/2106(INI)).

Maria do Céu Patrão Neves, zpravodajka. – (PT) Dovolte mi říci několik slov skupině 50 rybářů, kteří by právě nyní měli přijít do sněmovny a kteří tu jsou přítomni, aby sledovali tuto rozpravu a hlasování o zprávě.

Myslím, že mohu hovořit za všechny své kolegy ve Výboru pro rybolov, kteří na této zprávě usilovně pracovali, když řeknu, že jsem velice ráda, že nastal tento den, den, kdy má být zpráva předložena Parlamentu a podrobena hlasování. Proč? Protože společná rybářská politika je jednou z vlajkových politik Evropské unie. Měla poněkud obtížné začátky, protože byla formálně zahájena v 80. letech a svou první reformou prošla v roce 2002. Dnes jsme si vědomi některých z tehdy zjištěných hlavních problémů (mám na mysli nadměrnou kapacitu, nadměrný rybolov a nadměrné investice, které zřejmě nebyly v celé EU stejné), protože tyto problémy se do velké míry vyskytují i dnes.

To je východiskem pro reformu, reformu, která musí být široká a intenzivní a na niž toto odvětví dlouho čekalo.

Jakým směrem by se podle obsahu naší zprávy měla reforma vydat? Zaprvé, pokud jde o základní principy, musí existovat rovnováha mezi environmentálními, sociálními a hospodářskými aspekty. Environmentální aspekty jsou nutné pro zaručení zachování populací; sociální aspekty pro zaručení pokroku a důstojnosti dané profese a hospodářské aspekty pro zaručení toho, aby odvětví mohlo vytvářet příjmy. Bez těchto tří aspektů nebudeme mít v Evropské unii žádný rybolov nebo přinejmenším nebude existovat žádný rybolov, který bude udržitelný a schopný rozvoje, což je právě to, co všichni chceme.

Jak by tyto obecné zásady zaměřené na omezení rybolovu, dosažení většího zisku a lepší zachování populací ryb měly být prováděny? Zpráva poukazuje na určité základní aspekty: investice do decentralizace; prosazování větších práv rybářů a celého odvětví rybolovu v oblasti rozhodovacích pravomocí; zajištění jejich větší účasti na správě rybolovu, což rovněž umožní politiku dodržování zákonných požadavků a odpovědnosti; nutnost rozlišit loďstva pro drobný a pro průmyslový rybolov a stanovit pro každé z nich zvláštní předpisy; nutnost ocenit modely řízení lépe přizpůsobené různým oblastem rybolovu a různým druhům rybolovu; význam posílení trhu rybolovem zaměřeným na produkty s přidanou hodnotou a zvýšením ceny při prvním prodeji; provázání podpory s osvědčenými postupy; regulace modernizace loďstva z hlediska bezpečnosti a hygieny; zásadní rozvoj ekologicky udržitelné akvakultury a rozvoj ostatních sektorů účastnících se lovu či zpracování

ryb v Evropské unii. Neměli bychom ani zapomenout upozorňovat na rostoucí úlohu žen v rybolovu a na to, že je nutné požadovat, aby produkty rybolovu ze třetích zemí dovážené do EU podléhaly stejným požadavkům jako produkty našich producentů. To znamená certifikaci, označování, zpětnou sledovatelnost a konečně i začlenění rybolovu do evropské námořní politiky v širším kontextu posilování její kapacity.

Dovolte mi skončit konstatováním, že práce, kterou zde dnes představujeme, je výsledkem společného úsilí všech členů Výboru pro rybolov, zejména stínových zpravodajů, s nimiž jsme velmi usilovně spolupracovali, a také spolupráce s Komisí, sekretariátem Evropského parlamentu, poradcem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a ostatními poradci dalších politických skupin a samozřejmě mé kanceláře a mých asistentů pro oblast rybolovu. Práce, kterou zde dnes představujeme, představuje skutečně společné úsilí a my doufáme, že bude zde i přijata.

Juan Carlos Martín Fragueiro, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, předsednictví též vítá tuto rozpravu v Evropském parlamentu, protože se jedná o důležitý příspěvek k postupu širší konzultace zelené knihy, a proto by příspěvkům Evropského parlamentu měla Komise při přípravě svých legislativních návrhů věnovat vážnou pozornost.

I Rada hodlá pečlivě zkoumat všechna stanoviska Parlamentu, aby mohla následně zkoumat a přijímat legislativní návrhy v rámci řádného legislativního postupu.

Zelená kniha z dubna 2009 zkoumá různá strukturální omezení společné rybářské politiky: nadměrnou kapacitu, nedostatek přesných cílů, přijímání krátkodobých rozhodnutí, nedostatečnou odpovědnost v rámci odvětví a špatné dodržování předpisů obecně.

Zelená kniha rovněž stanoví možné způsoby boje proti těmto strukturálním omezením a zabývá se důležitými otázkami, jako jsou diferencované režimy pro průmyslová loďstva a loďstva pro drobný pobřežní rybolov, odpad, relativní stabilita, převoditelná práva jednotlivců, větší zaměření na trhy, začlenění společné rybářské politiky do kontextu širší námořní politiky, veřejné financování a vnější rozměr SRP.

Členské státy jak samostatně, tak společně v Radě podrobně studují všechny aspekty dotčených otázek. První fáze konzultace skončila v prosinci 2009 a Komise obdržela 1 700 návrhů a dosud uskutečnila více než 1 25 schůzek a seminářů.

Ve druhé fázi, která bude zahájena dne 1. září tohoto roku, budou analyzovány získané příspěvky a bude se diskutovat o hlavních myšlenkách. V lednu Komise uspořádala semináře o klíčových prvcích reformy a řízení rybolovu založeném na právech, a i dnes probíhá seminář o drobném rybolovu. Posouzení dopadu bude provedeno v březnu. Evropský rybářský fond a budoucí finanční perspektiva budou projednány v dubnu, v květnu bude následovat vnější rozměr a odpad a selektivita v červnu.

Ve dnech 2. a 3. května se ve městě La Coruña bude konat konference, kterou společně pořádají předsednictví a Komise. Bude se zabývat třemi základními prvky reformy, jmenovitě správou věcí veřejných, řízením populací a rozlišením mezi průmyslovým a drobným rybolovem.

Ve dnech 4. a 5. května se ministři sejdou ve Vigu, aby projednali výsledky konference, a je možné, že Rada na svém červnovém zasedání na svůj program jednání zařadí neformální rozpravu o pracovním dokumentu týkajícím se možných změn.

Jak jsem již řekl, ve třetí fázi, která začne ve druhé polovině roku 2010, představí Komise bílou knihu a následně čtyři legislativní návrhy: základní nařízení, nové sdělení KOM, technická opatření a nové nařízení o financování. Cílem je, aby SRP s novou reformou vstoupila v platnost dne 1. ledna 2013.

Rada ještě musí v této věci přijmout stanovisko; bude přijímat pouze formální rozhodnutí o legislativních návrzích, které obdrží od Komise v roce 2011, a bude tak činit v souladu s pravidly pro řádný legislativní postup.

Maria Damanaki, členka Komise. – Pane předsedající, protože toto je mé první vystoupení jakožto komisařky před poslanci této sněmovny, chtěla bych vám poděkovat za příležitost vystoupit před Evropským parlamentem. Jsem velmi poctěna, že zde s vámi mohu být a jednat o reformě společné rybářské politiky, která je klíčovou otázkou pro celé odvětví. Chci blahopřát zpravodajce, paní Nevesové, k její obtížné práci při sladování rozdílných stanovisek do jednotného dokumentu. Nemohu než souhlasit s tím, že potřebujeme radikální reformu, která zvrátí strukturální selhání naší politiky. Jak všichni víte, poslední reforma v roce 2002 nebyla dostatečně úspěšná.

Nyní se musíme vypořádat se všemi nedostatky z minulosti, dosáhnout lepších výsledků z environmentálního, sociálního a hospodářského hlediska. Veřejná konzultace jasně ukázala, že pro tuto reformu existuje široká podpora. Samozřejmě nebudu schopna dnes odpovědět na všechny otázky nastíněné ve vaší zprávě, o níž se má hlasovat. Mám však na paměti vaše kompromisní pozměňovací návrhy týkající se udržitelnosti, nadměrné kapacity, drobného rybolovu, horizontální decentralizace, postupného ukončování výmětů, nových dohod o rybolovu a rozmístění v odvětví rybolovu. Jsem velice vděčná za váš konstruktivní přínos.

Ráda bych upozornila na dva konkrétní problémy: zaprvé na veřejné financování. Jsem přesvědčena, že svou podporu musíme zaměřit na dosahování lepších výsledků tím, že ji budeme orientovat na cíle naší politiky. Například namísto podpory stavby nových lodí bychom měli podporovat inovace pro selektivitu a ekologizaci a pomoci organizacím producentů reagovat na budoucí výzvy.

Zadruhé, sdílím vaše názory na sociální rozměr: chceme rybolov, který vytváří lákavá a bezpečná pracovní místa. Dnes se těším na vaše návrhy při této rozpravě.

Dovolte mi rovněž informovat vás o našich dalších krocích. Vypracujeme souhrnnou zprávu o loňské konzultaci, která nám pomůže v přípravě návrhů nové politiky. Pořádáme semináře k projednání konkrétních témat se zúčastněnými subjekty, institucemi a členskými státy. Spolu se španělským předsednictvím pořádáme v květnu širokou konferenci věnovanou reformě SRP.

Vím, a již to bylo zmíněno, že v Komisi právě probíhá technický seminář s účastníky z celé Evropy. Lituji, že se ho nemůžete zúčastnit, Tento seminář byl připravován dlouhou dobu předem. Pokusím se zajistit, pokud to bude vůbec možné, aby taková zasedání v budoucnosti časově nepřekrývala.

Na tomto základě začneme koncem roku 2010 připravovat naše návrhy, které by měly být v Komisi přijaty na jaře 2011. Tento velký proces konzultace vyvrcholí velmi plodnou diskusí s vámi. Vy, jako spoluvůdci právních předpisů, pak budete mít spolu s Radou zásadní úlohu při formování nové politiky. Na spolupráci s vámi se skutečně těším.

Antonello Antinoro, jménem skupiny PPE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem vděčný Radě za její připomínky a chtěl bych vyjádřit poděkování a popřát hodně štěstí nové paní komisařce – která dnes v této sněmovně vystupuje poprvé – při práci, na kterou se připravujeme.

Jsem přesvědčen, že to, co zavádíme, je důležité, a doufám, že tato zelená kniha, o níž dnes začínáme diskutovat a o níž budeme později hlasovat, neskončí tak, jak se stalo v roce 2002.

Dnes je však Evropský parlament v odlišné pozici. Máme řádný legislativní postup a Lisabonskou smlouvu, a proto jsem přesvědčen, že toho musíme všichni využít pro splnění daných cílů.

Klíčové problémy již popsala naše zpravodajka paní Patrão Nevesová, které jako skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) vyjadřujeme svou vděčnost za práci, kterou vykonala, za shrnutí, které byla schopna předložit, a za vše, co dokázala nastínit.

Chtěl jsem vystoupit a využít této příležitosti k projednání tématu rybolovu, také však jít za rámec běžné zelené knihy – a bílé knihy, která je ohlášena na červen – a zabývat se potřebami, které se týkají evropských moří, a zejména moře Středozemního.

Dnes si musíme stanovit pravidla, která již po řadu let uplatňujeme na naše hospodářství a naše rybáře. Přímořské státy, včetně těch, které s Evropou hraničí, však záměrně a často, skutečně velice často, tato pravidla ignorovaly, a my jsme dnes v paradoxní situaci, kdy toto vše platí pro naše rybáře, zatímco ostatní si mohou dělat, co se jim zlíbí.

Dnes má Evropská komise odlišnou a silnější úlohu; má ministra pro zahraniční záležitosti a silnější Parlament. Já doufám, že v rámci zelené knihy a před vypracováním knihy bílé můžeme spolupracovat se třetími zeměmi – těmi zeměmi, které nejsou součástí Unie – abychom přinesli sdílená a společná pravidla s cílem zajistit, aby se ti, pro koho tato pravidla platí, necítili Unii zrazeni nebo opomíjeni a hleděli na Unii jako na přítele, a nikoli jako na protivníka.

Josefa Andrés Barea, jménem skupiny S&D. – (ES) Děkuji vám, pane Martíne Fragueiro, vítejte, a děkuji vám, paní Damanakiová.

I já zde hovořím na téma rybolovu poprvé a v této oblasti skutečně stojíme před významným úkolem. Jsme povinni a je naší odpovědností definovat hlavní směry, které zaručí udržitelnost moří, rybolovu a stručně řečeno planety samé.

Mluvíme i o významném prvku produkce v našich zemích, na našich pobřežích, v našich regionech – o hospodářském a kulturním prvku, který zahrnuje mnoho hodnot – a jak jste správně řekla, paní Damanakiová, reforma z roku 2002 je spojena s problémy.

Musíme revidovat zásadu relativní stability a musíme hledat nové přístupy k řízení, které budou pružnější a adaptabilnější, protože úroveň celkového přípustného rybolovu a kvóty působily problémy. Vznikly problémy v důsledku všem až příliš dobře známé otázky výmětů, výmětů, které nemůžeme dovolit v zájmu našich rybářů ani v zájmu naší planety.

Budoucí reforma SRP musí zajistit udržitelný systém rybolovu a my jsme pro nový systém řízení založený na intenzitě rybolovu. Musíme být otevřenější, musíme o věcech přemýšlet a musíme se snažit o větší pružnost řízení.

Musíme zajistit široké zavedení environmentálních kritérií a rozlišovat mezi pobřežním rybolovem a rybolovem na volném moři. To je důležité a je to něco, co požaduje celé odvětví. Musíme snížit nadměrnou kapacitu některých loďstev. Také musíme dokončit společnou organizaci trhu a vymyslet, jak stabilizovat trh a jak jej sladit s dovozem ryb ze třetích zemí.

Boj proti nezákonnému rybolovu, který byl kritizován a který je dosud neúčinný, potřebuje další zdroje, harmonizované sankce a mezinárodní dohody založené na právu, zásadách lidských práv a zásadách dodržování dohod.

Finanční rámec, který podle vašich slov musí přinášet lepší výsledky, musí dosáhnout lepších výsledků než současná politika.

Především musíme přemýšlet o sociálním rozměru: hovoříme o lidech a musíme zajistit, aby měli důstojnost, smysl pro profesionalitu, dostalo se jim odborného uznání a měli ekonomickou kapacitu k přežití.

Samozřejmě nesmíme zapomínat na začleňování žen, které představují neviditelnou stranu světa rybolovu. Musíme je přivést do čela a věnovat jim zvláštní úsilí.

Reforma rybářských politik je více než jen návrhem právních předpisů. Znamená zvládnutí významné části reformy zevnitř Evropské unie, která má zaručit udržitelnost moří, rybářů a části planety.

V důsledku toho musíme být tváří v tvář výzvám odvážní a být odvážný znamená chopit se politiky beze strachu. Musíme svůj strach nechat za sebou. Musíme se k situaci postavit čelem a zachovat rovnováhu státu, Evropské unie a světa.

Carl Haglund, jménem skupiny ALDE. – (SV) Pane předsedající, ti z nás, kdo na této zelené knize a zprávě usilovně pracovali, mají mimořádně dobrý pocit z toho, že jsme se dostali až k projednávání v plénu. Především bych chtěl poděkovat zpravodajce, která odvedla vynikající práci.

Naše společná rybářská politika potřebuje reformu. Pro skupinu Aliance liberálů a demokratů pro Evropu bylo důležité, aby byla reforma založena na ekosystémovém přístupu. Formulace ve zprávě v tomto smyslu je dobrá. Současně čelíme situaci, kdy je třeba řešit i závažné problémy, jako jsou výměty, obrovská nadměrná kapacita existující na některých místech a mnoho dalších věcí. Proto jsem rád, že jsme byli schopni dohodnout se na opatřeních zejména k řešení těchto věcí. Kdo si skutečně myslí, že politiku EU týkající se výmětů lze odůvodnit? Já jistě ne.

Další důležitou otázkou je regionalizace společné rybářské politiky. V případech, kdy je situace na různých místech v Evropě tak odlišná, je důležité, aby bylo možné činit a provádět rozhodnutí na regionální úrovni. Další vítanou reformou je záměr zavést samostatný přístup pro drobný pobřežní rybolov. Toto jsou také problémy, které jsme nastolili ve zprávě skupiny.

Jako Fina a jako někoho, kdo žije u Baltského moře, mě také těší prohlášení týkající se možnosti přijímat opatření k regulaci přemnožených populací tuleňů a kormoránů, protože ty jsou jednou z největších hrozeb pro rybolov v Baltském moři.

A konečně bych chtěl zmínit dohodu o rybolovu se třetími zeměmi. Je důležité, aby naše politika v tomto ohledu šla ruku v ruce s politikou EU v oblasti lidských práv. Dohoda s Guineou je dobrým příkladem, kdy Parlament hlasoval proti dohodě, a to nám ukazuje cestu, kterou bychom se měli v budoucnu vydat.

Velice rád vidím, jak daleko se reforma dostala. Máme dobrou zelenou knihu a jsem si jist, že po roce 2013 budeme mít daleko lepší rybářskou politiku.

Isabella Lövin, jménem skupiny Verts/ALE. – (SV) Pane předsedající, paní komisařko Damanakiová, dámy a pánové, pozorně jsem si všímala společné rybářské politiky Evropské unie a jejích destruktivních důsledků v roce 2002, kdy po většinovém hlasování ve švédském parlamentu Švédsko rozhodlo o jednostranném zákazu rybolovu tresky obecné na jeden rok, ale Evropská komise mu zabránila v jeho provedení.

Přestože Švédsko hodlalo za zákaz své komerční rybáře odškodnit a přestože výzkumníci v Mezinárodní radě pro průzkum moří doporučili úplný zákaz rybolovu tresky obecné na několik let a přestože různorodé populace tresky obecné podél švédského pobřeží byly vyhlazeny nebo sníženy o 70 až 90 %, zásada společné rybářské politiky byla důležitější. Jestliže každý provozuje nadměrný rybolov, musí podle Komise nadměrně lovit i Švédsko. Jinými slovy, bezohledné využívání bylo pro členské státy EU povinné.

Poslední reforma rybářské politiky byla dokončena v roce 2002 a neprokázalo se, že by byla schopna vyřešit obtížné problémy, kterým rybolovný průmysl čelil již před deseti lety, jmenovitě to, že příliš mnoho příliš účinných plavidel soutěží o příliš málo a stále méně ryb. Poslední plavidla pro lov tuňáka obecného získala ve Středomoří podporu EU ještě v roce 2005. V letech 2000 až 2008 zaplatili daňoví poplatníci v Evropské unii 34 milionů EUR na výstavbu a modernizaci plavidel pro lov tuňáků v době, kdy byly populace na pokraji zhroucení. Podobná logika se týká i Baltského moře. V posledních letech švédská Rada pro rybolov zaplatila 5,4 milionu EUR za likvidaci některých z největších plavidel pro lov tuňáků – stejných plavidel, která byla postavena s podporou z peněz EU.

Je nutná radikální reforma rybářské politiky. Jsme přesvědčeni, že je třeba zastavit všechny druhy škodlivých podpor. Plavidla EU s palivem osvobozeným od daně a přístupovými dohodami, které platí daňoví poplatníci, nyní zbavují africká moře nezbytných zásob potravy a nekale soutěží s africkými rybáři, přičemž současně ničí ekosystémy.

Před dnešním hlasováním o zprávě o zelené knize chci vyzvat všechny své kolegy poslance, aby alespoň odstranili jeden špatný bod z jinak obecně vynikající zprávy. Mám na mysli bod 121, který uvádí, že vnější rybářská politika by měla chránit zájmy evropského rybolovu. Nemyslím si, že prosazování takové politiky je v roce 2010 pro Evropskou unii vhodné.

Marek Józef Gróbarczyk, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, paní Damanakiová, na počátku bych chtěl vyjádřit upřímné poděkování paní Patrão Nevesové za úsilí, které vložila do přípravy této zprávy. K vypracování tak důsledného dokumentu je třeba velkého odhodlání i smyslu pro kompromis. Tato zpráva je však pouze základem budování budoucí společné rybářské politiky, která vyžaduje důkladnou přestavbu a zásadní změny, aby bylo možné sladit péči o přírodní prostředí s rozvojem historického dědictví rybolovu. Politika musí být založena na regionalizaci, která bude sama vycházet z podmínek existujících v jednotlivých regionech. To umožní správné posouzení založené na názorech z odvětví rybolovu i na vědeckých názorech a přijatý kompromis zajistí spravedlivé a rovné řízení rybolovu.

Nová rybářská politika musí podněcovat rozvoj tohoto odvětví v Evropě, kterou zachvátila krize, je však také nutné věnovat pozornost bezohlednému průmyslovému rybolovu, který je prováděn zejména v Baltském moři, kde se zdravé a cenné ryby mění na rybí drť pro drůbeží a dobytčí farmy a namísto toho na stoly Evropanů připlouvá toxický pangas z Dálného východu. To je rána udržitelnému evropskému pobřežnímu rybolovu, odvětví, kterému by se mělo dostat zvláštní péče.

Rovněž to ukazuje nutnost zřídit racionální a spravedlivý systém úlovků, který by nahradil snadno manipulovatelný systém kvót. Dal by rovnou šanci všem rybářům ve všech zemích Evropské unie. Evropští konzervativci a reformisté zprávu schvalují v naději, že se stávající systém změní.

João Ferreira, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Ve své zelené knize se Komise pokouší zavést fázový či nefázový systém Společenství pro převoditelná rybolovná práva nebo práva soukromého vlastnictví v oblasti přístupu k užívání veřejného statku, jmenovitě populací ryb.

Tento návrh byl při provádění poslední reformy zamítnut, ale deset let poté je Komise zpět a předpovídá nevyhnutelné důsledky privatizace populací: koncentrace činnosti skupin s větší ekonomickou a finanční silou a zničení značného množství drobného, pobřežního rybolovu. Odhaluje, že země, které se rozhodly pro tuto cestu, například Island, nyní od ní chtějí ustoupit, protože se potýkají s nepříznivými důsledky a zvrácenostmi tohoto systému.

Parlament by měl zaujmout jasný postoj zamítnutím tohoto návrhu. Toto řešení není žádnou zárukou toho, že bude chráněna udržitelnost populací ryb, protože omezení a koncentrace práv mezi hrstku provozovatelů neznamená nutně snížení intenzity rybolovu, ale prostě jen koncentraci využívání zdrojů.

Ochrana udržitelnosti zdrojů vyžaduje jiná opatření, jako je zaručení spravedlivé návratnosti v rámci odvětví. To pak vyžaduje zásahy na trhu a zlepšený marketing v odvětví, zlepšení ceny při prvním prodeji, zvýšení mezd za práci rybářů, snížení marží zprostředkovatelů a prosazování spravedlivého rozdělení přidané hodnoty v celém hodnotovém řetězci v tomto odvětví.

Realita rybolovu v Evropské unie je složitá a různorodá. Za těchto okolností je široce uznávaný význam místní správy v přímém rozporu s institucionálním rámcem, který zřizuje Lisabonská smlouva, jež stanoví ochranu biologických mořských zdrojů jako oblast výlučné pravomoci Evropské unie.

Potřebujeme řízení podpořené vědeckými poznatky, které bude brát ohled na realitu a zvláštní rysy každé země, každé rybolovné zóny, každého loďstva a na zdroje samé. Znamená to zapojit rybáře do hledání řešení a jejich provádění. To se velice liší od pouhého decentralizovaného provádění centrálně definované politiky.

John Bufton, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, chci se obrátit na paní komisařku Damanakiovou a požádat o citlivý přístup k Británii ve věci přepracování společné rybářské politiky, která se snaží začlenit rekreační mořský lov ryb na udici do regulace a kontroly mořského rybolovu.

Měl jsem za to, že hlavním úkolem kvót bylo zabránit snižování populací. Evropská rybářská politika je tak neúspěšná při dosahování udržitelnosti, že 91 % oblastí rybolovu bude do roku 2015 zřejmě klasifikováno jako zasažené nadměrným rybolovem.

Problém však spočívá v tom, jak je rybolov ve vodách provozován, a nikoli v tom, kdo ho provozuje. Nevybíravý rybolov s vlečným zařízením a dlouhými lovnými šňůrami zbavuje naše moře mořských živočichů. Ale házet zpátky do moře mrtvé ryby, které již byly uloveny a jsou vhodné ke spotřebě, to je rozhodně pravý opak udržitelnosti.

Udržitelným rybolovem však je rekreační mořský rybolov na udici, který ve Spojeném království provozuje zhruba milion lidí a který na celém kontinentu podporuje v oblasti rybářského vybavení podnikání v hodnotě okolo 2 miliard EUR.

V důsledku rekreačního mořského rybolovu na udici je v Anglii a Walesu zaměstnáno zhruba 19 000 lidí v asi 1 300 podnicích. Rekreační rybáři loví a z moře berou jen to, co chtějí sníst, nechávají malé mladé ryby se vyvíjet a množit a házejí zpět to, co skutečně nepotřebují. V některých případech nejprve ryby značkují, a přispívají tak k ochranným programům.

Jestliže bude návrhu Komise vyhověno, budou tito lidé nuceni vyložit na břehu vše, co uloví, a započítat své kvóty proti kvótám národním.

Rekreační mořský rybolov na udici podporuje ekologicky zdravou soběstačnost, která, pokud ji bude provozovat více lidí, by snížila poptávku, jež nyní povzbuzuje nevybíravý komerční rybolov a ohrožuje celé druhy mořských živočichů.

Společná rybářská politika byla vždy předpokládána vůči britskému loďstvu, které smí nyní lovit pouze 7 % kvóty pro tresku v Lamanšském průlivu a pouze jednu pětinu kvóty v našich vlastních teritoriálních vodách.

Snad bude paní komisařka považovat za vhodné podpořit potřeby neškodných rekreačních rybářů ve Spojeném království stejně jako její předchůdce, který prokázal vnímavost vůči potřebám rybářů své vlastní země, když se postavil proti zákazu prodeje tuňáka obecného, ve prospěch odvětví, které pro jeho zemi, Maltu, vydělávalo 100 milionů EUR ročně.

SRP již vymýtila většinu toho, co mělo být velkým obnovitelným zdrojem. Na rekreační rybáře na moři připadá snad 1 % celkových zbývajících úlovků. Komise váhá s ochranou téměř ohrožených druhů, ale považuje za správné regulovat rybolov jako koníček. To jen ukazuje, jaké jsou zájmy Komise.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, pro mě a mé voliče v Severním Irsku představuje shrnutí odvětví rybolovu a 27 let společné rybářské politiky bod 138 této zprávy, který upozorňuje, že jedna z mála oblastí, v nichž byla SRP poměrně úspěšná, je oblast, kterou kontrolují členské státy.

Ideální pro nás by bylo, kdyby byla SRP zrušena nebo kdyby od ní Spojené království odstoupilo, což by členským státům umožnilo znovu převzít kontrolu nad svými vodami.

Bohužel v tomto světě nežijeme. Reforma SRP nevyhnutelně povede ke druhé nejlepší volbě pro rybáře v Severním Irsku, která spočívá v tom, že poslední tři desetiletí byla poznamenána neospravedlnitelným

úpadkem našeho odvětví rybolovu a nezodpovězenými otázkami ohledně stavu populací ryb, na nichž naše odvětví závisí.

A to plně prokázal debakl prosincového zasedání Rady ve složení pro rybolov a rozhodnutí o kvótách.

Jakkoli je to skutečně jen druhé nejlepší řešení, důrazně podporuji regionalizaci SRP, kterou nastínila zpravodajka. Podporuji názor, že SRP by měla být založena na třech klíčových zásadách environmentálního, sociálního a hospodářského rozměru. A mou nejupřímnější nadějí je, že budeme schopni zajistit politiku, která zvrátí katastrofické důsledky SRP.

Obávám se však, že radikální změna, kterou někteří v tomto přezkumu slibují, povede k další ztracené příležitosti pro naše odvětví rybolovu a naše populace ryb.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Pane předsedající, v této reformě je v sázce vše. Pokud nyní nebudeme odvážní, nebude další příležitost vytvořit skutečnou rybářskou politiku a poneseme částečnou odpovědnost za její selhání.

SRP je po léta vystavena stále větší oprávněné kritice a bylo by skličující, kdyby teď, když se nám nabízí poslední příležitost, měl tento Parlament prokázat neschopnost navrhnout alternativy toho, co jsme tolikrát kritizovali, zejména zjevného selhání systému ochrany a řízení, které prokazuje jak stav zdrojů, tak pokles v odvětví.

Nemohu prostě pochopit jakékoli váhání s jasným návrhem alternativ, které byly v této sněmovně projednávány v roce 1996, jako jsou systémy převoditelných kvót nebo řízení založené na intenzitě rybolovu, které měly tak příznivé výsledky a které by mohly pomoci zachovat alespoň více průmyslových loďstev.

Zpráva říká, že nemůže existovat jednotné řešení pro všechny, ale současně zavírá dveře možnosti existence jiných řešení. Nerozumím tomuto rozporu ani nechápu, proč, pokud někdo nechce používat nějaký nástroj, musí být řešením zákaz tohoto nástroje pro všechny.

To není ochrana nejslabších; to je strach některých odvětví, která spatřují řešení pouze v trvalé podpoře.

SRP by měla zaručit i konkurenceschopnost v globalizovaném světě produktů rybolovu. Trh těchto produktů bude nepochybně nadále růst, zdá se však, že bude růst bez nás.

Politiky v Unii by měly být jednotné a my musíme zajistit, aby obchodní politika a pravidla původu, jako pravidla, která se objevila v nových dohodách o hospodářském partnerství, neničila konkurenceschopnost rybolovu Společenství, aniž by byla čímkoli jiným než pouhým gestem vůči třetím zemím; jinak to bude náš sektor rybolovu, kdo bude trpět.

Pane předsedající, konsenzus je dobrá věc, pokud vede k pokroku, ale ne v případě, že tváří v tvář problémům zůstáváme bez hnutí, a my musíme řešit mnoho problémů.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, vřele vítám všechny rybáře a rybářky v této sněmovně! Dnešní hlasování představuje pro Evropský parlament milník. Poprvé od ratifikace Lisabonské smlouvy máme příležitost vyjádřit své názory na reformu společné rybářské politiky (SRP). V několika příštích letech se naše pravomoci a odpovědnosti značně zvýší. Tato zpráva je přijatelná a já bych ráda poděkovala paní Patrão Nevesové a paní Andrés Bareaové za jejich usilovnou práci.

Podarilo se nám do zprávy vtělit důležité sociálně demokratické aspekty. Patří k nim zvláštní podpora pro drobný rybolov. Ti, kterých se to týká, budou nyní začleněni do procesu rozhodování. Podpora musí být poskytována zejména malým rodinným podnikům. Jejich přítomnost v pobřežních oblastech nejen zajišťuje pracovní místa, ale též zvyšuje přitažlivost mnoha těchto oblastí pro turisty. Některé části této zprávy stále vyžadují zlepšení a k tomu účelu jsme předložili pozměňovací návrhy. My, sociální demokraté, chceme jasně říci, že jedním z ústředních problémů je přetrvávající nadměrná kapacita. Je pravda, že environmentální udržitelnost je základním předpokladem hospodářského přežití rybářů. Proto musí být životní prostředí prioritou.

Třetí důležitý bod se týká vnějších aspektů SRP a dohod o partnerství se třetími zeměmi. Navrhujeme, aby byl zrušen bod 121, který klade zbytečný důraz na zájmy evropského rybolovu. Mimo evropské vody bychom se měli chovat stejně jako doma. To znamená prosazovat udržitelnost, lidská práva a demokracii na celém světě a zajišťovat, aby příjem z dohod o partnerství nezmizel v pokladnách korumpovaných diktatur.

A konečně bych chtěla uvést jednu zásadní věc. Evropská rybářská politika je horký brambor, protože obsahuje tolik mocných národních zájmů. Není překvapením, že tyto zájmy vyvolaly v posledních týdnech ve skupinách vzrušené debaty. Naštěstí se nám podařilo nalézt efektivní kompromisy. Až však dojde na legislativní proces, musíme se pozorněji soustředit na tento náš dnešní problém a musíme přinést nějaká společná evropská řešení. Triviální problémy národní nenasytnosti musíme nechat Radě.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Pane předsedající, především mi dovoluňte přivítat paní komisařku ve sněmovně při jejím prvním vystoupení před Parlamentem a popřát jí hodně štěstí pro její funkční období. Dovolte mi též poblahopřát naší kolegyni paní Nevesové k vypracování této zprávy.

(GA) Nová společná rybářská politika musí mít jasnější, lepší cíle, které budou akceptovat ekologické, ekonomické a sociální zásady. Je třeba provést radikální přehodnocení a samozřejmě se toho musí zúčastnit všechny zúčastněné subjekty.

Musíme populace ryb řídit udržitelným způsobem. Současně je však důležité zajistit uskutečnitelný a udržitelný způsob života pro rybáře v Evropě.

– Zvláště mi jde o rybáře lovící v pobřežních vodách a rybáře z malých příbřežních ostrovů. Tento drobný rybolov má mimořádný význam pro okrajové oblasti, kde neexistuje žádná alternativní sociální zaměstnanost, a já jsem byl dnes dopoledne velice potěšen, když jsem slyšel, jak tento rybolov paní komisařka zmiňuje.

Většina lodí lovících v těchto oblastech má méně než 15 metrů a loví ryby a úlovy, které nemají žádný významný dopad na populace ryb a samozřejmě mnoho z nich loví druhy ryb, pro které neplatí kvóty. A co je nejdůležitější, pro mnohé z těchto lidí neexistuje žádný alternativní zdroj zaměstnanosti. A proto jsem předložil pozměňovací návrh, který vyzývá Komisi, aby tato společenství ve vzdálených oblastech specificky uznala.

Regionalizace a zavádění regionálních poradních sborů byly úspěšné, řídicí struktury regionalizace by proto měly vést k mnoha kladným vlivům včetně zvýšené odpovědnosti na straně zúčastněných subjektů a stanovení nové společné rybářské politiky, která bude vnímavější vůči místním problémům.

S účinností Lisabonské smlouvy po loňském referendu v mé zemi má nyní Evropský parlament větší legislativní odpovědnost. I to paní komisařka uznala a já se těším na spolupráci s ní.

Závěrem chci vyjádřit naději, že klíčová ustanovení této zprávy se v budoucnosti stanou součástí zásadních reforem.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Pane předsedající, naše zpravodajka o SRP řekla, že její původní problémy do velké míry stále existují. Souhlasím s tím a 27 let zkušeností se SRP ve Skotsku znamenalo špatnou zkušenost. Pokud chceme přejít k fungujícímu systému rybolovu, a já myslím, že právě to všichni chceme udělat, musíme být připraveni zaujmout radikálně odlišný přístup.

Nadměrně centralizovaná a nepružná SRP zoufale selhala a my to musíme přijmout. Musíme s tím však něco udělat. Komise naopak uznává, že místní správa v rámci dvanáctimílové zóny byla dosud obecně úspěšná; to je poučením.

Předložil jsem pozměňovací návrhy, pro které bych chtěl získat podporu kolegů. V těchto pozměňovacích návrzích se snažím delegovat skutečné pravomoci na rybářské národy Evropy; povzbudit spolupráci mezi rybářskými národy a zúčastněnými subjekty na logickém základě odvozeném podle mořské oblasti; povzbudit stimulování opatření pro udržitelné hospodaření na vnitrostátní a místní úrovni a uznat a zachovat historická práva a výhody vyplývající ze zásady relativní stability.

Jsem pevně přesvědčen, že ti, kdo mají mít největší prospěch z úspěšné ochrany populací ryb, tedy naše rybářská společenství a rybářské národy samy, mají nejlepší možnost přijímat skutečná rozhodnutí o plánech řízení a provádět je ve svých oblastech rybolovu v rámci regionální spolupráce. Kromě toho, že neuspěla v oblasti odvětví rybolovu a populací ryb, přispěla SRP podstatným způsobem i ke zhoršení názoru veřejnosti na EU jako celek, a to je také v sázce. Pokud tuto reformu SRP neprovedeme správně ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Struan Stevenson (ECR). – Pane předsedající, především mi dovoluňte poblahopřát zpravodajce, paní Patrão Nevesové, k velmi těžké práci, kterou na této zprávě odvedla. Dnes máme příležitost udělat něco jinak a změnit směr politiky, o níž všichni shodně soudí, že je skličujícím neúspěchem. Ale k provedení takové radikální změny nesmíme opakovat minulé chyby.

Již žádné mikrořízení z centra, žádnou regulaci shora dolů, žádný jediný přístup k politice. Každá reforma SRP musí obsahovat ukončení debaklu výmětů. Musí zapojit zúčastněné subjekty do každodenního řízení populací. Musí zajistit, aby byly kapacity loďstva sladěny s výší populací. Jádrem našeho programu se musí stát udržitelnost a ochrana. Musíme ukončit nelegální, nehlášený a neregulovaný rybolov a zajistit důstojné živobytí pro všechny pracovníky v tomto odvětví. Budeme-li schopni dát skutečný obsah klíčovým hodnotám SRP spočívajícím v zachování pracovních míst a udržení populací ryb, dosáhneme skutečného pokroku.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Pane předsedající, reforma naší rybářské politiky má značné zpoždění. Chtěla bych však, aby byla náročnější – zejména pokud jde o budoucí existenci životaschopných populací ryb v našich mořích. Je u mě naprostou vzácností říkat, že plně souhlasím se skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance, ale v tomto případě musím přiznat, že tomu tak je. Je pravda, že jejich pozměňovací návrhy jsou jak odpovědné, tak nutné pro budoucnost našeho odvětví rybolovu.

Má otázka Radě a Komise patří k těm, z nichž naši dnešní hosté jistě nebudou mít radost, ale bude mít zásadní význam pro budoucnost. Má otázka zní, jak můžeme zavést v celé Evropské unii platný zákaz lovu ryb a měkkýšů v jejich příslušných obdobích rozmnožování? Každý ví, že vždy, když je ulovena jen jedna treska plná jiker (jinými slovy rybích vajíček), lovíme veškeré budoucí generace tresky. To téměř znemožňuje ochranu stabilních populací tresky, mám-li uvést jen jeden aktuální příklad.

Jsem ráda, že se nová zelená kniha hodlá v daleko větší míře soustředit na pobřežní rybolov. Bude to nejen ku prospěchu životního prostředí, ale pomůže to i chránit místní pracovní místa. Je také dobré, že zelená kniha přikládá důležitost udržitelné akvakultuře, která nám umožní vyhnout se vyčerpání moří podél pobřeží třetích zemí. Podobně bychom měli ukončit lov exotických a ohrožených druhů ryb probíhající jen proto, že se suší stává módou.

Andrew Henry William Bröns (NI). – Pane předsedající, naše strana je přesvědčena, že ochrana populací ryb by měla být odpovědností každého členského státu, jehož rybáři by měli výhradní přístup do vod své vlastní země.

Uznáváme však, že existuje celoevropský, dokonce celosvětový problém nadměrného rybolovu a neudržitelných populací ryb.

Musí dojít k revizi stávající politiky, podle níž musí rybáři vracet nadměrné úlovky i ryby nedosahující předepsané velikosti do moře, i když jsou mrtvé nebo umírají v důsledku poškození plovacího měchýře po příliš rychlém vytažení na hladinu.

Na pomoc musí přijít nové technologie. Například jeden z mých voličů, Jeff Stockdale z Hullu, bývalý rybář, vynalezl revoluční past, která by povzbuzovala ryby, aby do ní vpluly při úniku před přílivovým proudem, ale umožňovala by drobným rybám uniknout a dávala by možnost pustit větší ryby před vytažením na hladinu, pokud by to bylo nutné k tomu, aby rybář nepřekročil svou kvótu.

Doporučuje tento vynález ke zvážení Komisi a vlastně celému světu.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, na rozdíl od některých jiných lidí si myslím, že zpráva Evropského parlamentu o zelené knize je významným, dokonce zásadním přínosem k vývoji budoucí společné rybářské politiky. Je to obsažná zpráva, která se zabývá všemi aspekty této politiky, a zejména ochranou zdrojů, globálním přístupem k řízení populací ryb a decentralizované správě věcí veřejných. To vše se mi zdá velmi potřebné a velmi účelné.

Chci dnes v této sněmovně vyjádřit spokojenost Francie ve věci tohoto příspěvku Parlamentu, na němž jsme společně pracovali, a poděkovat paní Patrão Nevesové za práci, kterou vykonala. Tato zpráva poukazuje na to, že je nutné zvýšit vědecké odborné zkušenosti v odvětví rybolovu tak, aby byla přijímaná rozhodnutí nesporná.

Ano, musíme ochránit zdroje a prosazovat udržitelný rybolov, mějme se však na pozoru, abychom nestigmatizovali profesi, která již dlouho chápe, že její přežití závisí na tom, jak bude plnit pravidla. Ano, musíme se vyvinout do tržní ekonomiky. To však neznamená, že musíme opustit organizované prostředky regulace. Zvláště vítám kompromisy dosažené na základě našich rozprav ve výboru.

Nejsou však nijak výslovně zmíněna převoditelná individuální práva. Tento druh řízení někteří považují za nástroj řízení, který splňuje environmentální, hospodářské a sociální cíle daného odvětví. Tento názor nesdílím. Evropský trh, který se těší právům na neregulovanou produkci, dnes není žádoucí. Vyvolal by nekontrolovatelné spekulace a koncentraci individuálních práv.

Jakkoli jistě bude zásadní zavést nové metody řízení průmyslového rybolovu – v této věci souhlasím se svou kolegyní, paní Fraga Estévezovou – jsem nadále přesvědčen, že příliš široké uplatnění tohoto systému by bylo smrtící ranou pro náš drobný rybolov, o který máme všichni velký zájem.

Paní Damanakiová, spoléháme na vás.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Pane předsedající, paní komisařko, pane Martíne Fragueiro, současná společná rybářská politika selhala. Většina populací ryb se hrouť. Osmdesát osm procent populací ryb je loveno v míře přesahující maximální udržitelný výnos. Třicet procent populací ryb je mimo bezpečné biologické limity, což znamená, že mají jen malou šanci na obnovu. Typickým příkladem je treska v Severním moři, která je lovena i před dosažením svého reprodukčního věku. Projednávaná reforma je proto naprosto nezbytná.

Ochrana rybářů závisí na ochraně úlovků. Máme-li zabránit zhroucení evropského rybolovu, musíme omezit intenzitu rybolovu a evropské rybolovné loďstvo. Ekologický přístup musí být hnací silou nové společné rybářské politiky a musí být doprovázen dlouhodobým plánováním, participativními postupy a uplatňováním zásady prevence. Tento dlouhodobý přístup k ochraně živočišných druhů musí být uplatňován i ve všech našich mezinárodních dohodách o rybolovu.

Vyzývám vás, abyste přijali tyto základní zásady, abychom mohli vypracovat decentralizovaný a participativní systém, v němž budou rozhodnutí přijímána na nejnižší možné úrovni za účasti rybářů a při respektování potřeb mořských ekosystémů.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, toto je jen jeden krok na dlouhé cestě k reformě společné rybářské politiky. Chtěla bych poděkovat zpravodajce za zprávu a našemu koordinátorovi za tak efektivní práci.

Jsem pro zásadní reformu společné rybářské politiky. Pokud však k ní nebudeme mít odvahu, je pro mě důležité, abychom zachovali zásadu relativní stability. Dále bych chtěla konkrétně zmínit velký problém, který představují lační kormoráni, a plán řízení, který již Parlament požadoval.

Odvětví rybolovu má pro naše pobřežní oblasti zásadní hospodářský a kulturní význam. Proto pro mě má dosažení rovnováhy mezi ekonomikou a životním prostředím v kontextu nadcházející reformy společné rybářské politiky velký význam.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedající, udržitelnost je klíčovým pojmem zelené knihy a je to tak správně: udržitelnost ve smyslu udržení budoucnosti rybolovu a prospěchu pro životní prostředí. Cíle, které stanovila Evropská komise, nejsou nové, ale Evropě se dosud nepodařilo jich dosáhnout. To dále zvyšuje naléhavou nutnost reformy.

Podporuji směr řešení Komise: regionalizaci. Je třeba dát více prostoru samotnému odvětví rybolovu při současném zohlednění environmentálních aspektů. Současná politika jde příliš daleko, je příliš podrobná a je neefektivní.

Kromě toho jsou v současné době špatně dodržována pravidla. Ti dobří jsou obětí těch špatných. Jsem hrdý na holandské rybáře: oni a jejich dánští kolegové jsou jediní, kdo řádně dodržují své kvóty odlovu. Musíme evropské odvětví rybolovu povzbudit k tomu, aby se více zapojilo a převzalo větší odpovědnost podle holandského modelu. Potěšilo mě, že jsem tuto věc v zelené knize našel; je to jediná cesta k udržitelné budoucnosti pro odvětví rybolovu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Současná rybářská politika nefunguje dost dobře; zvrácení situace vyžaduje dramatickou změnu. To je dosti silné vyjádření, kterým Evropská komise zahajuje svou zelenou knihu. Je to pozoruhodné. Nechci s Komisí polemizovat, právě naopak.

Někdo říká, že hlavním důvodem neúspěchu společné rybářské politiky (SRP) není to, že tato politika jako taková je nesprávná, ale to, že je tak špatně prováděna a vymáhána. V tomto ohledu je třeba vzít si důležitá poučení. Politika se nesmí propůjčovat k provádění, a tak je zjednodušení v pořádku. Proto jsem potěšen směrem, který Komise naznačuje: regionalizace, větší účast odvětví, a zejména plnění pravidel.

Zpráva mé portugalské kolegyně o této zelené knize poukazuje na velké odchylky mezi různými druhy loďstev a rybolovu, což je správné. Nemůžeme mluvit obecně o nadměrné kapacitě nebo nadměrném rybolovu nebo nedostatečném plnění předpisů. V tomto případě si regionální a podle odvětví členěný přístup žádá diferencovanější jazyk. Minulou sobotu jsem vedl intenzivní jednání se zástupci tohoto odvětví, kteří

mi řekli, že spolupráce rybářů a vědců je stále úspěšnější. To je pro mě významným příkladem, jak lze postupovat. Jestliže jsou rybáři schopni přispět svým know-how a pomoci formovat politiku, značně se tím rozšiřuje základ politiky, což nás povede správným směrem. A konečně, chtěl bych upřímně poděkovat zpravodajce za tuto vynikající zprávu.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Pane předsedající, i já bych rád přivítal paní komisařku Damanakiovou, a zejména poděkoval paní Marii do Céu Patrão Nevesové za její vyčerpávající a výjimečnou práci.

Všechno důležité již bylo řečeno. Zaměřím svou pozornost na tři věci: zaprvé nadměrný rybolov. Nadměrný rybolov je nesporný fakt. Jak řekl pan Arsenis, v současné době se odhaduje, že 88 % populací v evropských mořích je ohroženo nadměrným rybolovem, což znamená, že jsou loveny v míře, která brání jejich obnově.

Chronický nadměrný rybolov vedl k menším a menším úlovkům evropských rybářů a ke ztrátě pracovních míst. Jsou loveny stále menší ryby, často před dosažením svého reprodukčního věku, a je stále obtížnější je nalézt.

Zadruhé, v Evropě je loveno méně ryb než před 15 lety, zhruba o 25 % méně, zatímco intenzita rybolovu a náklady rybolovu vzrostly. Při přijímání opatření však nesmíme reagovat přehnaně, protože by to mohlo přinést nepříznivé výsledky vzhledem k tomu, že ačkoli máme nadměrný rybolov, podle specialistů nehovoříme o hroutících se populacích.

Nesmíme zapomínat na to, že životaschopnost má tři rozměry, na které poukazuje i zpráva paní Nevesové: sociální rozměr, hospodářský rozměr a ekologický rozměr. Rybářská politika zaměřená na životaschopný rozvoj, se nesmí točit jen kolem ryb, musí se soustředit i na člověka.

Ryby, lidé, kormoráni a tuleni představují konkurenční soustavy ve stejném ekologickém prostředí.

A konečně musím zdůraznit, že tak jako řada ostatních kolegů poslanců trvám na větším výzkumu rybolovu. Není to jen můj požadavek, je to realita, kterou se musíme zabývat v rámci všeho, co uvedl pan Cadec.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Pane předsedající, pane předsedo, paní komisařko, dámy a pánové, nejprve bych chtěla poděkovat všem zpravodajkám a zpravodajům za jejich vynikající spolupráci a za to, že splnili obrovský úkol, přestože se někdy jednotlivé zájmy dostávaly do střetu.

Prvním výsledkem našeho úsilí je to, že Parlament nyní může stanovit směr, kterým hodlá řídit budoucí společnou rybářskou politiku.

Druhým výsledkem je to, že během jednání bylo naší prioritou zajistit, aby tento text odpovídal na obavy, které vyjádřili rybáři. To se nám podařilo: ustanovení týkající se převoditelných individuálních kvót byla odstraněna a byla zachována podpora pro drobný a pobřežní rybolov.

Třetím očekávaným výsledkem je to, že nadcházející dokument musí vést k participativnímu a zdola nahoru vedenému přístupu, tedy k přístupu zahrnujícímu konzultace se všemi zúčastněnými subjekty v odvětví. Musí také začleňovat ty prvky, které jsou pro skupinu Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu nezbytné, jmenovitě lidský a sociální rozměr celého odvětví, který musí být efektivně kombinován s prosazováním metod udržitelného rybolovu a s ochranou populací ryb v rámci ekosystémového přístupu.

Ráda bych dodala, že chceme-li uspět při náročné reformě společné rybářské politiky, musíme tomu vyhradit rozpočet, který bude našim uvedeným ambicím vyhovovat. Naše politické úsilí bude hodnoceno podle zdrojů, které na ně věnujeme. Očekáváme, že Komise ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pane Martíne Fragueiro, paní Damanakiová, potřebujeme jasné cíle, musíme být odvážní a musíme se vyhnout dalšímu selhání; proto je účast všech nezbytná.

Odvětví rybolovu a zpracovatelský průmysl mají největší zájem na udržitelném rybolovu, a proto se účastní příprav reformy nebo se například v roce 2009 podílely na revizi regulace kontroly, která by měla být vypracována otevřeněji. Aby byly naplněny cíle reformy, je odpověď prostá: zajistit udržitelné a ziskové odvětví a zaručit dodávky.

Dalšími klíčovými slovy jsou regionalizace, odpovědnost, stabilita a spravedlnost: regionalizace, která zkoumá zvláštní znaky každé zóny a druhu rybolovu, rozlišuje mezi drobným a průmyslovým rybolovem; odpovědnost, která se soustředí na osvědčené postupy a dřívější snahy o omezení rybolovných kapacit;

stabilita prostřednictvím dlouhodobých plánů řízení založených na stále spolehlivější vědecké činnosti a spravedlnost na základě revize KOM a nabídky inspekci a kontrol třetích zemí s cílem prosazovat udržitelné chování v odvětví. Spravedlnost i pro ženy na moři, věčně v tomto odvětví opomíjené; bez jejich přínosu by nebyl rybolov v mnoha oblastech možný.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Předložení zelené knihy o reformě společné rybářské politiky samozřejmě vítám. Stejně jako Česká republika v Radě ministrů totiž podporuji snahu o zlepšení, zjednodušení a zefektivnění legislativního rámce řídicího tuto oblast. Obzvláště cenná je snaha Komise o přijetí víceletého přístupu ke strategii zachování rybolovných zdrojů a kladení většího důrazu na nalezení vhodného kompromisu mezi rybolovem a životním prostředím.

Zelenou knihu musíme vnímat jako první krok k reformě v této oblasti. V budoucích návrzích bych ještě rád více viděl posílení důrazu na oblast akvakultury. Znovuoživení oblasti nejenom mořské, ale i sladkovodní akvakultury totiž pomůže podpořit rozvoj pobřežních a venkovských oblastí a přinese rovněž výhody spotřebitelům v podobě ekologicky nezávadných potravin. V tomto ohledu podporuji všechny pozměňovací návrhy.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pane předsedající, odvětví rybolovu má zásadní význam jako zdroj obživy v evropských pobřežních oblastech a zdroj potravy pro občany Evropy. Společná rybářská politika ve své současné podobě bohužel nenaplnuje výzvy, které souvisejí s řadou nových problémů, jako je nekontrolované využívání lovišť ryb nebo nadměrná rybolovná kapacita. Úplná transformace námořní politiky je nezbytná. Jsme na počátku tohoto procesu a tento proces by měl skončit hlubokými změnami současné neefektivní evropské rybářské politiky.

Děkuji vám, paní Patrão Nevesová, za vaši obsáhlou zprávu, která určuje nezbytná opatření, na nichž by tato reforma měla být založena. Zprvu snížení nadměrné rybolovné kapacity. To je základní problém, který je třeba vyřešit zavedením a sledováním vhodných tržních mechanismů. Hovořím zde o systému individuálních převoditelných kvót neboli ITQ (individual transferable quotas). Myslím, že to je druh ekonomického léku pro přizpůsobení velikosti loďstva dostupným zdrojům a pro zajištění ziskovosti odvětví rybolovu. Zadruhé decentralizace a širší zapojení zúčastněných subjektů a poradních orgánů do procesu. Cílem je zvýšit zapojení rybářů a vypracovat podrobné předpisy, které by zvýšily důvěru mezi rybáři a orgány správy rybolovu.

Zelená kniha správně hodnotí současnou rybářskou politiku a upozorňuje na její četné nedostatky. Zpráva paní Patrão Nevesové analyzuje možnosti řešení nepříznivé situace průmyslu rybolovu v Evropě. Tyto návrhy však vyžadují další diskusi. Pokud k ní nedojde, riskuje naše Společenství hlasování o další verzi reformy, která problémy evropského odvětví rybolovu nevyřeší.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Dnes je to poprvé, co od přijetí Lisabonské smlouvy jednáme o společné rybářské politice, s plným vědomím velké odpovědnosti, kterou v důsledku nárůstu pravomocí Parlamentu máme. Proběhla velmi vzrušená debata o zelené knize a já chci zpravodajkám a zpravodajům upřímně poděkovat za vykonanou práci.

Chci zdůraznit jeden konkrétní aspekt navrhované reformy, který má obrovský význam pro rozvoj celého odvětví. Odvětví musí zohlednit změny situace, k nimž došlo po rozšíření Evropské unie v letech 2004 a 2007, i nové členské státy. Stávající systém provádění výzkumu a analýz a rozhodování musí brát v úvahu nové vodní cesty a jejich konkrétní rysy. Chtěla bych v této věci zdůraznit potřebu věnovat zvláštní pozornost Černému moři a vytvořit specializované orgány pro jeho správu. Musíme zohlednit zájmy lidí žijících v těchto pobřežních oblastech, ekologické otázky a odvětví rybolovu. Zmiňuji to i v souvislosti s nadcházejícím finančním rámcem na období 2014–2020, v němž musí být tato reforma financována.

A konečně, nemyslím si, že bychom měli podpořit návrh na snížení nadměrné kapacity loďstva, který by mohl mít nepříznivé důsledky pro rybolov v kontextu závažné finanční a hospodářské krize.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedající, doufám, že paní komisařka bude čerpat odvahu z hlasování, které se tento měsíc konalo ve věci tuňáka obecného. Myslím, že dobře naznačilo sílu pocitů v této sněmovně a snad i to, že se můžete spolehnout, že mnoho poslanců v této sněmovně bude hlasovat pro dosti radikální reformu.

Včera se mnoho poslanců zúčastnilo semináře, který jsem organizoval, na němž se představila organizace Marine Stewardship Council. Vždy jsem měl tuto organizaci rád. Byla zřízena zhruba před 10 lety jako

partnerství podnikatelů a environmentalistů, což je podle mě vždy dobré. Tato organizace měla pomalý start, ale do konce tohoto roku počítá s tím, že zhruba 10 % světového rybolovu bude mít certifikaci MSE.

Myslím, že organizace dodává důvěryhodnost maloobchodníkům, kteří MSE podporují. Myslím, že organizace dodává důvěru spotřebitelům, a myslím, že zajišťuje nejen víc peněz do kapes rybářů, kteří získali certifikaci udržitelnosti svého rybolovu, ale dává jim i pocit hrdosti. Mají kus papíru, který mohou ukázat svým rodinám a svým společenstvím a který prokazuje, že jejich dnešní tvrdá práce nepoškozuje vyhlídky na přežití populací ryb v budoucnosti.

To zcela doplňuje všechny kroky Komise a já doufám, že paní komisařka práci této organizace během svého funkčního období podpoří. Tato organizace stanovuje zlatý standard.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, chtěla bych poděkovat zpravodajce za velmi pečlivou a důkladnou práci na tomto dokumentu.

Po přijetí Lisabonské smlouvy bude tato sněmovna stát před dvěma zásadními reformami dvou politik: zemědělství a rybolovu. Problémy jsou podobné. Všichni chceme pro tato odvětví to nejlepší a pokoušíme se je reformovat způsobem, který zajistí ty nejlepší možné výsledky.

Mám trochu obavy, a zpravodajka na to poukazuje ve svém vysvětlujícím prohlášení, že v roce 2002 jsme byli také plni dobrých úmyslů, ale reforma selhala jak v odvětví rybolovu, tak ve věci kritérií udržitelnosti.

Velmi mě však povzbudil její velice praktický přístup k problémům: tři zásady, které musíme sledovat –environmentální, sociální a hospodářská – a pak i postupy nutné k provádění těchto zásad. Jde o místní a regionální zájmy a o to, abychom si uvědomili ty, kterých se to týká. Zejména se mi líbí myšlenka, že bychom mohli lovit méně a vydělávat více. Pokud toho dosáhneme, mohli bychom možná učinit to samé i pro zemědělství.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Jak již různí řečníci uvedli, cílem, kterého se snažíme společnou rybářskou politikou dosud neúspěšně dosáhnout, je environmentálně udržitelný, hospodářsky životaschopný a sociálně cenný rybolov. Zelená kniha Komise provádí dobrou diagnózu situace v tomto odvětví a nastoluje mnoho otázek, chybí jí však nabídka řešení. Zpráva také stanoví velký počet zásad a společně dohodnutých cest. Ty je nyní potřeba přetvořit v konkrétní opatření, aby bylo možné tohoto cíle dosáhnout co možná nejdříve.

Je třeba zdůraznit úsilí zpravodajky, jmenovitě její snahu přijít s opatřeními, a zejména její ochotu přijmout kompromisy, což znamenalo vyjmout z její prvotní zprávy ty nejkontroverznější problémy. Komise má nyní obrovskou odpovědnost, aby nám ve svém legislativním návrhu předložila konkrétní kroky, které umožní provádění zásad obsažených v této zprávě. Jsem si jist, že zprávu přijmeme velkou většinou.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pane předsedající, při reformě společné rybářské politiky je v sázce důležitá část budoucnosti Evropy.

Odvětví rybolovu je v našich pobřežních oblastech zdrojem i způsobem života a tvoří základ našeho konzervářského průmyslu a mořského výzkumu. Má zásadní význam pro bezpečnost, jakost a cenu potravin dodávaných našim spotřebitelům. Má i zásadní význam pro vnější vztahy a rozvoj.

Reforma se musí zaměřit na odpovědný, udržitelný a konkurenceschopný rybolov. Musí klást důraz na sociální rozměr, upřednostňovat ekosystém a začleňovat se do mořské politiky.

Je důležité zajistit ochranu a obnovu populací ryb a revidovat zásadu relativní stability. Politika řízení založená na celkových přípustných odloveh a kvótách musí uvolnit místo řízení založenému na intenzitě rybolovu. Je také nutné zesílit kontroly a ukončit nekalou hospodářskou soutěž.

Loďstvo pro drobný rybolov a oblasti vysoce závislé na rybolovu vyžadují odlišný přístup a potřebují větší sociálně-ekonomickou podporu. Společná rybářská politika musí plně zahrnout činnosti spojené se sběrem měkkýšů.

Podporuji zprávu a blahopřeji zpravodajce a stínovým zpravodajům k dosaženým kompromisům. Vyzývám Komisi a předsednictví Rady, aby při své budoucí práci věnovaly této zprávě vážnou pozornost.

Ole Christensen (S&D). – (DA) Pane předsedající, myslím, že evropská společná rybářská politika je důležitá. Je však také důležité, aby rybářskou politiku podpořili občané Evropy a všechny zúčastněné subjekty v odvětví rybolovu. Proto není jiné cesty než dosáhnout větší regionalizace, aby byla odpovědnost za plnění evropského

rámce a cílů decentralizována. Výměty ryb musí být omezeny na minimum, ale aby to bylo možné, je nutné změnit politiku, která je s výměty spojena. Nezákonný rybolov musí být zastaven – velmi poškozuje rybáře, kteří dodržují právní předpisy. V členských státech musí existovat přísnější a jednotnější kontrola. Pobřežní rybolov je třeba zlepšit a dát menším lodím zvláštní status. Lovy uskutečňované v jednom dni znamenají čerstvé ryby, tyto ryby mají lepší cenu a rybolov tolik nepoškozuje životní prostředí a populace ryb. Doufám, že tyto prvky budou mít v konečné reformě své pevné místo. Přesně toto je zapotřebí.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, chtěla bych ocenit připomínky zpravodajky k této zelené knize, které jsou zcela správné. Nová strategie musí prosazovat rybolov na místní úrovni a já bych chtěla upozornit na to, že akvakultura je toho důležitou součástí, protože na ni připadá značné množství zdrojů a desítky tisíc pracovních míst. Evropa potřebuje akvakulturu, která bude silná, udržitelná a vysoce kvalitní.

Zejména bych vás chtěla upozornit na chov měkkýšů, který podléhá zvláštním omezením vyžadujícím pragmatická a vhodná řešení. Tento druh chovu často provádějí malé podniky, které byly těžce zasaženy krizí. Znečištění a změny životního prostředí vedou ke stále křehčí a nestabilnější podobě produkce. Producenti očekávají, že jim Evropa poskytne významnou pomoc, to znamená v krátkodobém výhledu dočasnou finanční podporu, která jim umožní nadále se živit svou produkcí; ve střednědobém výhledu přechodnou pomoc s cílem zajistit, aby měly živočišné druhy biologický čas potřebný k rozmnožování; a v dlouhodobém ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Chtěl bych blahopřát zpravodajce a azorským rybářům, kteří jsou zde dnes přítomni. Také vítám tuto zprávu, protože představuje důležitou změnu ve vztahu k současné společné rybářské politice a obsahuje opatření zvláště významná pro nejvzdálenější oblasti, jako je rozlišení mezi drobným a průmyslovým loďstvem a tvorba biogeografických regionů. Za pozitivní považuji i provedení pozměňovacích návrhů, které předložila skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, protože tyto návrhy zmírňují prvotní stanovisko zpravodajky ve věci ochrany individuálně převoditelných kvót, které hájí organizace pro rybolov na Azorských ostrovech.

Podobně jsme vzali na vědomí i pozměňovací návrh skupiny socialistů a demokratů, který hájí zásadu relativní stability. Jsme přesvědčeni, že pro nejvzdálenější oblasti je třeba vykonat ještě víc při vytváření biogeografických regionů a využívat tyto regiony jako preferovaný model řízení v souladu s existujícími zdroji. Kromě toho je pro zachování dobrých environmentálních podmínek v mořských oblastech a dodržování zásady obezřetnosti nutné přehodnotit limit 100 námořních mil okolo ostrovů, protože je nutné nově vyhlásit 200 mil, aby...

(Předsedající řečníka přerušil)

George Lyon (ALDE). – Pane předsedající, i já bych chtěl začít blahopřáním zpravodajce. Společná rybářská politika je politika diskreditovaná a tato reforma nám dává příležitost k novému začátku. Zdá se mi, že má-li si SRP znovu získat svou důvěryhodnost, musí jí jít především o udržitelnost; pokud nebudou ryby, nebude ani budoucnost pro odvětví. Z druhé jde o stabilitu a předpověditelnost pro naše rybářská společenství a naše rybáře. Zatřetí jde o zvládnutí problému nadměrné kapacity; musíme nalézt řešení nadměrné kapacity. Začtvrté je třeba uznat minulé úsilí – to je mimořádně důležité. Potřebujeme také politiku, která přijde s reálným řešením problému výmětů.

Reforma SRP musí hlavně zajistit budoucnost našich rybářských společenství a našich rybářů. Zejména se domnívám, že klíčové z hlediska SRP...

(Předsedající řečníka přerušil)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pane předsedající, i já bych chtěl využít této příležitosti ke zdůraznění otázek, které by podle některých z nás měly představovat zásadní prvky závěrečné zprávy, o níž se chystáme hlasovat.

K těmto otázkám patří: zásada obezřetnosti, která je základní a nezbytná; snížení kapacity, které je mimořádně naléhavé; omezení politiky veřejných dotací a zlepšení kontrol a trestní stíhání, neúnavné a zcela vědomé, trestných činů těch, kdo se chovají nesprávně a povzbuzují k tomu i ostatní. Potřebujeme však i prosazovat udržitelná zařízení a udržitelný rybolov, což znamená, že musíme dosáhnout pokroku v definování drobného rybolovu, což je otázka, která bezpochyby vyžaduje větší vyjasnění.

Chci zmínit i úlohu žen a uznání, které jejich práce zasluhuje, což je aspekt, ohledně něhož jsme také předložili pozměňovací návrhy.

A konečně jsem přesvědčen, že je důležité zdůraznit a požadovat větší důslednost a odpovědnost v dohodách o rybolovu se třetími zeměmi; vyžadují to například dohody s Marokem a Guineou.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, zaprvé bych chtěl popřát komisaře, paní Damanakiové, hodně úspěchů. Těšíme se na spolupráci s ní. Také bych chtěl poděkovat paní Patrão Nevesové, která odvedla vynikající práci při vyjednávání.

Je důležité, aby byly zastoupeny i země s malým rybolovným průmyslem. Jak již bylo zmíněno, relativní stabilita má pro Německo rozhodující úlohu. Samozřejmě jsme všichni přesvědčeni o významu ochrany populací ryb a zajištění jejich další udržitelnosti, aby tyto populace zůstaly na úrovni, která zaručí existenci našeho rybolovu v budoucnosti. Nemůžeme však diskutovat pouze o environmentálních a hospodářských aspektech. Musíme zvážit i nadměrnou ochranu některých živočišných druhů, která již byla zmíněna, například kormoránů a tuleňů.

Pobřeží Evropy je dlouhé tisíce kilometrů a má v mnoha oblastech tradiční drobný rybolov. Na tomto rybolovu závisí živobytí mnoha rodin. V tomto ohledu hraje důležitou úlohu i cestovní ruch. To musíme všichni zvážit. Jsem přesvědčen, že zelená kniha je velmi dobrým řešením, které nám umožní pokročit v této oblasti s Komisí dále ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Společná rybářská politika musí sladit ekologické a environmentální cíle s velikostí úlovků i se záležitostmi zaměstnanosti a životní úrovně rodin rybářů. Rybolovná kapacita by měla být přizpůsobena úrovni zdrojů, úrovní stanoveným podle nejnovějších vědeckých a odborných poznatků. Dosažení udržitelných kvót rybolovu musí proběhnout ve spojení s procesem podpory rybářského společenství v řadě oblastí, jako jsou investice, modernizace a sociální věci, včetně dlouhodobého výhledu.

Společná rybářská politika by měla zohledňovat specifické podmínky jednotlivých regionů a moří. Proto je nutné zvýšit pravomoci regionálních poradních sborů, které by měly úzce spolupracovat se správami rybolovu v členských státech a s Evropskou komisí. A konečně je také nutné posílit organizaci rybářů a zlepšit řetězec od ulovení ryb k jejich prodeji s ohledem na jakost a vysoké standardy rybích výrobků.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, během sedmi měsíců své funkce poslance Evropského parlamentu jsem nepotkal rozzlobenější lidi, než rybáře a rybářky, s nimiž jsem se setkal ve svém volebním obvodu.

Z jejich hlediska společná rybářská politika nefunguje. Reforma je proto velmi vítána. Myslím, že se všichni shodneme, že musíme zachovat populace ryb, ale i chránit pobřežní společenství, a tyto dvě věci se navzájem nevylučují. Musí existovat hlas ve prospěch drobných rybářů a rybářek.

A také, jak poukázal pan Brons, je třeba využít nové technologie, zejména ty, o nichž se zmínil jako o technologiích schopných pomoci s rozptylem. To by znamenalo velkou změnu.

A konečně je třeba se zabývat celou otázkou výzkumu. Existuje tendence brát výzkum nebo vědecké důkazy bez rozmyšlení. Jak řekl pan Cadec, tento výzkum musí být nezpochybnitelný, objektivní a aktuální.

Juan Carlos Martín Fragueiro, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, i já bych chtěl poděkovat paní Patrão Nevesové za její práci.

Pokud jde o dosavadní rozpravy v Radě, měl bych říci, že ministři jednomyslně podpořili potřebu reformy, která bude zahrnovat zjednodušení pravidel, zvýšení úlohy regionů a decentralizované rozhodování vyjma rozhodování o strategických prvcích a zásadách, a shodli se že je nezbytné omezit výměty, nadměrnou kapacitu a nadměrný rybolov.

Konkrétní otázky, v nichž bylo dosaženo shody, jsou následující: zachování současných pravidel o přístupu do zóny v rozsahu 12 námořních mil; dlouhodobé řízení zdrojů; větší zapojení odborníků z oblasti rybolovu; tržní pobídky – jako je označování a certifikáty – ke stimulaci celkového podílu rybářů na výnosech; využívání dotací výhradně jako výjimečných opatření pro snížení nadměrné kapacity; význam výzkumu pro rybářskou politiku; začlenění akvakultury; vztah mezi SRP a integrovanou námořní politikou a potřeba udržovat a zlepšovat akce Evropské unie na mezinárodní úrovni.

Dosud debaty odhalily rozdíly se stanoviska k těmto aspektům: relativní stabilita; současný systém celkových přípustných odlovů a kvót a využívání převoditelných kvót; omezování intenzity jako nástroj řízení; metody snižování výmětů, nadměrná kapacita a nadměrný rybolov; globální financování a jeho alokace; a navýšení podpory pro drobný rybolov a pobřežní společnosti.

Jak jsem řekl ve svém úvodním vystoupení, Rada dosud nepřijala stanovisko a nehodlá přijímat žádná formální rozhodnutí až do příštího roku, kdy Komise formálně předloží své legislativní návrhy.

A konečně, i já bych chtěl přivítat zástupce odvětví rybolovu, kteří tu s námi dnes jsou.

Maria Damanaki, členka Komise. – Pane předsedající, chtěla bych poděkovat všem poslancům za jejich příspěvky. Tolik vystoupení znamená velké povzbuzení.

Chápu, že nejčastěji zmiňovaným slovem byla udržitelnost, udržitelnost tedy představuje obecnou shodu, rámec pro obecnou shodu. Nemohu odpovědět na všechny vznesené otázky, ale ráda bych zdůraznila některé priority.

Drobný rybolov a pobřežní oblasti jsou prioritou. Ráda bych vás všechny znovu ujistila, že budu vaše příspěvky v této věci brát velmi vážně. Chtěla bych vás také znovu ubezpečit, že nehodlám zavádět žádná závažná opatření a pravidla pro rekreační rybáře.

Druhá priorita: regionalizace. Velice ráda bych s vámi podrobněji projednala, co přesně hodláme pro provádění této zásady dělat, protože máme k projednání mnoho věcí.

Převoditelná rybolovná práva: jak jsem vyrozuměla, v této věci existuje velmi angažovaná debata s množstvím argumentů. Nevím, co se stane během hlasování, ale tuto otázku nemůžeme opomenout. Mnoho členských států již tento systém provádí. Navrhují tedy jasnou diskusi, možná v rámci Výboru pro rybolov. Protože toto není konec dialogu, můžeme vést jasnou diskusi o individuálních převoditelných kvótách – vidím, že paní Fragaová je zde – můžeme uspořádat řádnou diskusi, abychom celému problému porozuměli.

Zmíním jen některé další priority: jasné rovné podmínky pro Středomoří a ostatní oblasti, pokud jde o rybáře z jiných zemí – to je korektní, musíme to udělat k zajištění spravedlivé hospodářské soutěže pro naše rybáře a rybářky; postupné ukončování výmětů; označování.

To jsou naše priority. Ráda bych skončila tím, že zdůrazním potřebu nové formy dohod o rybolovu; nové formy, která bude zahrnovat i doložku o lidských právech. Děkuji vám za vaše příspěvky. Myslím, že toto není konec dialogu; je to začátek velmi dobré vzájemné debaty.

Maria do Céu Patrão Neves, zpravodajka. – (PT) Chtěla bych poděkovat všem, kdo byli dnes v Parlamentu přítomni, a kdo nadále poskytují svou cennou podporu tomuto procesu, který se vleče a ve kterém, jak paní komisařka právě řekla, musíme pokračovat, mají-li naše cíle být splněny.

Se vši upřímností, uvědomujeme si, že není možné, aby zpráva potěšila každého. Mnozí říknou, že nejde dost daleko, pokud jde o určité aspekty, zatímco jiní říknou, že v jiných nebo dokonce stejných ohledech zašla příliš daleko. Myslím, že právě nyní je důležité zdůraznit, že s touto zprávou se nám podařilo dosáhnout dobré rovnováhy mezi hlavními otázkami, širokého konsenzu a že celkově má zpráva kapacitu a potenciál vhodně reagovat na potřeby nebo spíše bych měla říci požadavky odvětví.

Stejně jako jsme pracovali ve Výboru pro rybolov, kterému předsedala paní Fraga Estévezová, doufám, že budeme nyní moci v této práci pokračovat ve výboru a v širším měřítku s Radou a Evropskou komisí, abychom mohli dosáhnout pokroku v práci na legislativních nárocích, která bude právě tak náročná.

Jsem přesvědčena, že budeme-li nadále pracovat tímto způsobem, se smyslem pro týmového ducha a s pochopením toho, že musíme posoudit všechny otázky důležité v jednotlivých částech celé Evropské unie, a pokusíme-li se efektivně odpovědět na všechny potřeby odvětví rybolovu v celé velké výhradní hospodářské oblasti, budeme efektivně pracovat ve prospěch odvětví. S ohledem na to se budeme snažit stanovit podmínky, za nichž bude odvětví rybolovu efektivně udržitelné a schopné dlouhodobého rozvoje.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes v 11:30.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Vito Bonsignore (PPE), *písemně*. – (IT) Především blahopřejeme zpravodajce, paní Patrão Nevesové, k vynikající práci, kterou dosud vykonala, a ke kladnému výsledku hlasování.

Doufáme, že zelená kniha, která bude v brzké době předána výboru, je předehrou k rychlému předložení bílé knihy v plénu. Evropa měla vždy zájem o odvětví rybolovu. Jsme však přesvědčeni, že je nezbytné zajistit větší investice do vědeckého výzkumu, zvláště v odvětví rybolovu, včetně investic v příštím rámcovém programu. Rovněž věříme, že je nezbytné zlepšit znalost pravidel v odvětví prostřednictvím větší pružnosti systému kvót a zvýšené odpovědnosti v oblasti kontroly a populací.

Chceme také silnější partnerství se třetími zeměmi s cílem bojovat proti nezákonnému rybolovu a vyšší míru spolupráce se zeměmi Středomoří, abychom mohli důrazněji regulovat rybolov v moři, např. v moři Středomoří, které bylo vždy kolébkou různých civilizací a kultur.

A konečně souhlasíme i s ustanoveními bodu 23 o modernizaci, zvláště modernizaci drobného loďstva, ačkoli bychom v této věci rádi měli více podrobností. Pokud jde o body 62 a 63 týkající se odborné kvalifikace subjektů v tomto odvětví, chtěli bychom další vyjasnění, zvláště pokud jde o drobný rybolov, který by byl trestán nejpřísněji, pokud by byla zpřísněna pravidla pro řízení loďstva.

Nessa Childers (S&D), *písemně*. – Jakkoli rekreační rybolov představuje pouze malé procento úlovků evropského odvětví rybolovu, je to nedílný hospodářský a sociální prvek v mnoha částech Evropské unie, zejména na východě Irska. Lov na udici má ve východním Irsku dlouhou a důležitou tradici a obrázky rybářů na řekách, jako je Slaney, nebo u moře na východním pobřeží jsou oblíbeným zobrazením irské kultury. Tato proslulost rybařením má i významný dopad na cestovní ruch v mnoha částech Irska, jak v rámci Irska, tak ze zahraničí, například Tiger Woods je známým pravidelným návštěvníkem Liffey v hrabství Kildare. V důsledku klesajících populací ryb existuje návrh na uvalení kontrol na pobřežní rybolov na udici a odečítání těchto úlovků z kvóty komerčního odvětví rybolovu.

Tyto návrhy by mohly mít závažný dopad na příjmy odvětví cestovního ruchu z rybaření i nepříznivý kulturní dopad na mnoho částí Irska. Proto je nezbytné, aby tato sněmovna uznala rekreační rybolov na udici ve všech jeho podobách za důležitý prvek odvětví rybolovu a aby reformovaná společná rybářská politika přihlížela k jeho hospodářským a sociálním přínosům ve své bílé knize.

Robert Dušek (S&D), *písemně*. – (CS) Zpráva o zelené knize o reformě společné rybářské politiky má za cíl zahájit veřejnou debatu v institucích EU a členských státech. Rybářská politika je stejně jako společná zemědělská politika strategickou agendou s přímým vlivem pro všechny občany EU, která musí být řešena v souladu tří hlavních aspektů, tj. hospodářské ziskovosti rybolovu, ochrany a zachování rybích populací i zachování přijatelné životní úrovně provozovatelů rybolovu. Pokud by nebyly v připravované legislativě všechny tyto aspekty v rovnováze, hrozil by hospodářský úpadek přímořských regionů, vylovení některých druhů ryb či rostoucí nelegální lov nad limity. Vzhledem k tomu, že 88 % rybí populace je loveno nad rámec maximálního udržitelného výnosu a z celkového lovu tvoří až 80 % výměty, je nutné stanovit limity, které by umožnily populaci ryb se obnovit, a tak výrazně do budoucna zvýšit odlov ryb při zachování udržitelnosti. Zpravodajka správně upozorňuje na skutečnost, že v důsledku narušení rovnováhy mezi producenty a kupujícími vstupem mezičlánku – nákupních řetězců – se snižují ceny ryb, což situaci v rybářském sektoru ještě více ohrožuje. Předložená zpráva zohledňuje všechny tři výše jmenovaná zásadní hlediska rybolovu i navrhuje konkrétní řešení pro jeho udržitelnost, je proto pro nás všechny dobrým začátkem v záchraně rybolovu.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Chtěl bych blahopřát paní Patrão Nevesové k její práci a ke zprávě, o níž se nyní hlasovalo. Téma rybolovu je samozřejmě pro Portugalce citlivé, protože máme několik rybolovných společenství a rybolov je pro stranu Sociálnědemokratický střed – Lidová strana (CDS-PP) naprosto zásadní.

Jsem přesvědčen, že potřebujeme novou regulaci společné rybářské politiky (SRP), která bude účinnější a lépe přizpůsobená situaci na příslušných územích. Proto vítám záměr soustředit se na zásady regionalizace a subsidiarity, a tím poskytnout větší autonomii členským státům a umožnit větší pružnost SRP. Současně vzhledem k tomu, že výzvy v oblasti životního prostředí způsobují závažné problémy s rybolovnými zdroji, jsem přesvědčen, že je naprosto zásadní, aby nová SRP umožnila ekologicky udržitelný a ekonomicky životaschopný rybolov. Nejsme nevíšaví k problémům, před nimiž rybáři stojí, a doporučujeme, aby nová SRP poskytovala přiměřenou ochranu rybolovné kapacity společenství závislých na rybolovu.

Také myslím, že je nezbytné, aby nová SRP zajišťovala jakost ryb a dostatečné množství umožňující lidem stravu bohatou na ryby, která je, jak víme, vyvážená a prospěšná pro zdravý život.

Budu se zájmem a pozorností sledovat budoucí reformu SRP a vždy budu chránit portugalské zájmy v tomto strategickém odvětví.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Na praktické úrovni vítám navrhovaný vývoj v oblasti dlouhodobé ochrany mořských zdrojů jak pro environmentální, tak pro hospodářské účely; aktualizaci technologií rybolovu a důraz, který je kladen na potřebu odborné kvalifikace v rámci odvětví. Zejména jsem potěšen doporučením, aby byly všechny povinné změny prováděny postupně, a požadavkem prvotního přechodného období, aby mělo odvětví, a zejména jednotliví rybáři čas vypořádat se s mimořádnými náklady v již tak náročném odvětví. Ačkoli však oceňuji, že zpráva nastiňuje rozdíl v zacházení ve vztahu k rybolovu na volném moři a k drobnému rybolovu, je politováníhodné, že by zejména drobnému rybolovu měly vznikat další náklady. Rybolov není jen hospodářská činnost, je to i činnost sociální a kulturní a je třeba zachovat způsob života malých rybářů. Jejich živobytí dosud záviselo na historickém nároku místních společenství na rybolovná práva na svém pobřeží. S ohledem na to bychom neměli zapomínat na to, že zpráva slibuje „zajistit (obyvatelstvu, jež se živí rybolovem) spravedlivou životní úroveň“.

James Nicholson (ECR), písemně. – V současné době je obecně uznáváno, že reforma společné rybářské politiky z roku 2002 na celé čáře selhala a že situace v odvětví rybolovu se nadále zhoršuje, namísto aby se zlepšovala. SRP se stala byrokratickou noční můrou s nadměrnou regulací a mikrořízením, které zamořily celé odvětví, přičemž dosáhly jen nemnoha kladných výsledků. Blížící se reforma SRP představuje příležitost zaměřit politiku jiným směrem, pryč od nadměrné byrokracie, a zaměřit se na všechny aspekty, které by politika měla obsáhnout – environmentální, sociální a hospodářský. Klíčovým cílem reformované SRP musí být zajištění toho, aby rybáři mohli vydělávat na důstojné živobytí a současně dosažení environmentální udržitelnosti. Hlavním úkolem je formulovat společnou rybářskou politiku, která zachová pracovní místa a populace ryb současně. Reformovaná SRP by měla skoncovat s centralizovanou nadměrnou regulací z Bruselu a namísto toho se zaměřit na to, jak by zúčastněné subjekty mohly zvládat každodenní správu populací ryb v místním měřítku.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Zelená kniha o společné rybářské politice trhá na kusy Evropskou komisi i členské státy. Je jasným důkazem toho, že ne všechny projekty a reformy prováděné v rámci Unie jsou úspěšné. Proto bychom měli vyvodit správné závěry, pokud jde o institucionální i praktická řešení.

Jednou ze základních chyb reformy z roku 2002 byla nadměrná centralizace. Rozmanitost a specifická povaha jednotlivých regionů Evropské unie by nás měly zavazovat k regionalizaci. Evropská komise nesmí stavět Baltské moře naroveň Atlantiku nebo Středozemnímu moři. Regionalizace rybářské politiky by měla jít ruku v ruce se zvláštními opatřeními týkajícími se sociálních a hospodářských záležitostí. Z hlediska lidí žijících v oblastech, které jsou závislé na rybolovu, je nejdůležitější činností hospodářská a sociální diversifikace a restrukturalizace včetně tvorby nových pracovních míst mimo odvětví rybolovu. Skutečnost, že nelze zvyšovat úlovky a zaměstnanost v odvětví rybolovu v Baltském moři, by měla vést k provádění výše uvedených opatření. Je to něco, co splňuje sociální očekávání a potřeby.

Výzkum ukazuje, že dvě třetiny evropských populací ryb jsou v ohrožení, včetně dobře známých druhů, jako je jazyk obecný, platýz velký a treska obecná. Analýzy, které provedla organizace WWF, otevřeně říkají, že nebudou-li zavedeny specifické změny, chovná populace středomořského tuňáka a mnoha jiných druhů do roku 2012 zmizí.

Sirpa Pietikäinen (PPE), písemně. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, již po desetiletí řídí společná rybářská politika Evropské unie rybolov ve Společenství a v teritoriálních vodách třetích zemí.

Bohužel jde o jednu z nejméně úspěšných oblastí politiky EU, jež vedla k situaci, kterou lze popsat jako krizi, a to z dobrého důvodu. Stav populací ryb je mimořádně znepokojivý: dvě třetiny komerčně využitelných populací ryb v EU se prudce zmenšily. Klesající ziskovost a rozsáhle vyčerpaná hejna ryb znamenají, že odvětví rybolovu je ve velkých obtížích. V důsledku nadměrných rybolovných kvót a nezákonného rybolovu mizí populace ryb alarmující rychlostí.

Krise je způsobena tím, že již po dlouhou dobu jsou zcela opomíjeny problémy, které se nahromadily v důsledku nadměrného rybolovu a nezákonného rybolovu. Kromě toho destruktivní metody rybolovu ničí i zbytek mořského prostředí. K nejškodlivějším patří lov pomocí vlečných sítí u dna.

EU musí brát krizi populací ryb vážně. Existuje zde i úzká vazba na vnější aspekt, protože Unie z jiných zemí dováží téměř třetinu ryb, které prodává. Zásadním prvkem nové společné rybářské politiky bude úprava

dohod, které máme s našimi partnery v oblasti rybolovu, na udržitelnějším základě. Klíčové reformy musí vyřešit nadměrnou kapacitu rybářských plavidel a efektivnější sledování s cílem vymýtit nezákonný rybolov.

Hlavními stavebními kameny reformy rybářské politiky, kterou Komise ve své zelené knize navrhuje, musí být ekosystém jako východisko a zásada obezřetnosti. Politika se musí zaměřovat hlavně na skutečně udržitelný rybolov každého druhu ryb a k tomu každý národ potřebuje svou vlastní strategii řízení a ochrany. V případě nutnosti musí být Unie také připravena přijmout řešení pro zajištění obnovy populací zavedením úplného zákazu rybolovu a obchodu rybami.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Zelená kniha o reformě společné rybářské politiky (SRP) je příležitostí k revizi této evropské politiky v jednotlivých jejích aspektech (hospodářský, sociální a environmentální), k definování nových přístupů s cílem vyřešit problémy, které v tomto odvětví přetrvávají. Reforma SRP klade zvláštní důraz na nejvzdálenější regiony, kde je rybolov mimořádně důležitý pro místní rozvoj a živobytí obyvatel.

Zpráva o zelené knize trvá na reformách, které považují za nezbytné pro lepší provádění této politiky na regionální úrovni, zejména na decentralizaci řízení rybolovu, která by zohledňovala zvláštní rysy každého regionu a vazbu na udržitelnost odvětví prostřednictvím ochrany živočišných druhů. Na Madeíře je nezbytné nutné modernizovat lodě a prosazovat opatření s cílem zajistit hospodářskou životaschopnost rybolovu. Chtěl bych znovu upozornit na to, že větší účinnost správy rybolovných zdrojů a strategie finanční podpory pro pracovníky v tomto odvětví jsou nezbytnými prioritami v rámci této reformy, které je třeba provádět na regionální úrovni.

Reforma společné rybářské politiky znamená novou éru rozvoje odvětví s aktivnější účastí všech zúčastněných subjektů na vnitrostátní, regionální i odvětvové úrovni.

5. Bezpečnost železnic včetně evropského signalizačního systému (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o bezpečnosti železnic včetně evropského signalizačního systému.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, srážka vlaků, k níž došlo v Buizingenu v pondělí 15. února 2010, byla šokující tragédií. Mám za to, že po této závažné nehodě si lze položit několik technických a politických otázek týkajících bezpečnosti železnic.

Mé myšlenky především patří obětem této tragédie a jejich příbuzným. Vždy je obtížné nalézt slova útěchy a mlčení je někdy výmluvnější. Příčiny nehody dosud nejsou plně známy a bylo zahájeno technické vyšetřování podle ustanovení směrnice EU o bezpečnosti.

Toto šetření musí provést belgický vyšetřující orgán. Mělo by být provedeno nezávisle na jakémkoli soudním dokazování. Cílem technického vyšetřování není rozdělit vinu a odpovědnost, ale spíše určit příčiny s cílem zlepšit bezpečnost železnic a prevenci nehod.

Belgický vyšetřující orgán požádal Evropskou agenturu pro železnice, aby jej podpořila v jeho šetření. Dva vyšetřovatelé z agentury se k belgickému týmu pověřenému vyšetřováním připojili jen pár hodin poté, co k nehodě došlo.

Chtěl bych zdůraznit, že vzhledem k tomu, že příčiny nehody nebyly dosud vyjasněny, není vhodné činit závěry. Samozřejmě jsem připraven vyjasnit některé otázky, které byly nastoleny po této tragédii, a podělím se s vámi o své názory na danou situaci.

Jak se příliš často stává v případech, kdy dojde k železničním nehodám, objevují se poznámky naznačující spojení mezi evropskými pravidly a nehodou. Chtěl bych se především velice jasně vyjádřit k otevírání trhu. Současně s otevíráním odvětví železniční nákladní dopravy a stanovováním požadavků na oddělení činností správců infrastruktury a železničních podniků byl zaváděn přísný právní rámec upravující bezpečnost železnic a interoperabilitu. Chceme zajistit zachování vysoké úrovně bezpečnosti železnic a současně uznat postupy a metody specifické pro každý členský stát v této oblasti.

Evropská agentura pro železnice v pravidelných intervalech vypracovává zprávy o bezpečnosti evropské sítě a sleduje vývoj situace v členských státech.

Ukazatele prokazují, že otevření odvětví železniční dopravy hospodářské soutěži nemělo žádný nepříznivý dopad na bezpečnost železnic. Chtěl bych velice jasně říci, že jakékoli tvrzení spojující úroveň bezpečnosti

železnic s otevíráním železničního trhu je podle mého názoru pouhou výmluvou, která má debatu odvést od skutečných příčin nehody.

V této souvislosti si lze položit otázku ohledně koexistence vnitrostátních a evropských vlakových zabezpečovacích systémů. V Evropě se dnes pro zajištění bezpečného pohybu vlaků používá více než 20 různých vnitrostátních systémů. Tyto systémy vyvinuté na vnitrostátní úrovni obsahují traťový prvek a palubní prvek. Traťový prvek vysílá informace do počítače ve vlaku a počítač v případě zjištěné nebezpečné situace aktivuje brzdy.

Aby tyto systémy fungovaly, musí být proto vlaky a železnice vybaveny kompatibilním systémem. Míry bezpečnosti a výkonnosti jednotlivých vnitrostátních automatických systémů ochrany vlaku jsou různé, stejně jako pravidla pro vybavení železnic a lokomotiv v těchto vnitrostátních systémech.

Nekompatibilita různých vnitrostátních systémů představuje zásadní problém pro mezinárodní vlaky, protože je buď nutné na každé hranici měnit lokomotivy nebo je třeba je vybavovat tolika palubními systémy, kolik existuje systémů na tratích, po nichž pojedou. Existují i případy, kdy existují různé vnitrostátní systémy v jedné zemi. Například vlak Thalys musí být vybaven sedmi různými vnitrostátními systémy pro cestu ve čtyřech zemích.

Z tohoto důvodu byl navržen a vyvinut jednotný systém k používání na evropské úrovni, který je nyní instalován na hlavních mezinárodních trasách a vlcích v Evropě. Systém je znám jako ERTMS – Evropský systém řízení železničního provozu (European Rail Traffic Management System).

Pokud jde o načasování, můžeme říci, že většina vnitrostátních systémů byla vyvinuta počátkem 80. let 20. století, ale jejich rozmisťování představuje dlouhý a nákladný proces. Ve většině zemí je vybavena jen část vnitrostátních sítí a lokomotiv a toto částečné vybavování trvalo zhruba 20 let.

Specifikace ERTMS jsou k dispozici od roku 2000. V letech 2000 až 2005 byla provedena řada pilotních projektů. Od roku 2005 bylo do provozu uvedeno několik tratí vybavených systémem ERTMS. V současné době má tratě s ERTMS 10 členských států a projekty probíhají téměř ve všech členských státech. Například v Belgii je vybavena trať mezi městy Aachen a Liège a vybaveny jsou i vlaky ICT provozované na této trati.

Systém ERTMS byl vytvořen především s cílem podpořit interoperabilitu. Znamená, že je možné, aby lokomotivy překračovaly hranice, ale je uznáván i jako systém nabízející výhody z hlediska zvýšené bezpečnosti. Systém je dnes plně provozuschopný, ale v důsledku dlouhé doby nutné pro jeho instalaci na palubě vlaků a v důsledku délky tratí budou souběžně se systémem ERTMS nadále společně existovat i stávající vnitrostátní systémy.

Třetí země, jako je Tchaj-wan, abych uvedl jen jeden příklad, si také zvolily systém ERTMS, a nikoli jen z důvodů operability. Tchaj-wan investoval do systému ERTMS prostě proto, že tento systém je nejlepší systém, který je dnes na trhu dostupný.

Bylo položeno několik otázek ohledně srovnání situace v jednotlivých členských státech. Stanovení pořadí členských států a provedení smysluplných srovnání je dosti obtížné a ne příliš užitečné. Vše závisí na volbě ukazatelů, referenčního období a na kvalitě vykazovaných údajů. Významný dopad na jakékoli zvolené pořadí mohou mít i jedna nebo dvě závažné nehody.

Celkové údaje uvádějí, že belgické výsledky jsou průměrné. Je však pravda, že Belgie zaostává za evropským průměrem z hlediska tratí vybavených automatickým systémem ochrany vlaků, ať vnitrostátním či evropským.

Mathieu Grosch, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane Kallasi, chtěl bych vám poděkovat za vysvětlení. Na pozadí nehody v Buizingenu je pro nás samozřejmě důležité prokázat úctu obětem a respekt k vyšetřování. Z tohoto důvodu nesmíme činit unáhlené závěry o nehodě a především nesmíme začít někomu přičítat vinu.

Domníval jsem se, že Komise jednala správně, když důrazně odmítla obvinění Belgických státních drah z příliš dlouhého trvání vývoje Evropského systému řízení železničního provozu. Víme, že bezpečnost zůstává vnitrostátní prioritou a bude tomu tak i nadále. Na evropské úrovni jsme – a to zahrnuje Komisi i Parlament – vždy vyjadřovali politování nad tím, že železniční společnosti nepřikládají vyšší prioritu bezpečnosti a interoperabilitě jednotlivých systémů v Evropě.

Poté, co došlo k nehodám, jsou nové návrhy často předkládány v politických souvislostech. Musím říci, že v tomto případě bylo vše na místě, právní předpisy i technologie. Jediná věc, která možná scházela, byla vůle učinit z technologie vysokou prioritu. Od poloviny 90. let je k dispozici technologie umožňující bezpečný

přechod mezi evropským systémem a moderním belgickým systémem, jinými slovy tzv. systém TBL 1+. Nebyl nedostatek času ani technických zařízení.

Pro mě je důležitá budoucnost a chtěl bych zdůraznit následující. Zprvė nesmíme za žádných okolností omezovat odbornou přípravu v odvětví železniční opravy. To nebyla ani nebude jedna z povinností EU. Železniční společnosti mají vysoce kvalifikované pracovníky a musí tomu tak být i v budoucnosti.

Zadruhé potřebujeme konečné závazné plány přechodu ze strany železničních společností a zemí. Nechávat vše na dobré vůli již nestačí. Potřebujeme přesný harmonogram a brzy budeme mít v Parlamentu příležitost dozvědět se konkrétní cíle.

Můj třetí návrh zní, aby cestující měli právo znát, zda úsek trati a vlakové soupravy, kterými cestují, splňují nejvyšší normy bezpečnosti. Je to minimální míra informací, které je třeba cestujícím v budoucnosti poskytovat. Také musíme zkoumat, jak bychom v této věci mohli zavést závazný požadavek.

Saïd El Khadraoui, jménem skupiny S&D. – (NL) Na počátku bych chtěl jménem skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu také vyjádřit upřímnou soustrast obětem železničního neštěstí v Buizingenu a jejich rodinám a přátelům.

Předtím, než vyvodíme reálné a podrobné závěry, musíme samozřejmě skutečně vyčkat na výsledky vyšetřování, to však nemění nic na tom, že bezpečnost železnic musí zůstat oblastí trvalé pozornosti na všech úrovních včetně úrovně evropské, a že proto musíme politiku bezpečnosti pravidelně vyhodnocovat, zlepšovat, doplňovat a upravovat. Chtěl bych se připojit ke svému kolegovi i k vám, pane komisaři, a jasně vyjádřit politování nad tím, že v Belgii se řada jednotlivců se značnou odpovědností pokusila přesunout odpovědnost za nehodu na Evropu nebo alespoň vyvolala takový dojem. Zpoždění ve vývoji Evropského systému řízení železničního provozu (ERTMS) bylo zmiňováno zejména jako důvod, proč nyní, v roce 2010, je systémem automatického zastavení vybavena v Belgii jen hrstka lokomotiv.

Dámy a pánové, na druhé straně si jasně a upřímně řekněme jednu věc: vývoj této dobré myšlenky – jednotného signalizačního systému, který by nahradil 20 systémů samostatných – trval déle, než jsme doufali či očekávali. To lze samozřejmě přičíst technické složitosti a tomu, že je třeba dosáhnout dohody o určité normě mezi velmi velkým počtem zemí, jmenovitě 27, ačkoli dříve jich bylo o několik méně. Samozřejmě, existují i související rozpočtové důsledky. Přesto, jak jste správně řekl, to nezastavilo jediný členský stát v rozvoji vlastního systému nebo zahájení použití určitého druhu zárodečné verze ERTMS v rané fázi.

Mám za to, že nyní musíme pohlédnout kupředu a zeptat se sami sebe, jak můžeme přispět k bezpečnějším železnicím. Jsem přesvědčen, že i na evropské úrovni k tomu můžeme přispět na několika frontách. Zprvė to můžeme učinit díky dalšímu vývoji systému ERTMS. Takový plán vývoje existuje. V roce 2009 jsme z rozpočtu vyčlenili 240 milionů EUR na transevropské dopravní síť (TEN-T) na pomoc členským státům v této oblasti.

Zadruhé však, a myslím, že to je důležitý úkol pro Komisi i Evropskou agenturu pro železnice, musíme také sledovat, zda jsou v praxi prováděny stávající evropské právní předpisy v oblasti bezpečnosti. Uvedl bych příklad směrnice 2004/49/ES o bezpečnosti železnic Společenství. Ta mimo jiné stanoví, že v každém členském státě musí být zřízen bezpečnostní orgán, který musí být nezávislý na železničních podnicích a provozovateli infrastruktury a jehož úkoly zahrnují sledování, podporu a vymáhání bezpečnosti železnic a rozvoj právního rámce. Mám pocit, dámy a pánové, že to v Belgii příliš dobře nefunguje, a myslím, že byste měli zorganizovat určitý druh auditu, který by zkoumal, zda členské státy skutečně mají kapacitu aktivně tuto bezpečnost ve svých vnitrostátních železničních systémech zaručit. To je úkol, který bych vám chtěl svěřit.

Dirk Sterckx, jménem skupiny ALDE. – (NL) Já chci vyjádřit svou soustrast obětem jménem své skupiny a já chci samozřejmě vyčkat na výsledky vyšetřování. Doufám, že proběhne co nejrychleji, ale také co nejdůkladněji.

V mé zemi byla nastolena řada otázek týkajících se povahy přístupu Evropy k železnicím. Musím k vám být upřímný: jsem šokován, že někteří lidé nás obvinili ze zanedbávání bezpečnosti. Byl jsem zpravodajem Parlamentu pro směrnici o bezpečnosti železnic, kterou právě pan El Khadraoui zmínil, a jsem hrdý na práci, kterou jsme tehdy odvedli. Řekli jsme si, že musíme být ve věci bezpečnosti ve všech členských státech velmi nároční a musíme k tomu účelu stanovit evropský rámec a požadavky. V členských státech jsme to prosadili s velkými obtížemi. Upozorňuji, a pan El Khadraoui to správně zmínil, že v některých zemích, bohužel včetně mé vlastní, je provádění této směrnice na vnitrostátní úrovni organizováno skutečně špatně. Doufám, že se tím budete znovu zabývat, pane komisaři. Možná by se i tato sněmovna mohla směrnicí znovu věnovat

a zpřísnit daný rámec, jak uvedl pan Grosch. Není proto pravda, že zanedbáváme bezpečnost, opak je pravdou.

Zadruhé, nařízení o právech cestujících obsahuje odstavec, o němž jsme doufali, že nikdy nebude třeba: týká se zálohových plateb v případech osob usmrčených nebo zraněných při železničních nehodách. Vítám oznámení Belgické národní železniční společnosti (SNCB), že tento systém využije a vyplatí zálohové platby. Byla doba, kdy by tomu tak nebylo.

Někteří lidé řekli, že otevření trhu snížilo bezpečnost železnic. Chci tomu co nejdůrazněji oponovat. Není to pravda, jak prokáže i pohled na nejnovější údaje Evropské agentury pro železnice z roku 2008. Nejlepší výsledky v roce 2008 měly Spojené království a Nizozemsko, dvě země, které své trhy otevřely.

Také myslím, že je třeba věnovat pozornost lidem, pracovníkům železnic na místě: strojířům, pracovníkům stanic, pracovníkům správy. Měli bychom znovu zhodnotit jejich situaci a zajistit, aby byla bezpečnost prvořadým aspektem nejen při jejich odborné přípravě, ale i při organizaci jejich práce a celé firemní kultury. Závěrem bych, pane předsedající, rád řekl, že nesmíme ztrácet ze zřetele skutečnost, že železnice patří stále k nejbezpečnějším druhům dopravy ze všech.

Isabelle Durant, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, i já jsem přesvědčena, že tragická nehoda v minulém týdnu je nejhorší železniční nehodou, k níž v Belgii došlo od roku 2001, kdy jsem sama zastávala funkci ministryně pro mobilitu a dopravu. Samozřejmě také soucítím se svou kolegyní Claudii Candéagovou i se všemi ostatními oběťmi této tragédie, jejich milovanými a všemi truchlícími pracovníky železnic.

Zdržím se jakýchkoli závěrů stejně jako moji předchůdci. Vyšetřování probíhá a my nebudeme spekulovat o jeho výsledcích. Je však jasné, že v případě Belgie je politováníhodné, že železnicím trvalo tak dlouho, než se vybavily automatickým systémem ochrany vlaků, jak již někteří zmínili. Když jsem po katastrofě slyšela, že ačkoli nebylo možné zmínit rozpočtové důvody, byla pro vysvětlení nehody zpochybňována prodlení ve vývoji evropských norem interoperability, považovala jsem to za nepřijatelné a ihned jsem měla pocit, že Evropa je terčem nepodložených obvinění.

Evropský systém řízení železničního provozu (ERTMS) skutečně nabízí společností příležitost investovat do bezpečnosti koordinovaným a interoperabilním způsobem. Musíme se zbavit nesčetných vnitrostátních norem, které omezují rozvoj a konkurenceschopnost v době vývoje evropského vlakového zabezpečovacího systému (ETCS). Tento systém se samozřejmě vyvíjí a bude se vyvíjet i nadále. Je to třeba k zachování velice vysoké úrovně technologie. Kromě toho nepochybuji o tom, že v příštích pěti až deseti letech dojde ve vývoji i k dalším významným událostem.

Je třeba říci, že takové nehody, jakkoli výjimečné, nám připomínají, že v oblasti bezpečnosti vždy existuje prostor pro zlepšení, a já bych chtěla v tomto ohledu přednést určité návrhy.

Zprv, jak víte, pane komisaři, v současné době jednáme o transevropských dopravních sítích, jejich podmínkách a kritériích. Jsem přesvědčena, že pokud jde o evropské sítě, mohlo by se rozmístění systému ERTMS v celé Evropě skutečně stát prioritou. Rovněž věřím, že v této souvislosti bychom měli stanovit lhůty, zejména pro zdroje, kterými bude muset být každá jednotlivá země a síť vybavena.

A konečně, jsem přesvědčena, že musíme dát přednost bezpečnosti před liberalizací trhů tím, že novým provozovatelům železniční dopravy v jednotlivých vnitrostátních sítích stanovíme povinnost se o něco déle přizpůsobovat systému automatické ochrany, který v těchto sítích existuje, a vybavit tak své vlaky příslušnými přijímači a vybavením kabiny.

Závěrem chci říci, že věřím, že Evropská agentura pro železnice by sama mohla poskytnout neocenitelnou podporu efektivnější integraci vnitrostátních bezpečnostních orgánů. Tato integrace by například umožnila typové schvalování zařízení.

(Předsedající řečníka přerušil)

Derk Jan Eppink, jménem skupiny ECR. – (NL) Vyšetřování příčin železniční nehody v Buizingenu ještě nebylo dokončeno, a tak je nemohu komentovat, došel jsem však k následujícímu závěru. Jestliže dojde ke srážce vlaků ve Spojeném království, lidé ji rychle přičtou na vrub privatizace železnic. Belgické dráhy (SNCB) dostávají relativně nejvyšší dotaci v celé Evropské unii. Belgie dává svým drahám 32 eurocentů na cestujícího a kilometr. Francie je druhá s 24 eurocenty. Nizozemsko dává 15 eurocentů a Spojené království 4 eurocenty. Přes všechny tyto dotace má SNCB stále dluhy ve výši 10 miliard EUR. Kam ty peníze jdou?

Když se podívám na infrastrukturu SNCB, je zanedbání do očí bijící. Vše je staré a opotřebované. Je možné, že je někdy zanedbáván i bezpečnostní systém? Možná plyne příliš mnoho peněz k zaměstnancům v důsledku síly odborů. V Belgii jsou železnice doménou socialistů a jsou provozovány špatně. Skutečně existují otázky, které je třeba položit, protože SNCB může jen těžko používat nedostatek peněz jako omluvu!

Jacky Hénin, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, když v listopadu pan Simpson v této sněmovně prohlásil: „ačkoli je evropský železniční systém velice bezpečný a v posledních letech bylo dosaženo pokroku díky liberalizaci trhu“, téměř jsem se udusil. On přesto pokračoval: „nedávné smrtelné nehody vyvolaly otázky ve věci bezpečnosti“.

Od nehody v Buizingenu strašlivý počet lidských obětí a závažné fyzické a psychické utrpení, které tato nehoda způsobila, slouží jako významná připomínka toho, že je nejvyšší čas, abychom zahájili vážnou debatu o bezpečnosti železnic. Odmítneme okamžitě myšlenku, že všechny nehody jsou ze své podstaty nepředvídatelné. Hlavní činitel nedostatku bezpečnosti v evropských železničních sítích je přímým důsledkem oddělení správy naší železniční infrastruktury a správy našich kolejových vozidel. Toto oddělení – je třeba říci, že v tomto případě nucené – nařídila Komise v rozporu s lepším úsudkem pracovníků železnic, aby bylo možné otevřít železniční dopravu hospodářské soutěži. Značně to zvyšuje pravděpodobnost nehod. V důsledku tohoto oddělení je údržba evropské železniční sítě obětována ve jménu vyšších zisků. Můžete se pokusit koupit si nějaký čas návrhem na používání nejlepších a nejmodernějších technik jako jediné možnosti, jak řešit problémy. V konečném důsledku však v Evropě potřebujeme jinou železniční politiku. Jestliže je na železnicích každoročně méně pracovníků, méně údržby, méně investic a méně odborné přípravy, musíme se nevyhnutelně znovu zabývat nehodami a vyjadřovat soustrast. Pro zajištění skutečné bezpečnosti železnic musí Unie obrátit stránku hospodářské soutěže a otevřít se spolupráci.

Závěrem, dámy a pánové, po skončení této rozpravy se již nikdo z nás nebude moci zříci své odpovědnosti. Pokud jde o mě, odmítám být součástí zlého úmyslu. Beze změny ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Philip Claeys (NI). – (NL) Chtěl bych začít prostým konstatováním, že belgická daňová zátěž patří k nejvyšším na světě, avšak v této nezvladatelné zemi, dostávají daňoví poplatníci, zejména ve Vlámku, za své peníze jen velmi málo. Železniční systém je toho dokonalým příkladem. Je beznadějně zastaralý a vyznačuje se častými a dlouhými zpožděními a přeplněnými vlaky ve špičce.

Vedení belgických drah (SNCB) je vysoce zpolitizováno a je neefektivní a typickým rysem belgické politiky je to, že když se něco zvrtné, není nikdo odpovědný vůbec za nic. V roce 2001 došlo ke srážce vlaků u obce Pérot, která byla podobná nehodě, která se stala minulý týden v Buizingenu. Před devíti lety si všichni mysleli, že budou přijata závažná opatření pro zlepšení bezpečnostního systému, to se však nestalo. Před zavedením evropského vlakového zabezpečovacího systému (ETCS) vyvinula Belgie svůj vlastní systém, ten však přišel příliš pozdě a byl mimořádně nedostačující.

Poučení pro nás zní, že je do bezpečnosti třeba více investovat a že jednotlivé existující systémy je třeba vzájemně lépe přizpůsobit. Pak, pokud se ukáže, že není možné dosáhnout efektivní interoperability, je třeba co nejvíce povzbuzovat přechod na evropský systém ETCS, protože není dobře, aby například vlak Thalys na trase Paříž – Amsterdam měl až sedm různých bezpečnostních systémů.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, srážka dvou příměstských vlaků v Bruselu, která vedla k této strašné nehodě, nás všechny hluboce šokovala. Naše myšlenky jsou s přáteli a rodinami obětí.

Po takových katastrofách je často první reakcí lidí najít někoho, kdo nese vinu. Avšak v tomto případě nesmí být obětím beránkem Evropská unie, Komise a bezpečnostní ustanovení, která jsme zavedli ve směrnici 2004/49. Na druhé straně důležitá otázka samozřejmě zní, zda bychom měli bezpečnostní ustanovení zpřísnit. Vyšetřování této železniční nehody dosud nebylo dokončeno, a proto zatím nemůžeme čekat žádné jasné výsledky. Hlavní otázka, kterou si musíme položit, se týká toho, zda bylo možné této nehodě předejít. Nemůžeme vyloučit lidskou chybu nebo technická selhání, a proto oba tyto činitele hrají svou úlohu v bezpečnosti železnic. Všichni provozovatelé železnic, jak státní, tak soukromí, jsou povinni zajistit nezbytnou úroveň bezpečnosti. Vnitrostátní železniční společnosti musí zajistit, aby dodržovaly příslušné bezpečnostní normy.

Nechci v této situaci udílet lekce z německého pohledu. Jen chci říci, že v Německu jsme se pokusili provést směrnici v plné její šíři. Kdekoli existuje možnost lidské chyby, musí být technické systémy schopny zasáhnout.

Pamatuji si „páku mrtvého muže“, které automaticky zapnulo brzdy, pokud nebyla páka po dobu jedné minuty stlačena. Brzdy se rovněž automaticky zapnou, pokud vlak míjí červené signalizační světlo. Musíme mít tyto systémy zavedeny. Evropský vlakový zabezpečovací systém musí být zaveden, abychom měli určitý vliv na tyto věci zvnějšku.

Členové Výboru pro dopravu a cestovní ruch budou společně pracovat na tom, aby provedli potřebná vyhodnocení a aby také vyvodily závěry ve věci bezpečnostních ustanovení.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedající, železniční neštěstí v Buizingenu u Bruselu si vyžádalo 18 obětí a zanechalo více než 160 raněných. Naše myšlenky patří samozřejmě především rodinám. Příčiny nehody jsou stále neznámé – vyšetřování probíhá – a my musíme zvážit posouzení bezpečnosti železnic v Evropě v jednotlivých členských státech.

Toto posouzení se samozřejmě musí zaměřit na bezpečnostní systémy, na stav jejich používání, na jejich interoperabilitu a na jejich efektivitu. Toto posouzení úrovně bezpečnosti evropských železnic je však třeba chápat v širším smyslu, a zejména je třeba do něj zahrnout i posouzení pracovních podmínek pracovníků železnic, protože ti jsou nejlepší zárukou bezpečnosti.

Proto vyzývám Komisi, aby provedla posouzení bezpečnosti evropských železničních sítí pomocí globálního přístupu, jehož východiskem bude zahájení procesu liberalizace železnic. Jedna věc je jasná: nadešel čas provést jakýchkoli tabu prosté posouzení praktických výsledků těchto politik zaměřených na liberalizaci a rozebrání veřejných služeb. Jakou přidanou hodnotu přinesly? Kdo z nich měl prospěch? Kdo kvůli nim trpěl?

Cílem je srovnat provádění evropských norem pro bezpečnost a signalizaci s pracovními podmínkami od okamžiku účinnosti této liberalizace odvětví železniční dopravy v každém členském státě. Komise pak musí obecněji zvážit úlohu veřejných služeb. *Parti Socialiste* – strana, k níž přísluším – již dlouho volá po pozitivní akci Evropské unie pro ochranu a rozvoj veřejných služeb. Tato myšlenka je důvodem k provedení rámcové směrnice o službách obecného zájmu. Taková směrnice by pro veřejné služby zaručila stabilní legislativní rámec a vhodné financování v souladu se zásadami univerzálnosti a rovnosti přístupu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: STAVROS LAMBRINIDIS

místopředseda

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Chtěl bych položit otázku panu poslanci Tarabellovi, kterého si jinak osobně velice vážím. Nelze přece v žádném případě popřít skutečnost, že belgické dráhy (SNCB) dostávají nejvyšší státní dotaci v Evropě. Nemůže proto svalovat vinu na liberalizaci, když přeprava cestujících nebyla liberalizována, ani se vymlouvat na nic jiného.

Chtěl bych také připomenout skutečnost, že pan poslanec mluví za belgickou frankofonní Socialistickou stranu (PS), což je strana, která má prostřednictvím odborových svazů nad SNCB značnou moc. Kdyby zpolitizovaný systém železniční dopravy řídil železnice lépe, nedocházelo by k takovýmto věcem.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedající, vše, co bych chtěl panu poslanci Eppinkovi odpovědět, je, že zde nejsme na předvolebním shromáždění. Stala se nehoda, která si vyžádala oběti – v minulosti již došlo k jiným nehodám –, a je zcela přirozené ptát se na její příčiny. Vyšetřování zatím probíhá a musíme vyčkat na jeho výsledky.

Nesmíme však nikdy zapomenout na jeden faktor, totiž na lidský faktor. Liberalizace – vím, že liberalizaci podporujete, osobně nejsem jejím velkým zastáncem, a rozhodně jsem proti ní v oblasti veřejných služeb – lidský faktor přehlíží. Zaměstnanci, kteří pracují bez přestávky dlouhé hodiny nebo rozhodně déle než dříve a bez odpočinku, jsou vystaveni velkému vypětí. Strojvůdce nese odpovědnost za bezpečnost cestujících. Proto považuji za důležité zabývat se jejich pracovními podmínkami a změnami těchto podmínek. Domnívám se, že to je důležité hledisko.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedající, strašlivá srážka vlaků nedaleko Halle byla pro oběti, jejich rodiny, kolegy z práce a přátele hrůznou tragédií. Nyní je důležité si z této tragédie odnést potřebné poučení, aby se do budoucna předešlo dalším ztrátám na životech. Při tom je zásadní, má-li se cestování po železnici stát bezpečným pro zaměstnance i cestující, nechat se vyjádřit železniční zaměstnance a věnovat pozornost jejich názorům,.

Přesahuje opravdu veškeré meze, tak se mi to jeví, aby britský konzervativec, poslanec tohoto Parlamentu, ve svém příspěvku osočoval a urážel zaměstnance belgických drah, když je naprosto jasné, že politika neoliberalizace a deregulace náš systém železniční dopravy jako veřejnou službu velmi vážně poškodily. Mezi zaměstnanci belgických drah ve skutečnosti panuje velká nespokojenost. To bylo zřejmé ze spontánních stávek, které mezi těmito pracovníky propukly v následujících dnech po tragédii jako reakce na ni. V Belgii se již jedná o třetí závažnou nehodu za posledních devět měsíců.

Po předchozí tragédii, k níž v Belgii došlo roku 2001, byla přislíbena komplexní bezpečnostní opatření, ale nebyla realizována. Skutečnost je taková, že zaměstnanci belgických drah jsou vystaveni neustálému tlaku, aby pracovali déle, prodlužují se jim trasy a zkracují přestávky, což vede ke snížení bezpečnosti. Bezpečná politika liberalizace a privatizace zastávaná Komisí EU samozřejmě ještě více ohrozí bezpečnost. Znamená, že na prvním místě budou zisky hlavních dopravních podniků. Je jasné, že nejvhodnějším řešením pro zajištění bezpečnosti je nechat železniční infrastrukturu ve veřejném vlastnictví pod demokratickou kontrolou a poskytovat jí nezbytné investice.

Georges Bach (PPE). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych rovněž vyjádřit soustrast postiženým rodinám. Budeme-li i nadále tvrdit, že železnice je nejbezpečnějším druhem dopravy a že ve srovnání s počtem nehod na silnicích je počet železničních neštěstí velmi nízký, bude to pro ně – truchlící rodiny a vážně zraněné – jen slabou útěchou.

Samozřejmě se vnučuje otázka, jaké byly okolnosti. Jak mohlo k takové nehodě dojít? Jak již bylo řečeno, touto otázkou se musí zabývat odborní znalci a později soudy. My musíme najít odpověď na následující otázku: Jakých chyb jsme se v průběhu vytváření společného evropského trhu železniční dopravy dopustili? A za druhé: Jak můžeme pomocí všech prostředků, které máme k dispozici, zabránit dalším nehodám? Žádná nehoda totiž není v mezích tolerance.

Jakožto bývalý železniční zaměstnanec jsem byl přímým svědkem těchto změn. Chtěl bych poukázat na některé problémy, které do jisté míry měly dopad na bezpečnost. Konkurenci jsme neměli na železnici zavádět hned začátkem devadesátých let dvacátého století. Měli jsme nejprve začít s procesem technické harmonizace. Všechny problémy, o nichž se zmínil pan komisař Kallas, jsme měli zvládnout v devadesátých letech. Trh jsme měli otevřít konkurenci až na základě technické harmonizace. Následkem tříštění podniků se do systému železniční dopravy zapojilo mnoho aktérů. Jedná se však o systém, který řádně funguje jen tehdy, je-li provozován jako organický celek. Proto jsou podle mého názoru za nedávné nehody společně odpovědné členské státy, železniční společnosti, provozovatelé infrastruktury a rovněž Komise, která, jak tu již zaznělo, zavedla směrnice a nařízení, aniž by provedla jejich předběžné vyhodnocení. Vyhodnocení bylo dokončeno teprve před nedávnem. Železniční společnosti se dopustily té chyby, že zvolily špatnou strategii a čekaly příliš dlouho na evropský systém. Neustále se snažily snižovat náklady, zaměstnávaly nedostatečně kvalifikované pracovníky, jak již bylo řečeno, a příliš málo investovaly.

Chtěl bych zdůraznit tři body. Financování musí být neprodleně zvýšeno, aby byl urychlen plánovaný program modernizace.

(Předsedající řečníka přerušil)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Železniční doprava je obecně vzato bezpečnější, rychlejší a působí menší míru znečištění než silniční doprava. Zatímco v roce 2007 se stalo obětí železničních nehod přibližně 2 600 osob, v loňském roce se zvýšil počet železničních nehod osobních a nákladních vlaků.

Nedávná srážka vlaků v Belgii, jejíž bilance obětí čítá dvacet mrtvých a více než sto dvacet zraněných, naši pozornost znovu hrůzným způsobem zaměřuje na důležitost bezpečnosti železniční dopravy. Hospodářská a finanční krize však bohužel zhoršily finanční těžkosti, kterým čelí provozovatelé i správci železniční infrastruktury. Je alarmující, že jednou z možných příčin nehody je nedostatek kvalifikovaných pracovníků a finančních prostředků na zavádění systému ERTMS, přestože tisíce zaměstnanců železnic přicházejí o zaměstnání. Vyzývám členské státy a Komisi, aby učinily nezbytná opatření, která umožní:

1. Zmodernizovat železniční infrastrukturu a stávající vozový park, aby byla zaručena efektivní a bezpečná železniční doprava.
2. Upřednostnit nezbytné investice do bezpečnosti a spolehlivosti železniční dopravy.
3. Vybudovat nové železniční infrastruktury a zavést systém ERTMS.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, poslední železniční neštěstí, která otrásla Evropou – současně v Belgii, nedávne v Itálii – nás zavazují k tomu, abychom uvažovali o nedostacích systému a o vhodných opatřeních, která zvýší bezpečnost těchto služeb.

Je například těžko pochopitelné, že navzdory tomu, že Evropská unie vyvinula příslušný systém pro sledování železničního provozu – ERTMS – již v roce 2000, převzalo jej za deset let jen velmi málo členských států.

Ještě v současné době existuje na území EU více než dvacet různých systémů železniční bezpečnosti a je jasné, k jakým problémům tento stav může vést, především na trasách mezinárodních vlakových spojů.

Je pravdou, že přizpůsobení železniční infrastruktury a vozového parku evropskému systému bude spojeno s technickými povinnostmi a ekonomickými náklady, kterých se budou muset zhostit podniky působící v daném odvětví. Nemohu si však pomoci a musím zmínit, že evropské právní předpisy nestanovují datum, ke kterému musí být vnitrostátní spoje připraveny na systém ERTMS, a nechává v pravomoci členských států určit, jaké vybavení bude pro vozový park povinné.

Vhodnější by však bylo uložit a stanovit termíny, k aktivitě pobízet prostřednictvím investic nebo ještě lépe odejmutím investic těm, kdo se nepřizpůsobí projektům v oblasti infrastruktury nebo kdo nakoupí vozový park, jenž tyto systémy nepoužívá.

Dalším argumentem je, že interoperabilita a realizace vnitřního trhu by neměly být zpomaleny. V současnosti máme nezávislou vnitrostátní agenturu pro bezpečnost, která by měla ověřovat přijetí náležitých bezpečnostních systémů. Mělo by se však závazně stanovit, že podmínkou pro udělení provozní licence musí být získání bezpečnostních osvědčení.

Ještě bych chtěl zdůraznit, že s ohledem na budoucí liberalizaci společného trhu železniční dopravy musí být na centrální úrovni posíleny pravomoci Evropské železniční agentury.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, po nedávném železničním neštěstí nedaleko Bruselu, o kterém se zmínili mnozí poslanci, se do středu pozornosti opět dostala bezpečnost železniční dopravy.

Směrnice 2004/49/ES o bezpečnosti železnic obecně stanovuje, že železniční podniky a provozovatelé infrastruktury by měli nést v rámci své působnosti plnou odpovědnost za bezpečnost systému.

Konkrétně u této nehody, která se stala v Belgii, se zdá, že příčinou byla lidská chyba. Musíme samozřejmě počkat na výsledek vyšetřování. Ukazuje se však, že vlak nebyl vybaven automatickým brzdovým systémem.

Má Komise informace o tom, které sítě a kolik vlaků v členských státech není vybaveno tímto bezpečnostním prostředkem? A hodlá kromě toho ještě připravit legislativní návrh, který by zajistil, že celá unijní síť bude vybavena tímto systémem?

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Pane předsedající, nejprve bych chtěl vyjádřit svoji soustrast rodinám obětí. Chtěl bych hovořit o něčem, co považuji za velmi důležité a co zde nebylo zmíněno. Vede se zde diskuse, která je v mnoha ohledech oprávněná. Také mám na tuto záležitost jasné vyhraněné názory. Domnívám se, že deregulovaný trh je mnohem lepší než trh, který ovládají podniky ve státním vlastnictví, chtěl bych však hovořit o věci, která je v souvislosti s touto debatou důležitá.

V tomto sporu nejde jen o to, zda určitý podnik vlastní stát nebo soukromý subjekt, spor se týká také toho, zda daný trh funguje svobodně nebo je omezený a regulovaný, což často ve skutečnosti znamená, že v mnoha členských státech má v dané oblasti monopol jediná státem vlastněná firma. Existuje opravdu mnoho železničních systémů, které se neliší jen mezi jednotlivými členskými státy, ale v mnoha případech bývají různé systémy používány i uvnitř jednoho členského státu. Systémy, o kterých hovoříme, často fungují jen jako protekcionistická administrativní překážka, která má chránit monopolní podnik na vnitrostátním trhu. V mnoha případech nejsou povolena určitá zařízení a lokomotivy jen pro to, aby byly zúženy možnosti vstoupit na daný trh pro konkurenci z jiné země nebo soukromého konkurenta. Následkem toho se ujalo tolik různých systémů a vznikají bezpečnostní problémy.

Kdybyste si prostudovali informace o přidělování prostředků ze strukturálních fondů na infrastrukturní projekty v nových členských státech, zjistili byste, že v těchto zemích prakticky žádné peníze nesměřují do železniční infrastruktury. Úředníci, kteří mají vyplnit žádosti a zažádat o peníze, na tom nemají sebemenší zájem. Máme co do činění s modelem, v němž členské státy na svých železnicích nechtějí nic měnit, aby

konkurence z jiných zemí nebo například ze soukromého sektoru neměla dobré postavení. Bezpečnost a konkurenceschopnost pak kvůli tomu přicházejí zkrátka.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Tragická nehoda v Buizingenu vyžaduje od nás všech – včetně Evropy –, abychom se pustili do zkoumání této záležitosti. Tato tragédie stála osmnáct lidských životů. Naší povinností vůči jejím obětem je vyvodit z této nehody v krátké době závěry a postarat se, aby na belgických a evropských železničních spojích byla zaručena bezpečnost.

Jak víme, a vy jste to již řekl, Evropa nenese vinu na tom, že v Belgii teprve musí být plně zaveden systém pro automatické zastavení vlaku. To však neznamená, že Evropa nyní nemusí nic dělat. Naopak. Výslovně žádáme rovněž Evropskou komisi, aby provedla vyhodnocení, které musí poskytnout odpovědi na několik velmi konkrétních otázek. Například jak je vám známo, uložili jsme železničním dopravcům – včetně soukromých firem – povinnost do roku 2013 své vlaky plně vybavit novým Evropským vlakovým zabezpečovacím systémem (ETCS). Již nyní však víme, že evropské železniční spoje do daného data tímto systémem nebudou vybaveny.

Ocituji dvě čísla. V současné době, pane komisaři, bylo zmíněným novým evropským bezpečnostním systémem vybaveno v celé Evropě jen 2 800 kilometrů železničních tratí. Sama belgická železniční síť se svými 3 400 kilometry tratí je delší. Je proto jasné, že v Evropě na tento systém ještě nejsme připraveni a naše vlaky nebudou schopny s těmito novými signalizačními zařízeními komunikovat nebo toho budou schopny jen nedostatečně. Proto je nezbytné provést důkladné vyhodnocení.

Pane komisaři, musíme se také odvážit prozkoumat, zda blížící se konkurence mezi železničními podniky nemohla vést ke zvýšení tlaku na zaměstnance. Neměli bychom uvažovat o tom, zda by nebylo na evropské úrovni vhodné zavést pro vlakové strojvůdce tak jako pro řidiče nákladních automobilů dobu řízení a dobu odpočinku? Zkrátka a dobře tato nehoda Evropskou unii zavazuje k provedení sebezpytování a vyhodnocení. Nesmí chybět také ochota a politická vůle uskutečnit změny, bude-li to zapotřebí.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, při tomto hrůzném neštěstí se srazily dvě lokomotivy, které SNCB, Belgické státní dráhy, provozovaly ve státní železniční síti. Na belgickém trhu osobní železniční dopravy neexistuje konkurence. Proto tato nehoda nemá nic společného s konkurencí nebo otevíráním sítě. Celá tato záležitost souvisí s neuspokojivými bezpečnostními normami. Pan poslanec Grosch tu upozorňoval na to, že technologie umožňující automaticky zastavit vlak, který projede na červenou, existuje již déle než dvacet let. Otázka zní: Proč není zavedena?

Tato nehoda také nijak nesouvisí s otázkou Evropského systému řízení železniční dopravy (ERTMS). Pro systém ERTMS jsem byl zpravodajem. Představuje vizi do budoucnosti, jež však nijak nezprošťuje členské státy povinnosti uplatňovat bezpečnostní opatření, která již na vnitrostátní úrovni existují. To je úkolem jednotlivých zemí.

Otázka, kterou si musíme položit, proto zní: proč Belgie za uplynulých dvacet let neinvestovala do tohoto bezpečnostního systému? Kdyby vybudovali o jeden či dva kilometry kratší dálnici, měli by k dispozici dvojnásobek až trojnásobek částky potřebné k zavedení těchto bezpečnostních systémů. Podobné nehody by byly vyloučeny. Nestalo se totiž poprvé, že vlak projel na červenou. Poprvé však tato chyba vedla k tak strašnému neštěstí.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, současná diskuse, kterou rozpoutala tragická nehoda v Belgii, samozřejmě bude součástí naší celkové rozpravy o bezpečnosti na železnici a rozvoji dopravy v Evropě. Komise připravuje bílou knihu o budoucnosti dopravy, která důkladně zvažuje veškerá hlediska týkající se bezpečnosti a spolehlivosti všech druhů dopravy včetně té železniční – která, jak bylo mnohokrát řečeno, patří stále k těm nejbezpečnějším způsobům dopravy.

Důležité je, že v současné době také diskutujeme o železničním balíčku – „první přepracované verzi“ železničního balíčku. Budeme se určitě této problematice věnovat a promyslíme ji.

Chtěl bych však učinit několik faktických poznámek. Evropský systém řízení železniční dopravy (ERTMS) byl navrhován s úmyslem zajistit interoperabilitu železnic. Evidentně se jedná o dobrý systém, který má velmi významné bezpečnostní prvky. Avšak nehledě na to, jaký systém je provozován, za bezpečnost i nadále nesou odpovědnost členské státy. Systém ERTMS postupuje velmi dobře kupředu.

Transevropské dopravní síť TEN-T: I tuto záležitost budeme brzy projednávat. Tento konkrétní projekt se zabývá rozmístěním systému řízení dopravy. Do roku 2020 bude daný systém fungovat na 20 000 kilometrech železničních tratí v Evropě, Belgii nevymýšlí.

Toto se již realizuje, ale změny na železnici vyžadují čas. Do této oblasti se rozsáhle investuje. 85 % prostředků na síť TEN-T je určeno především na zlepšení železnic včetně ERTMS. Byl bych pochopitelně velmi rád, kdybychom s podporou Evropského parlamentu mohli navýšit fondy pro investice do dopravních sítí. To bude velmi důležité.

Kromě toho samozřejmě hraje vždycky důležitou roli lidský faktor. Když hovoříme o bezpečnostních pravidlech, existuje jedno pravidlo – červené světlo –, které znamená, že musíte zastavit. Toto pravidlo bylo zavedeno již v devatenáctém století. Tvrdíme-li tedy, že bude použit naprosto spolehlivý brzdový systém, který zabrání lidským chybám – nemáme pravdu. Vždycky existuje alespoň nepatrná možnost člověkem zaviněné chyby. Lidská odpovědnost je velmi podstatná.

Chtěl bych ještě učinit poznámku o liberalizaci a veřejných službách: Jedná se o dvě rozdílné věci. Nikdo státům nezakazuje poskytovat dobré služby, a to dokonce ani v rámci liberalizace. Evropská nařízení dovolují poskytovat podporu – dovolují to státům – a liberalizace nevylučuje existenci dobrých veřejných služeb.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Herbert Dorfmann (PPE), písemně. – (DE) Tragická srážka vlaků v Belgii přitáhla pozornost veřejnosti k bezpečnosti na železnici. Musí být zvýšena bezpečnost železničního vozového parku, což platí též o bezpečnosti signalizačních systémů. Na evropských železnicích se především pohybuje mnoho zcela zastaralých nákladních vozů. Loňská nehoda v Itálii ukázala na možné následky tohoto stavu. EU doposud bohužel udělala jen minimum pro to, aby povinností nákladních dopravců bylo uvést svůj vozový park do přijatelného souladu s bezpečnostními normami. Je důležité mít rovněž na paměti, že nebezpečné náklady se přepravují i po železnici, což by v případě nehody mohlo mít zničující následky. Na základě toho požaduji na železnicích přísnější bezpečnostní normy.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Tragédie, kvůli které v Belgii v současnosti zavládl smutek, se nepochybně stala z důvodů, které mají co do činění se specifickými podmínkami v této zemi, jak tu dnes mnozí naši vládní kolegové upozorňovali. Bude úkolem vyšetřování, aby zjistilo, do jaké míry byly tyto zvláštní podmínky odpovědný za danou tragédii.

Tato nehoda vak měla zcela konkrétní, základní příčinu: tou je liberalizace železniční dopravy a oddělení správy sítě od samotné železniční dopravy. Síť, její kvalita a bezpečnost tedy byly obětovány zisku provozovatelů dopravy, kterým se jeví uložené mýtné příliš vysoké. Stejně tak je zisku obětována výměna a modernizace vlaků. Jízdní řády a dostupnost služeb v současnosti odpovídají logice vytváření zisku a nikoliv potřebám cestujících. Dokonce se ruší také provoz některých pravidelně využívaných spojů, protože nejsou dostatečně ziskové. Jiné spoje fungují i nadále, přestože podle zdravého rozumu by tomu tak nemělo být. Zpoždění se stává pravidlem, a to i v případě vlaků TGV.

Ve vašem liberálním systému se občané, kteří cestují vlakem, nestali váženými zákazníky. Jsou nadále pouhými plátcí cestovného, se kterými se může zacházet jako s dobyt看em. Tak jako je tomu u všech oblastí, které jste liberalizovali, dnes platíme jen stále víc peněz za služby, které jsou pořád horší a horší, ne-li, bohužel, navíc ještě nebezpečné.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písemně. – (RO) Vzhledem k tragické nehodě v Belgii opět narážíme na problém, že i přes to, že směrnice 2004/49/ES jasně stanovuje obecné normy pro bezpečnostní signalizaci a v úplnosti řeší celkové bezpečnostní požadavky včetně nároků na infrastrukturu a řízení dopravy, členské státy dosud plně neharmonizovaly své bezpečnostní systémy železnic. Hlavním problémem je vlastně finanční stránka věci: provozní životnost železniční infrastruktury a vozového parku, včetně signalizačních systémů, je velmi dlouhá. Za těchto okolností by bylo žádoucí, aby členské státy navzdory krizi nezůstaly pouze u finanční stránky a pojalý úmysl urychlit zavádění interoperabilních systémů a také více investovaly do železniční infrastruktury a signalizačních systémů jak u infrastruktury, tak u vozového parku.

Úspory dosažené odložením rekonstrukce a modernizace vozového parku a železniční infrastruktury mohou, jako tomu bylo v tomto případě, vést k tragickým nehodám, které přinesou nejen obrovské ekonomické a finanční škody, ale také ztrátu na životech, což je nepřijatelné. Chtěl bych sdělit rodinám obětí, že s nimi v této době hluboce soucím, a doufám, že k takovéto tragédii již nikdy znovu nedojde.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:25 a pokračovalo v 11:30.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: STAVROS LAMBRINIDIS*Místopředseda***6. Schválení zápisu z předchozího zasedání***(Zápis z předchozího zasedání byl schválen.)*

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Pane předsedajícím, nebudu se vracet k politováníhodné události, která se v tomto Parlamentu včera odehrála. Jednalo se o událost nehodnou tohoto Parlamentu, o tupení pana Van Rompuye. Předseda Evropské rady se dokáže hájit sám, ale nebudu tolerovat, aby někdo v této sněmovně prohlašoval, že moje vlast nelze považovat za skutečný stát. Jedná se o zakládající zemi Evropské unie, která se velmi brzy ujme předsednictví. Nechápu, jak může někdo v tomto Parlamentu klesnout tak hluboko a říkat takové věci. Požaduji, pane předsedajícím, omluvu.

(Potlesk)

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedajícím, chtěl bych vznést procesní námitku podle téhož článku jednacího řádu, na základě kterého hovořila paní kolegyně, když narážela na mého kolegu Nigela Farage.

Tak funguje politika. Aniž byste brali ohled na názor občanů, pokoutně jste našim zemím vnutili Lisabonskou smlouvu. Když se k tomu můj kolega vyjádří a lidem se to nelíbí, stěžují si. Tak funguje politika. Tak to chodilo v naší zemi, než nám Evropská unie vyklestila demokracii. Zvykejte si tedy naslouchat zde na tomto místě opozici.

Předsedajícím. – Pane poslanče Battene, předchozí prohlášení bylo prohlášením reagujícím na výrok, který v Parlamentu zazněl ve středu. To byl ten článek jednacího řádu, na základě kterého bylo učiněno. Nejednalo se o procesní námitku. Proto vaše procesní námitka nebyla na místě.

7. Hlasování

Předsedajícím. – Dalším bodem je hlasování.

*(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis)***7.1. Investiční projekty týkající se energetické infrastruktury v rámci Evropského společenství (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)****7.2. Situace na Ukrajině (B7-0116/2010)***- Před hlasováním o odstavci 4a:*

Cristian Dan Preda, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedajícím, chtěl bych předložit tento pozměňovací návrh: „vyzývá ukrajinské úřady, aby vyvinuly větší úsilí v podpoře menšinových společenství v zemi tím, že je více zapojí do politického dění v zemi a budou dodržovat právo na vzdělání menšin v jejich menšinovém jazyce, přičemž podotýká, že Ukrajina ratifikovala Rámcovou úmluvu Rady Evropy o ochraně národních menšin a Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků“.

Důvod je velmi prostý: povolebního kontextu musíme využít ke zdůraznění toho, že vnější politika Unie se zakládá na ochraně lidských práv včetně práv menšin.

*(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)**- Před hlasováním o odstavci 14:*

Michael Gahler, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedajícím, bude-li přijat můj ústní pozměňovací návrh, dílčí hlasování nebude nutné. Můj návrh zní takto:

„vyzývá Komisi, aby přizpůsobila národní orientační program pro období 2011-13 programu přidružení“.

(DE) V současném znění původního textu je uveden přesný opak, což není správné.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

- Před hlasováním o odstavci 15:

Michael Gahler, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, v tomto případě jde jen o věcnou opravu. Nová formulace je správná. V původním textu je chybný odkaz. Není nutné, abych to předčítal, protože toto usnesení máte před sebou písemně.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

7.3. Priority Evropského parlamentu s ohledem na zasedání Rady OSN pro lidská práva (Ženeva, 1.–26. března 2010) (B7-0119/2010)

- Před hlasováním:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Pane předsedající, včera během rozpravy o návrhu usnesení, o němž právě budeme hlasovat, jsme vyjádřili svoji lítost nad smrtí Orlanda Zapata Tamaya, dvaatřicetiletého stavitele a kubánského politického vězně, jenž zemřel následkem hladovky a mnohaletého svévolného, nespravedlivého, nelidského a tvrdého věznění.

Paní komisařka Georgieva zde včera v Parlamentu důrazně a energicky tuto událost odsoudila. Vyzývám vás, pane předsedající, abyste jménem Parlamentu poslal rodině pana Zapata, která je na tomto pohřbu šikanována, soustrastný dopis.

Chtěl bych vás požádat, abyste kubánským úřadům předal co nejdůraznější odsouzení této naprosto zbytečné smrti, kterou předseda kubánské komise pro lidská práva a usmíření, Elizardo Sánchez, charakterizoval jako vraždu pod rouškou výkonu spravedlnosti. Doufám, pane předsedající, že tato událost povede k prozření těch, kteří v dobré víře nebo z naivity chtějí změnit společný postoj Rady. Tento chvályhodný postoj slouží výhradně tomu, aby jakékoliv zlepšení vztahů s touto ostrovní zemí bylo podmíněno lidskými právy a základními svobodami, jež jsou i nadále porušovány, jak jsme viděli.

(Potlesk)

- Po hlasování o pozměňovacím návrhu 3:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, předkládám ústní pozměňovací návrh na dílčí hlasování o následující pasáži z odstavce 10: „domnívá se, že začlenění tohoto konceptu do Protokolu o dodatečných normách v oblasti rasismu, rasové diskriminace, xenofobie a všech forem diskriminace není vhodné“. O této ústřední části musí proběhnout dílčí hlasování. Nechápu, proč tyto věci spojujeme a nevyjádříme jasně, že proti diskriminaci náboženských menšin musíme bojovat stejně důrazně jako proti všem ostatním druhům diskriminace. Je nepřijatelné, aby opatření pro boj proti diskriminaci náboženských menšin byla méně závazná. Proto bychom měli mít možnost dílčího hlasování.

(Parlament návrh na dílčí hlasování zamítl)

- Před hlasováním o odstavci 20:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pane předsedající, zde bych chtěl také navrhnout dílčí hlasování o vyškrtnutí slov „jakož i postoje EU“ z poslední věty. Text by potom zněl takto: „žádá, aby doporučení a související připomínky byly začleněny do dialogů EU s oběma stranami a také na vícestranných fórech“. Slova „jakož i postoje EU“ by byla odstraněna. Chtěl bych v tomto případě požádat o dílčí hlasování.

(Parlament návrh na dílčí hlasování zamítl)

7.4. Peking +15 – Akční platforma OSN pro rovnost pohlaví

7.5. Odhad příjmů a výdajů pro opravný rozpočet č. 1/2010 (oddíl I, Evropský parlament) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Zelená kniha o reformě společné rybářské politiky (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Oznámení společných postojů Rady: viz zápis

9. Vysvětlení hlasování

Předsedající. – Dalším bodem jsou ústní vysvětlení hlasování.

Zoltán Balczó (NI). – Pane předsedající, smím požádat o dvojminutovou přestávku během doby, v níž lidé odcházejí z Parlamentu? Nebo o jednodominutovou přestávku?

Zpráva: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Nařízení má kladný cíl: shromáždit od členských států údaje týkající se energetické infrastruktury, uspořádat je a zpřístupnit je na úrovni Společenství hospodářským subjektům. Proto – oprávněně – zasahuje do fungování trhu. Parlament však přijal podnět, který je vůči tomu v naprostém protikladu, a zachází dokonce tak daleko, že toto zasahování považuje za politický cíl nařízení. Cituji: „Veškerá opatření navržená či přijatá na úrovni Unie by měla být neutrální a neměla by znamenat zásahy do fungování trhu“. Většina poslanců sedících v tomto Parlamentu se z globální finanční a hospodářské krize vůbec nepoučila. Nadále hájí neoliberalní dogmata a dokonce i v této strategické oblasti důvěřuje v to, že trh je schopen se sám regulovat. To je nepřijatelné, a proto jsem hlasoval proti tomuto usnesení.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, fungující infrastruktura uvnitř Evropské unie je rozhodujícím faktorem pro růst prosperity. Energetické politice náleží klíčový význam vedle potravinové bezpečnosti a společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Již z toho důvodu je nezbytné, aby se Evropský parlament nejen účastnil příslušné diskuse, ale měl rovněž právo spolurozhodování. Proto vyzývám Komisi, aby ukončila svoji politiku blokování a přiznala Parlamentu právo na spolurozhodování.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, budu hovořit velmi stručně. Celá myšlenka je naprosto správná. Zvláště se mi líbí důraz na ekologickou stránku. Protože o ní hovoříme, buďme důslední. Byly to právě otázky týkající se ekologie a ochrany životního prostředí, na kterých založili odpůrci projektu severního plynovodu své závažné věcné argumenty. Tyto velmi oprávněné, praktické a vědecky podložené argumenty však byly smeteny ze stolu, protože zvítězily politické důvody. Myslím si, že při podpoře tohoto projektu bychom se měli vyvarovat politického pokrytectví. U severního plynovodu na to mnoho členských států Evropské unie a mnoho politických skupin zapomnělo.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Na začátku roku 2009 se ukázalo, že Evropská unie a členské státy si nejsou schopny vzájemně pomoci při výpadcích dodávek elektrické energie nebo plynu. Ukázalo se, že energetické rozvodné sítě na západě a východě nejsou vzájemně propojeny, mají rozdílné parametry a nejsou kompatibilní.

Proto je dobré, že státy a provozovatelé rozvodných sítí budou poskytovat zásadní informace o svých kapacitách energetických dodávek Evropské komisi, která pak bude moci vyhodnotit nedostatky sítí a nedostatky politiky energetické bezpečnosti EU a bude moci informovat jednotlivé země o tom, jaké mají rezervy ve svých energetických systémech. Z tohoto hlediska si myslím, že bychom podnět Rady a Komise o poskytování a shromažďování informací z energetické oblasti ve prospěch Evropské unie měli podpořit.

Společný návrh usnesení RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Chtěl bych zdůraznit svoji podporu Ukrajině zejména za to, že volby, které tam proběhly, byly demokratické a lidé dostali možnost svobodně projevit svoji vůli. Protože Ukrajinu dobře znám, pozoruji, že nejen vláda, ale také sama společnost aktivně kráčí cestou demokracie a vytváření demokratických institucí. Chovám také naději, že tyto volby Ukrajinu ještě více přiblíží k Evropské unii a možná také vytvoří pevnější základ pro spolupráci EU a Ruska. Těší mě rovněž možnost, že snad i postsovětská země brzy vstoupí do režimu bezvívazového styku s Evropskou unií.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pane předsedající, usnesení o situaci na Ukrajině je vyvážené a přináší objektivní pohled na skutečnost. Zbývá již jen Ukrajině popřát úspěch v překonávání hospodářských problémů a velmi hlubokého rozdělení ve společnosti ohledně geopolitické budoucnosti Ukrajiny.

Chtěl bych, aby se patřičné pozornosti dostalo rozhodnutí odcházejícího prezidenta Juščenka udělit titul „Národní hrdina Ukrajiny“ Stepanovi Banderovi a také výnosu, jímž uznal dvě ukrajinské nacionalistické organizace, Organizaci ukrajinských nacionalistů a Ukrajinskou osvobozenickou armádu, za účastníky boje za nezávislost Ukrajiny. Stepan Bandera i obě zmíněné organizace byly zodpovědné za etnické čistky a zvěrstva spáchaná ve čtyřicátých letech na tehdejším polském obyvatelstvu v různých částech dnešní západní

Ukrajiny. Tito nacionalisté zavraždili 1 20 000 Poláků. Ukrajině přeji vše nejlepší a velmi doufám, že oslavování krajního, zločinného nacionalismu bude odsouzeno.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Pane předsedající, měla jsem tu čest být v prvním kole prezidentských voleb na Ukrajině pozorovatelkou vyslanou Evropským parlamentem. Musím konstatovat, že ukrajinští občané tuto zkoušku zvládli. Volby byly velmi transparentní a demokratické, a to i navzdory změnám volebních pravidel, které byly provedeny na poslední chvíli.

Současná Ukrajina potřebuje politickou, správní a ekonomickou stabilitu. S respektem k demokratickému rozhodnutí ukrajinských občanů bychom proto měli podporovat a urychlit ta opatření, která Ukrajině pomohou překonat stávající problémy. Evropská unie by měla dát Ukrajině jasně najevo, že má otevřené dveře pro přistoupení k Evropské unii. Má-li Evropská unie o Ukrajinu opravdový zájem, prvním krokem v tomto směru by mělo být zrušení vízové povinnosti pro Ukrajince. Doufám, že přijetí dnešního usnesení urychlí práci na uskutečnění těchto záměrů. Proto jsem hlasovala pro přijetí usnesení.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, stejně jako před několika lety jsem měl tu čest i letos se účastnit jako pozorovatel prvního i druhého kola prezidentských voleb na Ukrajině. Chtěl bych říci, že bychom se k Ukrajině měli chovat jako k partnerovi a neplést se do toho, komu jsou ukrajinští voliči nakloněni. Myslím si, že jeden z čelních představitelů Skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, liberál, jenž včera v Parlamentu řekl, že nový prezident bude promoskevský, si toto své prohlášení mohl odpustit. Nový prezident Ukrajiny na svou první zahraniční návštěvu po převzetí úřadu zavítá do Bruselu. Ukrajinské politiky bychom měli hodnotit podle toho, co dělají, a nikoliv podle toho, co kdy třeba pronesli za výroky. Ukrajina by měla být naším politickým partnerem a měli bychom jí otevřít cestu pro připojení k Evropské unii. Potěšilo mne, že nový prezident prohlásil, že zruší výnos, o kterém hovořil pan poslanec Kalinowski, onen skandální výnos, kterým byl za ukrajinského národního hrdinu uznán člověk, jenž má ruce potřísněné krví mnoha tisíc Poláků.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti společnému návrhu usnesení, protože se za prvé domnívám, že se jedná o pokus o vměšování do vnitřních záležitostí Ukrajiny a že toto usnesení je obsahově rozporné. Z tohoto hlediska je nepřijatelné.

Za druhé proto, že se domnívám, že ukrajinští občané zapojením do Evropské unie jenom utrpí škodu. Tento konkrétní společný návrh usnesení pro tyto cíle připravuje cestu a také jako v mnoha jiných zemích bude tento proces samozřejmě doprovázet reorganizace.

Jedním z hlavních důvodů, proč jsem hlasoval proti tomuto usnesení, je zmínka o Banderovi. Návrh se o něm zmiňuje zcela oprávněně. Tento Parlament a Evropská unie však nesou velkou odpovědnost za výskyt takových jevů, a to nejen na Ukrajině, ale také v pobaltských státech, jak dobře víte. Evropská unie a Evropský parlament jsou opravdu velkou měrou odpovědné za to, že jsme se dočkali okamžiku, kdy jsou rehabilitovány válečné zločiny.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Politické vedení na Ukrajině se změnilo, obyvatelstvo Ukrajiny však zůstalo stejné. Je to obyvatelstvo, které je sice chudé, ale žije v zemi, která je velmi bohatá a má obrovský potenciál.

Z tohoto hlediska si myslím, že Evropská unie by měla v dialogu s Ukrajinou pokračovat a usilovat, aby byl intenzivnější a efektivnější. Ukrajina skutečně od EU potřebuje pomoc, a potřebují ji především lidé, nikoliv politici, ale ukrajinští občané. Ze spolupráce mezi EU a Ukrajinou může vzniknout velmi silný tandem, velmi silná spolupráce a vzejít velmi silný ekonomický impuls. Přál bych si, abychom v této oblasti byli iniciativnější.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, sovětský komunismus byl tou nejvražednější ideologií, kterou lidský druh vymyslel. Podle empirických údajů zavraždil tento režim více lidí než kterýkoliv jiný politický systém. Těmito oběťmi byla zcela neúměrně zatížena Ukrajina.

Tato tragédie pokračuje. Slovo Ukrajina, jak jsem zjistil, znamená „pomezí“ nebo „okraj“ a zde se jedná o pomezí mezi dvěma velkými bloky. V rozdělení na slavjanofily a západníky uvnitř této země se zrcadlí konkurenční ambice okolních velmocí.

Jak bychom mohli této zemi co nejužitečněji pomoci? Mohli bychom jí nabídnout, že otevřeme své trhy. Ukrajinci jsou vzdělaní a pracovití lidé, ale mají poměrně nízké náklady a poměrně konkurenceschopný vývoz. Kdybychom je zkrátka plně přijali do evropské celní unie, podstatně bychom zlepšili kvalitu jejich života.

Místo toho je ve snaze zapojit je do struktur spolupráce Evropské unie zatěžujeme větší mírou byrokracie a vytvářením kapacity. O to nás přece nežádají! Nechtějí od nás almužny. Úplně jim stačí mít možnost obchodovat.

Zpráva: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, stane-li se něco neočekávaného, je pro nás lidi typické snažit se fakta vyložit tak, aby zapadala do našeho stávajícího obrazu světa, našeho *weltanschauung*. Psychiatrii pro to mají zajímavý termín, ještě zajímavější než výraz *weltanschauung*: nazývají to „kognitivní disonancí“. Uvedu příklad. Když je výsledkem referenda zamítnutí, tento Parlament si to vyloží tak, že lidé chtěli ještě více Evropy. Hlasovali zamítavě, protože daný dokument nebyl orientován dostatečně federalisticky.

A podobně je tomu i se současnou hospodářskou krizí. Dostali jsme se do krize, protože nám došly peníze. Všechno jsme utratili, vyprázdnili jsme své pokladny, vyčerpali úvěry. Na scénu si však pospíší tato sněmovna a prohlásí, že musíme ještě více utrácet. Potřebujeme další evropské infrastrukturní projekty, potřebujeme vyšší rozpočet.

Pane předsedající, vždyť to je další dávka léku, který je především odpovědný za tuto chorobu. Od sedmdesátých let dvacátého století již víme, k čemu tento postup vede. Vede k poklesu HDP, ke zvýšení nezaměstnanosti, vede ke stagnaci a k tomu, že tato část světa stále více zaostává za svými konkurenty.

Společný návrh usnesení RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedající, podpořila jsem usnesení a jako jedna z navrhovatelů tohoto dokumentu bych chtěla říci několik poznámek ke Goldstoneově zprávě, k tématu, kterému se věnuje toto usnesení.

Goldstoneova zpráva opět ukázala, že vyšetřování, která provádějí samy válčící strany, jen stěží někdy budou nestranná a objektivní. Zpráva říká poměrně otevřeně, že ani jedna strana náležitě a uspokojivě nevyšetřila údajná porušení válečného práva svými ozbrojenými silami.

Měli bychom také přivítat skutečnost, že tato zpráva byla nedávno přepracována, aby byla méně diskutabilní, méně rozhořčená, a proto se stala přijatelnější.

Hlavní poučení, které bychom si z toho měli vzít, je, že bychom se měli snažit o větší zapojení Evropské unie do tohoto procesu, a to nejen do vyšetřování údajných zločinů, ale také proaktivním, preventivně orientovaným přístupem jako spoluúčastníka středovýchodního Kvartetu.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, za Skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a zejména za svého kolegu Elmara Broka bych chtěl říci, že jsme šokováni tím, že tato sněmovna dnes zamítla pozměňovací návrh, kterým by do této zprávy byli zahrnuti také křesťané a ostatní náboženské menšiny. Jeví se mi vskutku ostudným, že ačkoliv stále činíme prohlášení o lidsko-právních záležitostech, nepovažujeme za hodné ochrany ty skupiny obyvatelstva, které jsou pronásledovány kvůli svému náboženskému původu. Je velká škoda, že jsme nedokázali přijmout pozměňovací návrh týkající se tématu, jež má pro budoucnost světa velký význam. Nedokážeme-li z jakéhokoliv důvodu chránit menšiny, nemáme již právo prohlašovat Evropský parlament za ochránce lidských práv, základních práv a bojovníka za jejich dodržování ve světě. Hlasoval jsem proti tomuto usnesení, protože náboženské menšiny by neměly být přehlíženy.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pane předsedající, jak již řekl pan poslanec Kastler, naše skupina by si o bodu týkajícím se náboženských menšin velmi přála hlasovat samostatně, ale většina tohoto Parlamentu s tím bohužel nesouhlasila.

Musíme si uvědomit, že ochrana práv náboženských menšin je ve všech ohledech stejně důležitá jako ochrana ostatních menšin.

EU by měla zasáhnout do práce Rady OSN pro lidská práva, protože v současnosti je tato rada úplně paralyzovaná, není nestranná a netěší se již všeobecné důvěře.

Goldstoneova zpráva je jen jedním příkladem toho, jak si Radu OSN pro lidská práva uzurpovaly různé antisemitské klaky k prosazování svých zájmů. V současnosti se dvacet jedna zpráv z pětadvaceti, které Rada vytvořila, týká Izraele, jako by Izrael byl v oblasti lidských práv tou zemí, která se nejvíce na světě dopouští jejich potlačování. Evropská unie se musí vložit do práce Rady OSN pro lidská práva.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, po skončení studené války podleho 200 států, které jsou členy Organizace spojených národů, nové převratné teorii. Objevila se myšlenka, že právní předpisy by neměly pocházet z dílny vnitrostátních zákonodárných orgánů, které jsou v jistém smyslu svázány s obyvatelstvem dané země, ale měl by je spíše předepisovat mezinárodní sbor právních technokratů, kteří odpovídají pouze svému vlastnímu svědomí.

Diametrálně tím měníme tři sta let dosavadního vývoje demokracie. Opouštíme myšlenku, že lidé stanovující právní předpisy se musí zbytku obyvatelstva zodpovídat prostřednictvím volebních urn, a vracíme se k přednovověké představě, že zákonodárci by měli skládat účty pouze svému stvořiteli nebo sobě samým.

Prostřednictvím nástrojů v podobě zákoníků lidských práv mohou tato mezinárodní byrokratická tělesa vstupovat za hranice členských států a předepisovat jim svá vlastní přání, se kterými místní občané nesouhlasí.

Dovolte mi zakončit ocitováním slov amerického soudce Borka, Reaganova neschváleného kandidáta na člena Nejvyššího soudu Spojených států amerických, jehož jméno se stalo součástí slovní zásoby jazyka. Řekl totiž: „Provedli jsme převrat, plíživý, uhlazený, ale skutečný převrat.“

Společný návrh usnesení B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, otázka rovnosti žen a mužů v současné fázi naráží na další překážku. Pokroku, jehož bylo v Evropské unii za poslední léta v oblasti rovnosti dosaženo, hrozí v důsledku současného hospodářského poklesu zpomalení nebo dokonce regrese.

Účinné politiky rovnosti žen a mužů však mohou tvořit součást řešení otázky, jak se dostat z této krize, napomoci zotavení a posílit ekonomiku. Investice do politik, které hájí rovnost mezi muži a ženami, proto musí být naším základním cílem a musíme je všichni v tomto obtížném ekonomickém klimatu o to více a o to důrazněji masivně podporovat.

Zpráva: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Podle mého názoru by se měl Parlament za tuto de facto úpravu rozpočtu, kterou v této zprávě právě přijal, zastydět. Všechny evropské země více či méně trpí obrovskou finanční a hospodářskou krizí, zástupy lidí přicházejí o zaměstnání, ale my nemáme na práci nic lepšího, než si na účet daňových poplatníků navrhnout přidělení podstatně vyšších prostředků, dalších zaměstnanců a dalších výdajů. Kromě toho každý ví, že tyto dodatečné prostředky a zaměstnanci slouží hlavně k tomu, aby různí socialisté, kteří v posledních volbách neobhájili své mandáty, byli finančně dobře zabezpečeni. V minulosti to vedlo rovněž k podstatnému nárůstu různých dotací včetně dotací evropským politickým stranám a evropským politickým nadacím. Je zarážející, že stále znovu nacházíme uhlazené argumenty pro to, aby tento orgán mohl hlouběji čerpat prostředky z daní. Něco takového je v době krize skutečně nepříjemné.

Miguel Portas, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Chtěl bych konstatovat, že opravný rozpočet, který jsme právě schválili, navýšený o 13 400 000 EUR s účinností až ode dne 1. května, tedy na období půl roku, je velmi nerozumný.

Část tohoto navýšení, která souvisí s nárůstem lidských zdrojů pro parlamentní výbory a komise, rovnající se částce 4 miliony eur, lze ospravedlnit, protože Lisabonská smlouva Parlamentu ukládá nové legislativní povinnosti. Zvýšení parlamentních výdajů na asistenci o 8 milionů eur však znamená, že příští rok to nebude 8 milionů, ale 16 milionů, a to je již jednoznačně neúnosné, protože pro nadcházející rok je plánováno nové měsíční navýšení pro poslance o 1 500 eur, což činí již nikoliv 16, ale 32 milionů eur. V době, kdy ve všech našich zemích čelíme ohromné nezaměstnanosti a sociální krizi, není navyšování prostředků pro poslance obhajitelné, pokud zároveň nebudeme mít odvahu snížit výlohy a příspěvky, na které máme jako poslanci právo a které rozhodně nejsou všechny zcela oprávněné.

Nechápu, jak může poslanec na den cesty dostávat náhrady ve výši 300 eur a k tomu ještě příspěvek na ujeté kilometry a příspěvek na dobu cesty, což jsou zcela nezdaněné finanční prostředky. Můžeme snížit nepřiměřené výdaje a potom se bavit o tom, jak lze navýšit prostředky na legislativní činnost. Neděláme-li tyto kroky, zároveň tím dáváme našim voličům jednoduše najevo, že jsou nám lhostejné obtíže, se kterými se potýkají. Máme povinnost jít dobrým příkladem, ale dnes dáváme špatný příklad.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, jsem rád, že se s panem poslancem Portasem a skupinou komunistů v této otázce shodujeme. V celé Evropě, od Irsku až po Litvu, se vlády snaží na finanční krizi, úvěrovou krizi odpovědět snížením výdajů, ale tato sněmovna, výhradně tato sněmovna své výdaje obrovsky

zvyšuje, a to jak v absolutních, tak i v relativních číslech. Zvyšujeme počítky a rozpočty určené pro poslance a zaměstnance.

Zdůvodnění uvedené v této zprávě je velmi zajímavé, protože se nám zde sděluje, že důvodem veškerých těchto dodatečných výdajů jsou další povinnosti pocházející z Lisabonské smlouvy. V jistém smyslu je to pravda, ale domnívám se, že nikoliv v tom smyslu, který zamýšleli její autoři. Jsme svědky toho, že se byrokracie rozrůstá, aby mohla sloužit potřebám byrokracie. Hlavním úkolem Lisabonské smlouvy je zajistit další práci a další příjmy všem těm desetitisícům osob, jejichž životy je v současné době přímo či nepřímo závislé na Evropské unii. Jediná velká skupina lidí, o jejichž názor na tuto věc jsme se nezajímali, jsou voliči. Byl bych velice rád, kdybychom podobné záležitosti předložili našim voličům, abychom zjistili, zda souhlasí s tím, že jsme si v době, kdy si všichni utahují opasky, odsouhlasili dodatečné prostředky.

Zpráva: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Velmi vítám přijaté rozhodnutí o nových pravidlech v odvětví rybolovu. Pohyb ryb, podobně jako pohyb ostatních zvířat, nelze omezit jen na určitá území, proto by vyhodnocování, která země je k nim ohleduplnější, vedlo k nekonečným sporům.

Vezmeme-li v úvahu nové vědecké výzkumy, které dokládají, že mnohé druhy ryb se nacházejí před vyhynutím, stává se potřeba společného rozhodnutí ještě zjevnější, a to nejen na úrovni EU, ale v celosvětovém měřítku. Proto lze tento krok Evropské unie uvítat jako dobrý příklad pro další země.

Doufám, že toto rozhodnutí, které zodpovídá také za společnou analýzu, pomůže jak firmám podnikajícím v odvětví rybolovu, tak také jednotlivým zemím bez ohledu na jejich velikost. Doufám rovněž, že toto rozhodnutí pomůže zachránit ohrožené druhy ryb. Chtěl bych mu vyjádřit svoji bezvýhradnou podporu.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, vůbec se mi dnes proti této zprávě, která pro budoucnost našeho rybolovu obsahuje mnoho potenciálně kladných vyhlídek, nehlasovalo s lehkým srdcem.

Skutečností však zůstává, že pro rybářský průmysl mé země společná rybářská politika dále koná dílo zkázy.

Haagský preferenční režim každoročně diskriminuje severoirské rybáře, protože kvóty odpočítává z jejich přidělů. Jedenáct let dočasných uzavření lovišť v Irském moři zmenšilo naši flotilu pro lov síhů z více než čtyřiceti na šest rybářských lodí, přesto se i nadále mluví o nadměrné kapacitě.

Dále je tu otázka uplatňování nařízení vypracovaných pro rybolov v Severním moři na Irské moře: sladěného neboli společného přístupu, který ztrácí kontakt s realitou. Uvažme například standardní rozměry sítí, které byly odsouhlaseny z impozantních důvodů, ale které Evropa rybářskému průmyslu vnutila, aniž by mu dokázala sdělit, jaké důsledky pro novou metodu tato změna bude mít.

Proto hlasuji proti, i když některé aspekty zprávy podporuji.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Hlasovala jsem pro usnesení o zelené knize o hlavních směrech pro reformu společné rybářské politiky. Doufám, že Evropský parlament dnešním hlasováním alespoň trochu přispěl k zachování rybí populace a zdravého mořského prostředí a také k reformě společné rybářské politiky.

Jak je nám v Evropském parlamentu známo, 27 % rybích druhů hrozí vyhynutí a nebude-li omezen rybolov, zaniknou. Víme rovněž, že by bylo rybí populaci možno zvýšit o 86 %, kdyby ryby nebyly loveny tak nešetrně. Víme také, že populace 18 % rybích druhů je v žalostném stavu a vědci doporučují, abychom je neprodleně přestali lovit.

Doufám a velmi si přeji, aby Evropská unie měla dostatečnou politickou vůli reformu nejen navrhnout, ale i provést.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, chtěla bych nejprve říci, že jsem hlasovala pro zelenou knihu o reformě rybářské politiky, protože to naší skupině doporučil náš stínový zpravodaj Carl Haglund.

Chci nicméně říci, že je velmi důležité, abychom v Evropské unii věnovali více pozornosti rybolovu a stavu vod. To je v současné době závažným úkolem. Zvláště se obávám, že se nám v EU vymknul z rukou problém nadměrného rybolovu – který je vlastně krádeží – a že množství začíná mít přednost nad kvalitou.

Měli bychom začít vážněji uvažovat o tom, jak bychom mohli rybí populace zachovat v udržitelném stavu a zajistit, abychom mohli ryby lovit i v budoucnosti. Zde bychom měli soustředit pozornost především na

volně žijícího lososa a volně žijící populace ryb. Pro obnovu volně žijící populace lososa je zapotřebí navrhnout speciální program.

Pocházím z finského Laponska. Potřebujeme, aby se lososi vrátili zpět do našich řek, v nichž se třeli. Potřebujeme program, který zajistí zachování a posílení populace volně žijícího lososa, aby ho bylo v budoucnu také možno v udržitelné míře lovit.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, během svého jedenáctiletého působení v této sněmovně jsem protestoval proti negativním dopadům společné rybářské politiky na moji vlast: podle mezinárodního práva mělo Spojené království ve vodách Severního moře 65 % rybí populace zahrnuté do SRP, ale na základě systému kvót nám bylo přiděleno jen 25 % tohoto objemu nebo 15 % této hodnoty.

Tento spor se stává akademickou záležitostí, protože ryb výrazně ubylo. Dokonce i za mého působení v této sněmovně došlo ke katastrofickému úbytku tohoto zdroje, který měl být obnovitelný. V ostatních zemích, které přešly k motivačnímu systému vlastnictví, aby daly rybářům důvod chovat se k moři jako ke zdroji obnovitelné sklizně, dokázaly udržet úroveň rybích populací: na Islandu, v Norsku, na Novém Zélandu, na Falklandských ostrovech. V Evropě jsme se však vydali tragickou cestou „společných vod“, o nichž se tvrdilo, že jsou společným zdrojem, k němuž mají všechna plavidla rovný přístup.

Nelze přesvědčit kapitána, aby zůstal v přístavu, když ví, že moře drancuje někdo jiný. Jak už jsem zmínil, tento spor je již jen akademickou otázkou. Už je po všem. Naše lodě kotví v přístavech. Naše rybářské přístavy jsou mrtvé. Naše oceány jsou opuštěné.

Písemná vysvětlení hlasování

Zpráva: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože přináší určitá zdokonalení současného systému, jež zlepší oznamování informací o investičních projektech do energetické infrastruktury EU. Potřeba zlepšit systém informování pramení ze změny energetické situace, protože vzrostla vzájemná závislost mezi státy a vytvořil se vnitřní trh. Kvůli tomu se stalo nezbytným, abychom měli také na úrovni EU nástroje, které nám pomohou činit rozhodnutí o odvětví energetiky.

Podporuji Komisi navrhovanou změnu právního základu, která umožní, aby se nařízení opíralo o článek 194 Lisabonské smlouvy. Cílem je posílit roli, kterou mohou orgány EU zastávat v energetické politice, zejména pokud jde o fungování trhu s energií a o oblast bezpečnosti zdrojů, o prosazování energetické účinnosti, o rozvoj nových druhů obnovitelné energie a také o podporu vzájemného propojení energetických sítí.

Liam Aylward (ALDE), písemně. – (GA) Hlasoval jsem pro zprávu o investičních projektech do energetické infrastruktury, jejímž záměrem je zajistit zásobování energií a konkurenceschopnost a posílit boj proti změně klimatu. Tato zpráva zavazuje vlády členských států Evropské unie, aby informovaly Komisi o investicích do energetické infrastruktury, do modernizace nebo do účinné výroby energie, které v Evropské unii přispějí k účinnosti, spolupráci a plánování v oblasti energií. Boj proti změně klimatu, zajištění zásobování energiemi a využití obnovitelných energií: to vše jsou pro Evropskou unii důležitá témata a je zapotřebí vyvinout větší úsilí k povzbuzení a zajištění účinných cílených investic. Musíme se postarat o to, aby tato témata zůstala středem energetické politiky Evropské unie.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Podpořil jsem tuto zprávu. Evropská unie získala na základě Lisabonské smlouvy nové pravomoci a musí dbát o jejich plné a efektivní uplatňování. Pravomoci EU v oblasti energetické politiky jsou posíleny. Naléhavým úkolem Evropské komise je vytvořit společný trh s energií. Evropskou energetickou politiku však nelze účinně prosazovat bez náležitých a zcela konkrétních informací o stávající i plánované energetické infrastruktuře a projektech v Evropské unii.

Nové nařízení je velmi důležitým právním předpisem v oblasti energetické politiky EU a velice doufám, že bude v praxi fungovat. Evropskou energetickou politiku nelze účinně prosadit bez náležitých a zcela konkrétních informací o stávající i plánované energetické infrastruktuře v Evropské unii.

Jak víme, za starého nařízení mnohé členské státy neplnily svoji oznamovací povinnost, což by se v případě nového nařízení již nemělo dít. Evropská komise jakožto strážce Smlouvy EU musí zajistit, aby všechny členské státy plnily ustanovení nařízení a včas dodaly veškeré nezbytné informace o předpokládaných změnách v oblasti energetické infrastruktury.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Ucelená energetická politika EU je zcela neproveditelná, nebude-li dvacet sedm členských států poskytovat přesné a komplexní informace o energetických investicích učiněných v jednotlivých zemích zvláště. Je však důležité, aby vedení Evropské unie pamatovalo na to, že údaje, které mu poskytnou instituce členských států, je nutno chránit jako důvěrné informace stejným způsobem, jakým nakládáme s citlivými informacemi o důležitém trhu.

Energetická bezpečnost Evropy je důležitá otázka, ale Komise si musí být vědoma toho, že informace, které jí každý stát poskytne samostatně, není možné zveřejnit, a to zvláště tam, kde mají čistě obchodní povahu. Jednou za dva roky se opakující informování o energetických investičních projektech umožní Evropské komisi připravit důkladnou analýzu, která definuje další vývoj energetického systému Evropské unie. Tak bude možné zasáhnout včas v době, kdy se ukážou nedostatky nebo problémy.

Je zapotřebí nalézt mechanismus, jak bude možné dodržet oznamovací povinnosti stanovené Evropskou komisí v těch případech, ve kterých nesplnily všechny členské státy ustanovení předchozího nařízení o informování Komise o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropského společenství.

Antonio Cancian (PPE), písemně. – (IT) Hlasujeme dnes pro toto nařízení, povzbuzení tím, že Lisabonská smlouva uděluje Parlamentu v rámci definování energetické politiky větší pravomoc. Je každopádně přínosné, že dochází k interinstitucionální spolupráci, jejímž cílem je systematicky, racionálně a předvídativě plánovat účast EU na vytváření a realizaci energetické infrastruktury: Mám na mysli možné přínosy plánování TEN-E a spuštění pilotních projektů pro ukládání CO₂, které představují energetickou budoucnost. Povinnost informovat ukládaná tímto nařízením by však mohla vést k tomu, že politika bude příliš zasahovat do hospodářství a že v důsledku vyjádření zpráv o projektech bude podkopána konkurence. Je proto důležité zajistit, aby u údajů, které budou shromažďovány a spravovány, byla zabezpečena jejich důvěrnost a chráněny podnikatelské aktivity. Analýza těchto údajů bezpochyby pomůže zajistit co nejlepší využití investic. Tuto analýzu však musí doplňovat konkrétní finanční opatření, která tyto projekty podpoří a poskytnou v této oblasti pobídky soukromým investicím. Fond Marguerite pro infrastrukturu, energii a změnu klimatu musí být navýšen. Tento podnět je odůvodněný a potřebný, ale zmíněný fond je nutné rozšířit o zdroje EU, které jsou již v rozpočtu k dispozici, a spojit ho s formami financování, za které se zaručí Evropská investiční banka nebo ještě další finanční instituce, aby mohl přispět náležitým kapitálem na jednotlivá realizovaná partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Lisabonská smlouva dala Evropské unii důležité pravomoci v oblasti energetické politiky.

Je nutné, aby členské státy spolupracovaly na zajištění účinnější, spolehlivější a pro občany méně nákladné energetické politiky. Rozhodující je dosáhnout potřebné stability, jež sníží riziko další plynové krize mezi Ukrajinou a Ruskem. Tím by se zajistila bezpečnost dodávek, jak členské státy EU a jejich spotřebitelé očekávají.

Jednou z největších priorit EU je vytvoření energetického prostoru. Cílem klimatického energetického balíčku je zvýšení konkurenceschopnosti průmyslu EU ve světě, ve kterém bude platit stále více omezení pro uhlíkové emise.

Toto nařízení o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie pomůže dosáhnout větší transparentnosti a předvídatelnosti trhu. Podpoří naše podniky a vytvoří příznivé prostředí pro zvýšení konkurenceschopnosti.

David Casa (PPE), písemně. – Aby mohla Evropská komise efektivně plnit své úkoly v oblasti evropské energetické politiky, je zcela nezbytné, aby byla stále dobře informována o veškerém dění v příslušném odvětví. To je také jeden z důvodů, proč jsem se rozhodl hlasovat pro tuto zprávu.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o návrhu nařízení Rady o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropského společenství a o zrušení nařízení (ES) č. 736/96, protože tím bude Komisi umožněno sledovat infrastrukturu a předvídat možné problémy, zvláště ekologické problémy. Zdůraznění si zaslouží důležitost vyhodnocení ekologického dopadu projektů pro energetickou infrastrukturu, aby jejich výstavba a odstavení z provozu mohly být prováděny s ohledem na udržitelnost.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Vzhledem k tomu, že integrovaná energetická politika je důležitá nejen v boji proti změně klimatu a snížení emisí CO₂, ale také pro zajištění účinnosti a snížení energetické závislosti

Evropy, má sdělování a předávání informací o investicích a projektech týkajících se energetické infrastruktury klíčový význam.

Pro evropskou energetickou politiku je zcela nezbytné, aby Komise měla aktuální přehled o vývoji energetických investic v členských státech, který by jí umožnil vypracovat integrované politiky pro podporu větší energetické účinnosti a vyšší míry investic do čistších technologií, a tím zajistit vzrůstající energetickou nezávislost na zahraničních dodavatelích a fosilních palivech.

Se zřetelem k právě řečenému návrh tohoto nařízení podporuji, a to především kvůli tomu, že musí být plněno, což se v případě nařízení, které má nahradit, nestalo.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Tento návrh nařízení přispívá k vytvoření evropské energetické politiky zaměřené na účinnost, spolehlivost a bezpečnost. Vzhledem k potřebě zachovat a co nejvíce rozšířit zdroje a splnit závazky, které EU přijala v boji proti změně klimatu, je pro Evropskou unii energetická účinnost politikou prvořadě důležitosti.

Chtěl bych vám připomenout, že než budou zahájeny nové projekty, je nutno vzít v potaz plán EU, že dosáhne cíle 20% energetické účinnosti. To znamená, že všechny investiční projekty do energetické infrastruktury musí být slčitelné s cílem dosáhnout do roku 2020 minimálně 20% využití energie z udržitelných a obnovitelných zdrojů. Energetická politika, kterou prosazujeme, musí zajistit nízké emise uhlíku a musí se zakládat na solidaritě a udržitelnosti. Důležité je, aby byl daný systém spolehlivý, protože jeho provoz musí být nepřetržitý. Musí zohlednit zhoršování zásobování v odvětví energetiky, které je patrné uvnitř i vně EU. Pozornost je třeba věnovat také velmi důležité investici do infrastruktury, která pomůže vyloučit problémy se zabezpečením dodávek energie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Zpravodaj považuje tento návrh za opravdu důležitý dílek v celku energetické politiky EU a zdůvodňuje to tím, že nelze na úrovni EU bez náležitých informací o naší energetické infrastruktuře účinně prosazovat evropskou energetickou politiku. Pomineme-li však náš zásadní nesouhlas s evropskou energetickou politikou, mohla by tato zpráva být zařazena také do právního rámce nebo celkového rámce vnitřního trhu.

Objevují se tu ovšem i některé kladné momenty, především když zpráva uvádí, že je nezbytné, aby byla zajištěna důvěrnost informací a aby výsledné návrhy byly neutrální a neznamenalby tržní intervenci na politické úrovni. Kromě toho požadavky na podávání informací by měly být snadno splnitelné, aby nedošlo ke zbytečnému administrativnímu zatížení podniků a úředníků členských států nebo Komise.

Proto jsme se nakonec rozhodli, že se zdržíme hlasování.

Françoise Grossetête (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu poslankyně Văleanové o návrhu nařízení Rady o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropského společenství.

Mít k dispozici dostatečně podrobný přehled je samozřejmě zcela zásadní, aby bylo možné na Evropské úrovni dosáhnout větší rovnováhy mezi nabídkou energie a poptávkou po ní a aby bylo možné z hlediska infrastruktury rozhodnout o nejrozsáhlejších investicích. Díky tomu také bude možné zvýšit transparentnost na trhu (a zároveň chránit firemní informace) a předejít výskytu energetické závislosti na jednom konkrétním zdroji nebo dodavateli.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Navzdory zklamání, jež přinesla Kodaň, nemůže EU připustit, aby neexistence mezinárodního konsensu zpomalila naše úsilí o realizaci udržitelné energetické politiky. Skotská vláda pokračuje v průkopnickém úsilí na poli obnovitelné energie a EU připadá v úspěšném rozvoji této agendy také důležitá role. Účinné prosazování naší energetické politiky vyžaduje náležité informace o infrastruktuře, a proto jsem hlasoval pro.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Nezbytnost komplexního souboru údajů o investicích do energetické infrastruktury v rámci EU je jasná – nástin hlavních trendů v daném odvětví je potřebný k tomu, aby bylo možno řádně plánovat do budoucna a poukázat na možné obtíže. Energetická infrastruktura bude základem našeho budoucího hospodářského růstu. Proto je zapotřebí podpořit všechny kroky, které Evropa v této oblasti může dělat společně.

Erminia Mazzoni (PPE), písemně. – (IT) Na tomto návrhu je patrný vliv mimořádné situace v dodávkách plynu, ke které došlo v lednu 2009, na základě níž si Komise uvědomila, že energetická infrastruktura Unie není na něco takového připravena. Cílem Evropské komise, který Parlament plně podpořil, bylo mít k dispozici

stále aktualizovaný obraz o systému energetické infrastruktury. V současné době panuje velká nejistota, zda se budou investiční projekty realizovat, která ještě zesílila v důsledku hospodářské a finanční krize. Jsem přesvědčena, že je nezbytné zasáhnout a že nedostatek ucelených údajů a informací o investičních projektech je třeba odstranit. Bez těchto údajů není možné analyzovat předpokládaný vývoj unijní infrastruktury a zavést uspokojivé sledování založené na meziodvětvovém přístupu. Kromě toho nařízení (ES) č. 736/96, které návrh ruší, se již neuplatňuje důsledně a není v souladu s nejnovějším vývojem v odvětví energetiky. Tímto návrhem jsme proto posílili stávající systém, značně zlepšili srovnatelnost informací a zároveň snížili doprovodnou administrativní zátěž. Na závěr bych chtěla upozornit na skutečnost, že jsem hlasovala proti pozměňovacímu návrhu 81 (podle kterého by měl být celý energetický řetězec jaderné energie zahrnut do infrastruktury, kterou se zabývá toto nařízení), protože ve Smlouvě o Euratomu již existují ustanovení, která upravují tyto záležitosti.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Energetická politika EU je velmi vhodným prostředkem k tomu, abychom uspěli ve snaze využívat v blízké budoucnosti zejména obnovitelnou energii. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost se rozhodnutí o otázkách týkajících se energetické politiky činí postupem spolurozhodování, proto je nutné na základě nové právní struktury EU nařízení znovu přizpůsobit. Z toho důvodu a proto, aby všechny členské státy mohly podávat uspokojivé a přínosné informace o plánovaném vývoji energetické infrastruktury, je nutné zavést nové nařízení, které tuto povinnost usnadní a urychlí.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Celý plán se třeba i zakládá na dobré myšlence – na schopnosti reagovat na problémy –, ale členské státy nedostaly svým oznamovacím povinností již za starého nařízení. Předkládaný návrh se nejvíce jako schopný přinést v tomto směru nějakou podstatnou změnu. V jeho současné formě nelze vyloučit tržní intervence ani nepřiměřené administrativní náklady pro podniky. Z těchto důvodů a proto, abych nepodporoval byrokracii, jsem hlasoval proti této zprávě.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Cílem tohoto společného návrhu usnesení, je zajistit, aby členské státy poskytovaly náležitě informace o svých projektech v oblasti energetické infrastruktury. Jakmile bude zahájen nebo zastaven určitý projekt v odvětví energetiky, musí být o tom zpravena Komise, aby byla schopna předložit nové nebo upravené návrhy projektů. Tím získává značný vliv na energetickou rozmanitost jednotlivých členských států. To představuje další krok směrem k centralizaci. Proto jsem hlasoval proti tomuto společnému návrhu usnesení.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Smyslem tohoto návrhu nařízení je zajistit, aby Komise byla pravidelně a přesně informována o investičních projektech EU do energetické infrastruktury, a tak mohla plnit své povinnosti, především ty, které se týkají jejího podílu na evropské energetické politice.

Rušení nařízení je považováno za zastaralé, protože neodráží nejdůležitější změny, ke kterým došlo v odvětví energetiky od roku 1996 (rozšíření Evropské unie a hlediska spojená s bezpečností dodávek energie, zdroji obnovitelné energie, politikou boje proti změně klimatu a novou rolí EU v odvětví energetiky podle Lisabonské smlouvy). Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože evropská legislativa vyžaduje aktualizaci ve všech oblastech a zvláště v odvětví energetiky.

Teresa Riera Madurell (S&D), písemně. – (ES) Toto nařízení je velmi důležité, protože jeho cílem je zajistit, aby Komise byla pravidelně a přesně informována o investičních projektech do energetické infrastruktury na vnitrostátní i přeshraniční úrovni, aby Unie mohla zajistit řádné fungování vnitřního trhu a všem členským státům bezpečné dodávky energie. Snaží se po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost aktualizovat nařízení z roku 1996 s ohledem na závazky Unie týkající se bezpečnosti dodávek, změny klimatu a obnovitelných energií. Tato zpráva má zvláštní význam, protože posiluje funkci tohoto nařízení v systému včasného varování před nedostatky v oblasti vzájemného propojení. Parlamentní Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku stále zdůrazňoval potřebu dosáhnout 10% vzájemného propojení mezi členskými státy, jak stanovila Evropská rada. Jakékoliv ustanovení, které upozorní na nedostatky v tomto směru, je velmi přínosné. Proto jsem hlasovala pro tuto zprávu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro výsledné usnesení, a to především proto, že jsme během hlasování obdrželi právo spolurozhodování. To je obrovské vítězství, protože právě teď poprvé na právním základě Smlouvy o fungování Evropské unie (Lisabonské smlouvy) dostáváme v oblasti energie proti vůli Komise právo spolurozhodovat. Ještě větší historický význam má však to, že jsme se poprvé za dobu mého působení v této sněmovně dokázali zbavit Smlouvy o Euratomu jako právního základu, přestože toto nařízení se týká také transparentnosti investic v jaderné energetice. Potvrdil to kladný výsledek hlasování o pozměňovacím návrhu 30, který zařazuje jaderná paliva jakožto zdroj primární energie do oblasti působnosti tohoto nařízení. Samozřejmě budeme ještě muset bojovat, abychom toto vítězství udrželi

v nadcházejících trojstranných jednáních s Radou a Komisí. Členské státy musí oznámit alespoň pět let před zahájením stavby výši a druhů investic do energetických projektů. Jedná se o rozumný krok k lepším budoucím energetickým scénářům, protože Komise získá lepší představu o tom, jak se trh s energií vyvíjí. Zdroje obnovitelné energie, včetně těch decentralizovaných, budou muset být plně zohledněny. Každá sebemenší zmínka o „nízkouhlíkových technologiích“, tomto trojském koni jaderné energetiky, byla odstraněna.

(Vysvětlení hlasování bylo zkráceno v souladu s článkem 170 jednacího řádu).

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti zprávě poslankyně Văleanové, protože požaduje liberalizaci odvětví energetiky a liberální evropskou energetickou politiku, jenže všichni víme, jaké tragické důsledky by z toho plynuly pro zaměstnance v tomto odvětví a pro rostoucí počet občanů, pro které by to dokonce mohlo znamenat pravidelné výpadky dodávek energie.

Tato zpráva zavádí primát trhu a neutralitu veřejných intervencí a upřednostňuje „ekonomické provozovatele“. Můžeme si být zcela jisti tím, čím zájmům slouží. Požaduje-li jeden pozměňovací návrh záruku, že investice budou přednostně činěny pouze v zájmu trhu s energií, je na místě obávat se o zachování stávající infrastruktury.

Chceme-li učinit evropskou energetickou politiku přijatelnou, nestačí formou pozměňovacího návrhu pouze doplnit slovo „solidarita“. Navíc tentýž pozměňovací návrh zakazuje EU zasahovat do fungování trhu. Termín „spravedlivá soutěž“ tím získává zcela nový význam.

Všeobecně vzato by cílem nemělo být soustředit se na snahu dostat stále větší poptávce po energii. Spíše by měly investice prostřednictvím doplňkového financování nové infrastruktury sloužit ke zlepšení energetické účinnosti.

Navzdory současné hospodářské krizi tvoří neoliberalní dogmata i nadále základ mnoha politik EU.

Společný návrh usnesení RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Podporuji toto usnesení a plně se ztotožňuji s postřehy, které jsou v něm uvedeny. Jsem velmi rád, že na nedávných prezidentských volbách byl patrný významný pokrok, kterého Ukrajina dosáhla, a že jejich průběh byl oproti minulým volbám lepší, zvláště z hlediska dodržování občanských a politických práv včetně svobody shromažďování, spolčování a projevu. Dodržení mezinárodních volebních standardů dokládá, že Ukrajina se ubírá směrem ke zralé demokracii a užší spolupráci s EU založené na vzájemné úctě k základním hodnotám EU. Musíme Ukrajinu povzbudit, aby se aktivně zapojila do Východního partnerství, a podporovat ji v jejím úsilí zajistit větší míru demokracie a dodržování zásad právního státu, lidských práv a základních svobod a také ve snaze splnit závazek, že bude podporovat tržní hospodářství, udržitelný rozvoj a dobrou správu věcí veřejných.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Jsem jednou z těch, kdo připravovali toto usnesení, a proto jsem hlasovala pro cíle, které jsou v něm stanoveny. Po prezidentských volbách se Ukrajina musí více přiblížit k Evropské unii. Jsem velmi ráda, že Ukrajina se pevně ubírá směrem k demokracii a že si uvědomuje, že má právoplatné místo ve společenství evropských demokratických zemí. Ukrajině by měly být dveře do Evropy otevřeny.

Transparentní volby jsou důležitým krokem k upevnění zásad demokratického státu. I když pozorovatelé konstatovali, že ukrajinské prezidentské volby proběhly v souladu s požadavky na vysokou kvalitu a v souladu s demokratickými zásadami, ukrajinské vládní orgány by nicméně měly přijmout jasná volební pravidla. Svoboda projevu a pluralita médií musí být na Ukrajině zaručena pro všechny občany a volební kandidáty.

Pro Ukrajinu je velmi důležité se zapojit do Východního partnerství a Parlamentního shromáždění Euronest a spolupracovat s Evropským parlamentem. Současná Ukrajina je evropskou zemí, která má právo rozhodovat o Evropě. Evropská unie musí s Ukrajinou intenzivně spolupracovat na upevnění demokratického procesu a začlenění do Evropské unie.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Nedávno zvolený ukrajinský prezident tím, že si vybral Brusel za cíl své první zahraniční cesty, vysílá důležitý signál. Ukrajina je stát s evropskými aspiracemi a skutečnost, že prezident Janukovič pojedí do hlavního města EU, aby se setkal s nejdůležitějšími členy Komise, dokazuje, že Kijev se obrací směrem na západ.

Před novým ukrajinským prezidentem stojí náročné úkoly, protože Mezinárodní měnový fond kvůli velkému množství nesplněných nebo nedodržených závazků pozastavil plnění dohody o pohotovostním úvěru podepsané Ukrajinou. Je důležité, aby prezident Viktor Janukovič nezapomněl na sliby, které učinil v den, kdy nastoupil do úřadu. Ukrajina potřebuje, jak nový prezident zdůraznil, vnitřní stabilitu, ale také bojovat proti korupci a pevně postavit své hospodářství na zdravé základy. Ukrajina potřebuje znovu získat důvěru podnikatelského sektoru a mezinárodního společenství, aby mohla úspěšně překonat hospodářský pokles umocněný nestabilním politickým prostředím.

Závěr volební kampaně a převzetí úřadu prezidentem Janukovičem musí znamenat konec populistickým praktikám, jakými bylo například umělé zvyšování příjmů obyvatelstva na ekonomicky neudržitelném základě. Nástupní projev prezidenta Janukoviče dává mezinárodnímu společenství naději, že život na Ukrajině se může vrátit do normálních kolejí. Úkolem nadcházejícího období je, aby tato slova byla také potvrzena činy.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zdržel jsem se hlasování, protože se domnívám, že vztahy mezi Evropskou unií a jinými státy by se u každé země měly vyznačovat rovností, oboustranně výhodným obchodem, nevměšováním do politik vnitřního vývoje a demokratického procesu a samozřejmě také respektem k vůli občanů. Vytváření mírové Evropy přepokládá kromě jiného, že každá země bude mít možnost určovat své zahraniční vztahy bez donucování a nátlaku. Jelikož energetická bezpečnost je pro členské státy Evropské unie klíčovým faktorem, je role Ukrajiny důležitá, a proto je zapotřebí ji vybízet, aby uzavřením dvoustranných dohod zlepšila své vztahy s Ruskem, a tak řešila své energetické problémy. Prospěch z toho budou mít obě strany a zajistí se tím nepřerušované dodávky zemního plynu do Evropy.

Robert Dušek (S&D), písemně. – (CS) Vítám vypracovanou kompromisní rezoluci o Ukrajině, která se zabývá nejen otázkami demokratičnosti uplynulých voleb, ale nabízí také řešení problémů dodávek a tranzitu ropy i zemního plynu a nabádá Ukrajinu k přístupu ke Smlouvě o energetickém společenství a energetické legislativě v souladu se směrnicí 2003/55/ES. Podporuji, že aktivní a pozitivní přístup Ukrajiny k EU není jediným hodnotícím hlediskem. Ukrajina musí mít totiž prioritně také dobré vztahy se svými sousedskými zeměmi, zeměmi Východního partnerství i EURONESTU. Návrhy i další ustanovení této kompromisní rezoluce jako celek podporuji a budu pro její přijetí hlasovat.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení, jenž zdůrazňuje důležitost posílení spolupráce mezi EU a Ukrajinou. Politická a hospodářská stabilizace této země a posílení spolupráce mezi Ukrajinou a EU v energetické oblasti jsou nezbytnou podmínkou pro uznání evropských aspirací Ukrajiny. Stabilita EU závisí také na tom, jak jsou stabilní sousední země.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Vzpomínám, jakou intenzivní naději vzbuzovala oranžová revoluce a jakou pro Ukrajinu znamenala čaru za pozůstatky sovětské minulosti. Vzpomínám si, jaké úspěchy, pokrok a spolupráce byly v té době Ukrajincům slibovány z domova i ze zahraničí. V oněch časech se lidem, kteří se jednoznačně začínali orientovat na západ, jevila Evropská unie jako slibný přístav.

Euforie však již vyprchala a je zjevné, že protagonisté oranžové revoluce na svůj úkol nestačili. Rovněž nelze přehlédnout rozčarování lidí z toho, jak je země řízena.

Zvolení kandidáta, který byl v prosinci 2004 poražen Viktorem Juščenkem, svědčí buď o tom, že uvnitř země došlo k velkému rozkolu, nebo o tom, že obecná nálada mezi lidmi se změnila a je nyní mnohem více nakloněna ruskému vlivu.

Domnívám se, že je důležité, aby Evropská unie neztratila pro Ukrajinu svoji přitažlivost, a že by k tomu měla využít nejrozmanitější prostředky, které má k dispozici. Doufám, že Ukrajina bude tvrději a vytrvale pokračovat ve vnitřní demokratizaci a že vzhledem ke své minulosti a dějinám se bude sbližovat s Evropskou unií a že tento proces završí přistoupením k plnému členství v EU.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Po rozpadu východního bloku a Sovětského svazu se pro ukrajinské občany i instituce stala důležitým cílem demokratizací země a budování moderní společnosti. Věnovali se vytváření sociálního, hospodářského a politického systému, jenž může být pevným základem právního státu a ochrany lidských práv, a to i navzdory problémům, které se ve státu, v němž probíhá obnova strukturálního uspořádání a politické identity, obvykle vyskytují.

Jakožto prostor, v němž významné místo náleží podpoře míru a ekonomického, sociálního a kulturního rozvoje občanů, je Evropská unie povinna hrát při vytváření demokratického systému na Ukrajině zásadní roli, a to včetně posílení mechanismů pro evropskou integraci. Tím uvnitř této země, která má pro EU a její

vztahy s Ruskem a se střední Asií, a to především z energetického hlediska, velký geostrategický význam, také pomůže uklidnit regionální napětí. Chtěl bych při této příležitosti také vyzdvihnout, že tento návrh usnesení přispívá k začlenění velké skupiny ukrajinských přistěhovalců do EU a také podporuje roli mladých lidí a vzdělání při dosahování sociálního, hospodářského a kulturní pokroku na Ukrajině.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Na základě dnešního hlasování o usnesení o situaci na Ukrajině jsme uvítali nejen to, že průběh prezidentských voleb byl v souladu s demokratickými zásadami, ale také uvedení nového prezidenta do úřadu, a doufáme, že bude vůči EU provozovat politiku otevřenosti a bude s ní spolupracovat. Upozornili jsme na důležitost uzavření dodatečných dohod o oblasti energetiky, které by zajistily bezpečnost dodávek energie. Tímto hlasováním jsme uvítali také potřebu pokračovat v diskusích ohledně zavedení příznivého systému pro udělování viz. Dnes jsme Ukrajině vyslali signál, kterým ji zveme, aby s námi dále spolupracovala, a tak se již pevně držela cesty, kterou kráčí k demokracii. Tímto hlasováním jsme znovu potvrdili to, co jsme již řekli také při jiných příležitostech, totiž že prostřednictvím dialogu a pevného odhodlání musíme Ukrajině dokázat náš otevřený přístup, abychom jí dodali potřebné povzbuzení k tomu, aby upřednostnila proevropský vývoj. Ukrajina však musí zase dokázat, že je pro nás důvěryhodným partnerem.

Tunne Kelam (PPE), písemně. – Podpořil jsem pozměňovací návrh 2 předložený skupinou ECR ke společnému návrhu usnesení o situaci na Ukrajině, jenž vyjadřuje obavu, že projekt plynovodu Nord Stream podkopává v oblasti energetické bezpečnosti zásadu solidarity EU a bude vybudován proto, aby obešel Ukrajinu. I když to nemá přímou souvislost se současnou situací na Ukrajině, plně sdílím názor, že projekt Nord Stream ruská vláda zamýšlela především jako politický projekt, jehož cílem je rozdělit Evropu a izolovat nejen Ukrajinu, ale i některé nové členské státy. Tento pozměňovací návrh je připomínkou toho, že diskuse o plynovodu Nord Stream není uzavřena, nýbrž by měla ještě pokračovat. EU, která směřuje ke společnému trhu s energií, na němž se bude uplatňovat zásada solidarity, se nemůže spoléhat na dlouhodobý vztah s politicky orientovaným státním monopolem, který již hospodářsky selhal a odporuje základním zásadám EU o volné soutěži, o transparentnosti a o oddělení výroby, přepravy a distribuce.

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh usnesení předložený Skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), protože jsem přesvědčen, že EU musí Ukrajině pomoci provést demokratické reformy a zavést evropské hodnoty a zaručit lidská práva a práva příslušníků národnostních menšin.

Nový ukrajinský prezident vyhrál volby s programem zaručujícím práva menšinám a EU musí podporovat důslednou dlouhodobou realizaci tohoto programu. Vzhledem k tomu musí být přijat a dodržován právní předpis provádějící Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků. Předchozí opatření, která povážlivě omezovala možnost škol vyučovat v mateřském jazyku té které menšiny, musí být zrušena. Zastoupení menšin v místních, krajských, oblastních a ústředních institucích na Ukrajině se musí zlepšit. V souladu s evropskými normami musí být zaručena ochrana práv všem menšinám včetně Rusů, Poláků, Tatarů, Bulharů, Řeků, Rumunů, Maďarů, Židů a Romů. Žádná menšina nesmí být přehlížena.

Chtěl bych upozornit na potřebu chránit a obnovit kulturní a historické dědictví Černovické oblasti, které je součástí židovského, rakousko-německého, polského, rumunského, ruského a ukrajinského kulturního dědictví. Domnívám se, že uchování tohoto hodnotného evropského multikulturního a multikonfesijního dědictví včetně hřbitovů, pomníků, budov a kostelů v Severní Bukovině musí být důležitým cílem spolupráce EU a Ukrajiny.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Vzhledem k prohlášením volební pozorovatelské mise OBSE/ODIHR, která uvádějí, že většina mezinárodních volebních norem byla dodržena, jsou nedávné volby na Ukrajině známkou toho, že tato země se nadále pozitivně vyvíjí a postupuje směrem k budoucímu začlenění do EU. Je však rozhodující, aby ukrajinští politici a orgány byli odhodláni brzy uskutečnit politickou a hospodářskou stabilizaci. Aby jí bylo dosaženo, musí se provést nezbytné ústavní reformy a být posílen právní stát, zavedeno sociální tržní hospodářství a obnoveno úsilí o boj proti korupci a zlepšeno prostředí pro podnikání a investice.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Společný návrh usnesení o situaci na Ukrajině se zabývá současným stavem v této zemi a situací kolem prezidentských voleb velmi vydařeně. Připomíná ukrajinským politikům a vládním orgánům nezbytnost politické a hospodářské stabilizace, které lze dosáhnout především ústavní reformou, posílením právního státu, zavedením sociálního tržního hospodářství, obnovením boje proti korupci a zlepšením hospodářského a investičního prostředí. Podle mého názoru však úvahy o rychlém začlenění Ukrajiny do zóny volného obchodu, jinak řečeno do společného vnitřního trhu EU, jsou zatím předčasné. Ukrajina musí soustavně budovat a upevňovat svoje hospodářství a dospět k shodě o vlastních potřebách. I přes veškerou orientaci Ukrajiny na Evropu nesmíme zapomínat nebo opomíjet skutečnost, že

tato země má kořeny hluboce zapuštěné ve sféře ruského vlivu, a musíme ji zohlednit. Z uvedených důvodů jsem se zdržel hlasování o návrhu usnesení.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Text obsahuje některé dobré prvky, například odsouzení komunistického režimu. Na druhé straně považuji za nerozumné výrazně uvolnit vízovou povinnost a rychle Ukrajinu začlenit do společného trhu. Proto jsem se zdržel hlasování.

Kristiina Ojula (ALDE), *písemně*. – (ET) Pane předsedající, podpořila jsem usnesení Evropského parlamentu o situaci na Ukrajině. Mimo jiné se domnívám, že bychom měli brát velmi vážně rozhodnutí čerstvě zvoleného prezidenta Janukoviče vydat se na své první zahraniční cestě do Bruselu. Jedná se o jasnou známku toho, že Ukrajina pokračuje v začleňování do Evropské unie. Považuji za důležité, aby Evropská unie dala Ukrajině v současné situaci najevo svoji podporu uzavřením dohody o přidružení a poskytnutím bezvízového styku, ovšem za předpokladu, že Ukrajina splní příslušné cíle. Dveře Evropské unie musí být pro Ukrajinu otevřené.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *písemně*. – (PL) Vítám skutečnost, že prezidentské volby na Ukrajině proběhly v souladu s demokratickými standardy. Ukrajinská demokracie na začátku roku 2010 ukázala, že je živá. Za zmínku zvláště stojí vysoká volební účast. Dnes již není samotný výsledek ukrajinských voleb příčinou výhrad, které by mohly vést k jeho napadení u soudu.

Evropská unie se však nesmí zastavit u pochvalných vyjádření ke způsobu, jímž proběhly volby. Je nezbytné Ukrajině nabídnout vyhlídku na evropskou budoucnost tvořenou několika kroky. Prvním krokem by měla být účast ve Východním partnerství a posledním krokem členství v Evropské unii. Evropská unie musí vůči Ukrajině provádět politiku otevřených dveří. Stupeň začlenění do různých společenství je věcí, kterou si musí rozhodnout Ukrajina – měl by záviset na svrchovaném rozhodnutí ukrajinské společnosti.

Zlepšení vztahů mezi Ukrajinou a Ruskem je pro Evropskou unii životně důležitým zájmem. Důsledky dvoustranných vztahů mezi Ukrajinou a Ruskem se totiž týkají také členských států EU. Vítám prohlášení o zlepšení těchto vztahů.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *písemně*. – (LT) Prezidentské volby na Ukrajině odpovídaly mezinárodním volebním standardům. Tato země učinila krok směrem k evropské demokracii. Dokazuje to, že Ukrajina se v rostoucí míře cítí být součástí společenství evropských demokratických států.

Doufejme, že nový ukrajinský prezident bude spolehlivým partnerem, se kterým budeme moci společně s ostatními sousedními státy spolupracovat na posílení stability a hospodářského rozvoje východní Evropy. Jedním z nejdůležitějších praktických kroků ve vztazích EU s Ukrajinou je zjednodušení vízového režimu, jehož konečným cílem je zrušení víz pro ukrajinské občany, kteří cestují do EU.

Hlasoval jsem pro toto usnesení, protože zohledňuje pozitivní změny v tomto důležitém státu sousedícím s EU, přestože na Ukrajině mezi různými vládními orgány stále přetrvávají mnohé problémy a napětí.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *písemně*. – (PL) Na tomto plenárním zasedání jsme hlasovali o usnesení Evropského parlamentu o situaci na Ukrajině. Podpořil jsem toto usnesení, protože se jedná o velmi důležité prohlášení našeho orgánu, jež dosvědčuje skutečnost, že pozorně sledujeme vývoj demokracie na Ukrajině. Usnesení obecně hodnotí celkový průběh prezidentských voleb příznivě a vybízí ke snahám o zajištění politické a hospodářské stability země. Klíčovým bodem je tvrzení, že je nezbytné posílit spolupráci mezi Ukrajinou a EU především v energetické oblasti. Z mého pohledu usnesení obsahovalo dva diskutabilní pozměňovací návrhy. První se týkal jazyků menšin. Hlasoval jsem proti tomuto pozměňovacímu návrhu, protože zvýšil možnost používat místo ukrajinštiny ruštinu. Druhý pozměňovací návrh se týkal plynovodu Nord Stream. V tomto případě jsem hlasoval pro něj, protože jsem chtěl dát najevo svůj nesouhlas se stavbou tohoto plynovodu.

Společný návrh usnesení RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *písemně*. – (RO) Evropská unie se zasazovala za zřízení Rady OSN pro lidská práva (UNHRC) a předsevzala si, že bude spolu s členskými státy aktivně a jednoznačně podporovat efektivně fungující orgán, který se zabývá současnými problémy v oblasti lidských práv. Nová institucionální struktura vytvořená po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost s sebou nese příležitost zlepšit soudržnost, viditelnost a důvěryhodnost kroků EU v rámci UNHRC. Proto je důležité, aby EU na třináctém zasedání UNHRC zaujala společný jednotný postoj ke všem otázkám, jež se budou probírat. EU jakožto součást širšího systému OSN musí mít účinný vliv a musí se zasadit o nalezení společného postoje a také zvýšit svoji pružnost v méně důležitých otázkách, aby mohla rychleji a účinněji reagovat v jednáních o zásadních tématech. Především

se však musí aktivně zasadit o vytvoření cílených mechanismů UNHRC pro rychlou a účinnou reakci na lidsko-právní krizi v Iránu, Afghánistánu, Iráku a Jemenu.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Lidská práva jsou dosud v mnoha zemích porušována a je politováníhodné, že mezinárodní společenství někdy neřeší včasné a náležitě jejich velmi vážné porušování. Na mezinárodní scéně nám chybí koordinovaný přístup. Role EU jakožto globálního hráče v posledních desetiletích vzrostla a nový evropský útvar pro vnější činnost zřízený na základě Lisabonské smlouvy by mohl pro Unii být vhodným nástrojem, který jí pomůže účinněji reagovat na globální výzvy a soudržněji, důsledněji a účinněji se zaměřovat na porušování lidských práv. EU nyní má velkou příležitost posílit svoji roli v Radě OSN pro lidská práva a měla by ji bezezbytku využít k tomu, aby zvýšila viditelnost a důvěryhodnost svých kroků v oblasti lidských práv.

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT) Kompromisní usnesení, o kterém hlasuje tato sněmovna, bohužel obsahuje pasáže, kvůli kterým pro něj nemohu hlasovat. UNHRC je politický orgán, který je náchylný k „extrémní politizaci“, jak se připouští v textu tohoto usnesení. Domnívám se však, že jsme se k tomu mohli vyjádřit obšírněji, protože se věnujeme tématu, které je pro mnohé z nás citlivé a důležité, totiž lidským právům. Při studiu textu jsem si všimla jisté nepříjemné vady na kráse – možná ne pro diplomatickou politiku, ale určitě pro hodnotově orientovanou politiku –, a tou je nedostatečná důraznost kritiky dobře známých stránek, kvůli kterým je UNHRC tolik sporným orgánem. Mohli bychom totiž vystupovat rázněji a ostřeji se ohradit proti kandidatuře Iránu do příštích voleb této rady. Usnesení neobsahuje žádnou zmínku o nesmyslném složení rady, v níž zasedá příliš mnoho členů, kterým chybí minimální předpoklady pro to, aby mohli někoho poučovat o lidských právech, a s jejichž důvěryhodností, co se týče schopnosti hodnotit nebo posuzovat v tomto směru druhé, je to evidentně ještě horší. Proto patřím k těm, kdo se zdrželi hlasování a mají vůči tomuto textu nedůvěru: zdržuji se hlasování s nadějí, že Parlament odloží svoji diplomatickou masku – jeho posláním není vystupovat diplomaticky – a pustí se mnohem odvážněji do boje za hodnoty a lidská práva.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písemně. – (EL), Navzdory skutečnosti, že společný návrh usnesení obsahuje pozitivní prvky, jsem se zdržel hlasování, protože důležité pozměňovací návrhy předložené Skupinou konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice byly zamítnuty a v důsledku toho byl celkový obsah nedostatečný. Evropská unie musí podporovat OSN v úsilí o zajištění toho, aby se všude na světě dodržovala lidská práva. V tomto druhu iniciativy se musí ujmout hlavní role, a to tím spíše, že se v současnosti stává takřka pravidlem, že autokratické režimy porušují lidská práva a své antisociální politiky prosazují uplatňováním „kapitalistického násilí“. Evropská unie musí přehodnotit své vztahy se státem Izrael a věnovat skutečnou pozornost izraelským vojenským operacím na palestinském území a pošlapáváním práv palestinského lidu včetně jeho práva na to mít konečně svoji vlast. Evropská unie se musí vzdát účasti na taženích, jimiž USA „vyvážá demokracii“, a vytvořit rámec pro mezinárodní vztahy založené na dodržování ustanovení mezinárodního práva a posílené roli OSN.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE), písemně. – (SV) Švédští konzervativci dnes, 25. února 2010, hlasovali pro společné usnesení o třináctém zasedání Rady OSN pro lidská práva, B7-01 23/2010. Chtěli bychom však upozornit na to, že se domníváme, že by členské státy EU měly být vybídnuty k veřejnému odsouzení všech případů porušování lidských práv, a že je politováníhodné, že Rada OSN pro lidská práva se nedokázala dostatečně rychle vypořádat s vážnými situacemi týkajícími se lidských práv v ostatních zemích, jež nejsou v tomto usnesení zmíněny, jako např. Kuba, ale také jiné země.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – (RO) Musím zdůraznit, že dodržování mezinárodních právních předpisů týkajících se lidských práv a humanitárního práva všemi stranami a za všech okolností je stále zcela nezbytnou podmínkou pro dosažení spravedlivého a trvalého míru na celém světě.

Domnívám se, že na úrovni Evropské unie koordinované jednání vysoké představitelky EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členských států, které se dožadují důrazného společného postoje, by zaručilo, že ti, kdo mají na svědomí porušování mezinárodních právních předpisů týkajících se lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, by se z toho museli zodpovídat.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Hlasoval jsem pro usnesení o akční platformě OSN pro rovnost mužů a žen, které určuje hlavní kroky, jež musí Evropská unie učinit, aby splnila strategické cíle v oblasti rovnosti mužů a žen. Je jednoznačně zapotřebí, aby Komise urychlila své úsilí o zpracování srovnatelných údajů o hlavních ukazatelích pro opatření navazující na akční platformu a aby na jejich základě prováděla pravidelné revize iniciativ pro podporu rovnosti mužů a žen v oblastech působnosti různých politik. Je zvláště důležité

sledovat z hlediska pohlaví problematiku chudoby, násilí a situaci děvčátek a podle toho pak jednat. Opatření navazující na Plán Komise pro dosažení rovného postavení mužů a žen 2006–2010 musí zohlednit dlouhodobé důsledky hospodářské krize a změny klimatu ve společnosti, která stárne a stává se národnostně rozrůzněnější. Sexuální a reprodukční zdraví a práva musí být uznána a šířena v Evropě i na globální úrovni. Evropská unie by se nyní měla stát smluvní stranou Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen. Tento právní krok byl umožněn vstupem Lisabonské smlouvy v platnost.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení o třináctém zasedání Rady OSN pro lidská práva. Nová institucionální struktura EU přináší jedinečnou příležitost zvýšit soudržnost, viditelnost a věrohodnost EU uvnitř Rady OSN pro lidská práva. Činnost vysoké představitelky pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku rovněž pomůže zlepšit schopnost EU spolupracovat se zeměmi z ostatních regionálních bloků v zájmu zastavení porušování lidských práv včetně násilí namířeného konkrétně vůči ženám a dětem.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Politizace Rady pro lidská práva a trvalé blokování těch, kdo se důrazněji zasazovali za odsuzování porušování lidských práv v různých částech světa, ospravedlňují změnu ve struktuře této rady a změnu jejího fungování. Oznámená kandidatura Iránu je další známkou toho, že cestě nastoupené tímto orgánem hrozí ztráta věrohodnosti a spolehlivosti a že země, které jsou historicky zatíženy opakovaným porušováním lidských práv, mohou využít své členství v radě k pokusům zamaskovat vlastní provinění v této oblasti.

Evropská unie se musí aktivně podílet na práci této rady, ale současně si být vědoma jejích mezí a problematických stránek a snažit se do ní vnést vyvážený, ale přesto nesmlouvavý a náročný pohled na to, jak má vypadat dodržování lidských práv. Bude-li takto jednat, bude schopna dostát svým vlastním závazkům v této věci.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Rada pro lidská práva (UNHRC) je platformou, která se zaměřuje na všeobecná lidská práva, a zvláště fórum zabývající se lidskými právy v rámci systému OSN. Prosazování a ochrana všeobecné povahy lidských práv je součástí právní, etické a kulturní výbavy EU a je jedním ze základních kamenů její jednoty a celistvosti.

Jsem si zcela jist, že členské státy nesouhlasí se žádnými pokusy o podkopání pojmů všeobecné povahy, nedělitelnosti a provázanosti lidských práv. Očekávám, že se členské státy aktivně zapojí do každoroční interaktivní diskuse o právech zdravotně postižených osob a do výroční schůze věnované právům dítěte ... Chtěl bych vyzdvihnout důležitost třináctého zasedání UNHRC, kterého se zúčastní ministři a další vysocí představitelé. Na programu jednání jsou hospodářská a finanční krize a deklarace OSN o lidských právech v oblasti vzdělávání a školení. Za poslední vítám opětovné zapojení Spojených států do orgánů OSN a jejich následné zvolení za člena UNHRC a také jejich konstruktivní práci týkající se svobody projevu na šedesátém čtvrtém Valném shromáždění OSN.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Téměř bez výhrad se ztotožňujeme s pojetím všeobecné povahy, nedělitelnosti a provázanosti lidských práv, které bylo zmíněno ve zprávě. Na základě stejných předpokladů je však nutné zdůraznit nesmiřitelný rozpor mezi tímto pojetím a vážným útokem na lidská práva pracujících a lidu, jehož příčinou je krize kapitalistického systému, která se projevuje také vysokou mírou nezaměstnanosti, vzrůstem chudoby a ztíženým přístupem ke kvalitním veřejným službám za přijatelnou cenu. Bohužel většina tohoto Parlamentu tento rozpor nevzala řádně na vědomí.

Litujeme, že byly zamítnuty návrhy naší skupiny, především tyto:

- připomíná, že členské státy OSN by měly jako nástroj pro snížení chudoby a nezaměstnanosti podporovat potravinovou soběstačnost a potravinovou bezpečnost;

- vítá skutečnost, že je na programu jednání třináctého zasedání zpráva vysokého komisaře OSN pro lidská práva o porušování lidských práv v Hondurasu, ke kterým dochází od státního převratu; vyzývá členské státy EU, aby usilovaly o důrazné odsouzení tohoto převratu a o obnovení demokracie a právního státu v této zemi a podpořily kroky v tomto směru;

- vyjadřuje, že je znepokojen situací v Kolumbii, především nálezem tisíců těl neidentifikovaných mrtvých.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro usnesení o třináctém zasedání Rady OSN pro lidská práva. Za prvé velmi vítám iniciativu, aby UNHRC zařadila mezi hlavní body na program svého jednání dopad globální hospodářské a finanční krize na dodržování všech lidských práv. Domnívám se také, že je důležité zdůraznit potřebu společného postoje EU k opatřením v návaznosti na zprávu vyšetřovací mise

týkající se konfliktu v Gaze a na jihu Izraele. V tomto ohledu je nutné, aby byla uplatňována doporučení uvedená v Goldstoneově zprávě. Konečně kandidatura Iránu ve volbách do UNHRC, které proběhnou na konci května 2010, je zvláště znepokojující a EU se musí důrazně zasadit o to, aby země s pochybnou minulostí v oblasti lidských práv nebyly do této rady zvoleny.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Protože Rada pro lidská práva je mezivládním orgánem, jehož hlavním posláním je zabývat se porušováním lidských práv, a vzhledem k tomu, že jedním ze základních kamenů evropské jednoty a celistvosti je dodržování a ochrana všeobecné povahy lidských práv, chtěl bych UNHRC vyjádřit svoji podporu s nadějí, že bude pokračovat v boji proti všem formám diskriminace.

Frédérique Ries (ALDE), *písemně*. – (FR) Naše usnesení se obrací na Radu OSN pro lidská práva, tedy na instituci, od které bychom bývali očekávali, že dosáhne hodnosti hlavního světového ochránce práv, hodnot a nejzákladnějších svobod. Použila jsem podmiňovací způsob minulý, protože kvůli absenci nestrannosti je legitimita UNHRC více než pochybná.

Neočekávaně se k tomu přidala ještě otázka kandidatury Iránu. Jedná se o provokaci. Tento stát, jeho vláda a prezident se vysmívají právům mužů i žen. V roce 2008 bylo minimálně 364 občanů této země pověšeno nebo ukamenováno. Tamější soudní přelíčení jsou fraškou. Používá se mučení. Svoboda projevu, spolčování a tisku jsou zcela potlačeny. Menšiny, zvláště baháisté, jsou pronásledovány. Od prezidentských voleb v roce 2009 jsou krvavě a systematicky potlačovány veškeré demonstrace. V tomto výčtu bych mohla pokračovat.

Svět potřebuje správu věcí veřejných, která se opírá o univerzální hodnoty. Pokud chce OSN fungovat jako fórum pro tento dialog, musí zajistit, aby její orgány byly nestranné. Kandidatura Iránu není jen zkouškou věrohodnosti OSN, je zkouškou její životaschopnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro výsledný text mimo jiné proto, že v něm zůstaly odstavce týkající se společné studie o existenci tajných zadržovacích středisek, nutnosti uplatňování doporučení Goldstoneovy zprávy a ICC, a také proto, že obsahuje pozměňovací návrh o Západní Sahaře, který předložila skupina GUE. Jsem také rád, že byl zamítnut návrh pana poslance Broka na dílčí hlasování o odstavci zabývajícím se hanobením náboženství a že zmíněný odstavec zní takto:

„Znovu opakuje svůj postoj ke konceptu „hanobení náboženství“, a přestože uznává, že je třeba řešit v plném rozsahu problém diskriminace náboženských menšin, domnívá se, že začlenění tohoto konceptu do Protokolu o dodatečných normách v oblasti rasismu, rasové diskriminace, xenofobie a všech forem diskriminace není vhodné; vyzývá členské státy OSN, aby plně uplatňovaly stávající normy v oblasti svobody projevu a svobody náboženského vyznání a víry;“

Chtěli jsme zachovat tuto větu, protože jsme toho názoru, že na úrovni OSN nejsou zapotřebí nové právní předpisy, které by se zabývaly konceptem hanobení náboženství, protože k tomu již existují mezinárodní normy, zejména zmíněný protokol bránící diskriminaci náboženských menšin.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *písemně*. – (PL) Politika EU v oblasti dodržování lidských práv je jednou z nejdůležitějších hodnot, kterou uvádíme do života. Politika Společenství v oblasti dodržování lidských práv zahrnuje ochranu občanských, politických, ekonomických, sociálních a kulturních práv. Přiznává značný význam podpoře práv žen, dětí a národnostních menšin a zvláště boji s rasismem, xenofobií a ostatními formami diskriminace. Je velmi nebezpečné, když právní předpisy, které diskriminují menšiny, slouží k porušování jejich práva na svobodu vyznání, nebo když omezují jejich přístup ke vzdělání a zaměstnání, čímž omezují jejich právo na práci, a to pak zase vede k omezení jejich práva na přiměřenou životní úroveň. Úsilí Unie v této oblasti nás opravňuje požadovat od ostatních respekt k vysokým standardům v oblasti demokracie a lidských práv.

Viktor Uspaskich (ALDE), *písemně*. – (LT) V otázce lidských práv musí být na všech úrovních a ve všech oblastech EU zdůrazněno, že naší povinností jakožto poslanců EP není jen vytýkat chyby a připravovat usnesení o třetích zemích, ale také pozorně sledovat členské státy EU a věnovat pozornost i sebemenším negativním jevům, kdy dochází k porušování lidských práv. V případech, kdy jsou porušována lidská práva, připraví Evropský parlament usnesení, které bude určeno příslušné zemi. Než budeme vytýkat chyby ostatním, musíme nejprve zastavit porušování lidských práv uvnitř EU, teprve potom můžeme kritizovat jiné a snažit se jim co nejvíce pomoci.

Anna Záborská (PPE), *písemně*. – (FR) Nepodporuji toto usnesení, protože neupozorňuje na důležitost lidských práv křesťanských menšin na Středním východě. Lituji nedostatek odvahy, který vychází najevo, mají-li být odsouzeny útoky na křesťanské menšiny a má-li se o tomto problému hovořit na Radě pro lidská

práva. Valné shromáždění OSN vyhlásilo rok 2009 „Mezinárodním rokem vzdělávání o lidských právech“ a EU vyhlásila rok 2010 „Evropským rokem boje proti chudobě“. Neměli bychom zapomínat, že OSN uznalo extrémní chudobu za porušení lidských práv. Do mramorových desek Evropského parlamentu a Rady Evropy jsme vyryli motto 17. října – Mezinárodního dne za odstranění chudoby: „Tam, kde jsou muži a ženy odsouzeni k životu v bídě, jsou pošlapána lidská práva. Je naší svatou povinností sjednotit se a společně tato práva hájit. Otec Joseph Wresinski.“ Naše usnesení nedává nijak najevo hluboké znepokojení nad extrémní bídou jakožto formou porušení lidských práv. Proto vyzývám členy evropského výboru ATD Čtvrtý svět, aby v tomto smyslu poslali dopis delegátům Valného shromáždění OSN, ve kterém vyjádří zájem Parlamentu o tuto oblast.

Návrh usnesení B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Rovnost mezi ženami a muži je základním právem a společnou hodnotou Evropské unie. Je to také předpoklad k dosažení cílů hospodářského růstu, zaměstnanosti a sociální soudržnosti EU. Ačkoliv bylo v naplňování cílů Pekingské akční platformy, přijaté v roce 1995, dosaženo pokroku, nerovnost mezi ženami a muži a stereotypy přetrvávají.

Domnívám se, že přezkum Lisabonské strategie se musí více zaměřit na rovnost mezi ženami a muži, stanovit nové cíle a posílit vazby s Pekingskou akční platformou, aby členské státy dosáhly konkrétních výsledků prostřednictvím přesně stanovených politik. Proto je třeba více podpořit výměnu zkušeností a osvědčených postupů mezi členskými státy ve všech oblastech, kterých se Pekingská akční platforma týká.

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení ke zprávě Peking +15 – Akční platforma OSN pro rovnost mezi ženami a muži. Patnáct let po přijetí Pekingské deklarace a Akční platformy dnes Evropský parlament diskutuje o pokroku dosaženém v celosvětovém měřítku v otázce rovnosti žen a mužů. Rovné příležitosti pro muže a ženy jsou jednou ze základních hodnot Evropské unie. Článek 2 Lisabonské smlouvy o Evropské unii zdůrazňuje řadu hodnot sdílených členskými státy, jako je pluralismus, nediskriminace, tolerance, spravedlnost, solidarita a rovnost žen a mužů. I když v určitých oblastech a průmyslových odvětvích bylo dosaženo značného pokroku, některé nerovnosti stále ještě přetrvávají. V tomto směru musí Evropská unie i nadále vyvíjet úsilí o vyřešení těchto otázek. Na evropské úrovni musí Evropská komise při přípravě strategií pro boj s hospodářskou krizí a dopadem změny klimatu vzít v úvahu také vliv, který tyto strategie mají na ženy. Usnesení podporuje rozvíjení strategií a nástrojů potřebných pro vytvoření situace navržené Evropským institutem pro rovnost žen a mužů.

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení ke zprávě Peking +15 – Akční platforma OSN pro rovnost žen a mužů, neboť strategických cílů Pekingské akční platformy nebylo dosaženo, nerovnost a stereotypy v otázce žen a mužů přetrvávají a ženy zůstávají v oblastech, jimiž se platforma zabývá, v postavení podřízeném mužům.

Mrzí nás nedostatek aktuálních, spolehlivých, srovnatelných údajů na regionální úrovni i na úrovni EU, pokud jde o stanovené ukazatele pro návazná opatření na Pekingskou akční platformu, včetně témat ženy a chudoba, násilí vůči ženám, institucionální mechanismy, ženy a ozbrojený konflikt a dívky. Komise musí vypracovat další roční přehled provádění Pekingské akční platformy a účinným způsobem využívat ukazatele a analytické zprávy jako příspěvek k různým oblastem politiky, stejně jako základ pro nové iniciativy zaměřené na dosažení rovnosti žen a mužů. Chceme opětovně zdůraznit nutnost systematického provádění a sledování zohledňování otázky rovného postavení žen a mužů v legislativních, rozpočtových a jiných důležitých procesech, a dále strategií, programů a projektů v různých oblastech politiky.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro toto usnesení, neboť musíme dále rozvíjet hledisko rovnosti žen a mužů v celé Evropské unii. Evropská komise by měla připravit akční strategii pro pokyny týkající se prosazování rovnosti žen a mužů a zohlednit hospodářskou a finanční krizi, trvale udržitelný rozvoj i priority stávajících pokynů, rovnou ekonomickou nezávislost žen a mužů, spojení pracovního, rodinného a soukromého života a rovnou účast žen a mužů v procesu rozhodování.

V současné době je zřetelný nedostatek údajů o rovnosti žen a mužů, násilí na ženách a institucionálních mechanismech. Je velmi důležité, aby členské státy co nejtěsněji spolupracovaly s Evropským institutem pro rovnost žen a mužů, jehož jedním z úkolů je práce se srovnatelnými údaji. Tento institut povede statistiku, bude prováděn výzkum, jehož cílem bude poskytnout analýzy v oblasti rovnosti žen a mužů a budou provedeny studie v oblasti statistiky ukazatelů údajů a vysvětlení údajů. Cíle stanovené v programu činnosti institutu by měly především pomoci zavádět ukazatele stanovené v Pekingu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Rovnost žen a mužů je hlavní zásadou naší doby, ale nerovnost mezi ženami a muži stále přetrvává a k dosažení strategických cílů Pekingské akční platformy je stále ještě dlouhá cesta.

Vítám návrh usnesení, o němž se dnes bude v plénu hlasovat, neboť je to podnět pro zlepšení institucionálních mechanismů pro podporu rovnosti žen a mužů.

Zohledňování otázky rovného postavení žen a mužů v rámci rozvojové spolupráce je zásadní pro prosazování prosperující, spravedlivější a bohatší společnosti.

Chtěla bych zdůraznit důležitost úlohy, kterou hrají ženy ve vědě a technice. Stále více žen působí v oblasti vědeckého výzkumu, ale i nadále zůstávají daleko od vrcholu své profesní kariéry a míst, kde se rozhoduje. Tento potenciál musíme využít, abychom podpořili spravedlivou rovnováhu, hospodářský růst a zaměstnanost.

Je velmi důležité považovat zohledňování otázky rovného postavení žen a mužů v různých oblastech politiky za jeden z pilířů prosperující, spravedlivější a bohatší společnosti.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jako oddaný zastánce lidských práv a zásady rovnosti bych nechtěl poškodit iniciativy, které jsou zaměřeny na ochranu práv žen a dívek. Ve světě, kde ženy jsou stále hlavními oběťmi trestné činnosti namířené proti jejich fyzické integritě a sexuálnímu sebeurčení, jsou tato práva často závažným způsobem porušována.

Rovnost žen a mužů však nemůže nikdy ani na okamžik zastřít přirozené, sociální a kulturní rozdíly mezi pohlavími; rovná práva nejsou totéž co rovné zacházení. S muži a ženami je nutno zacházet spravedlivě, poskytnout jim stejná práva, ale vzít v úvahu jejich specifické potřeby. V případě žen se to týká oblastí, jako je mateřská podpora, sladění pracovního a rodinného života a zvláštní ochrana proti trestným činům, které jsou páčány především na ženách a dětech, například sexuální vykořisťování, obchodování s lidmi nebo zneužívání.

Závěrem bych zdůraznil, že jakákoli iniciativa EU v této oblasti se nemůže pokoušet dát ženám právo na potrat ve jménu sexuálního a reprodukčního zdraví; o tom musí i nadále rozhodovat jednotlivé členské státy.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Rovnost žen a mužů je základní zásadou Evropské unie a je zakotvena ve Smlouvě o fungování Evropské unie. To znamená, že Unie má zvláštní poslání podporovat a prosazovat rovnost mezi muži a ženami. Není pochyb o tom, že nedobrá situace, pokud jde o diskriminaci na základě pohlaví, v současné době stále přetrvává v rozvojových i v rozvinutých zemích – a konkrétně v Evropské unii – na všech úrovních, sociální, ekonomické a kulturní. Pro účinný boj s tímto jevem je nezbytně nutné zajistit účinné mechanismy pro určení problémů a shromažďování informací a odstranit překážky či politická omezení, aby bylo možno jednoznačně a důsledně zjistit příčiny a následky, a poté v plném rozsahu reagovat. Tento strukturální problém je překážkou pokroku a především rozvoji společenství a lidstva obecně.

Domnívám se, že vymýcení domácího násilí by mělo být nejvyšší prioritou. Za tím účelem bude nezbytně nutné zajistit kulturní, sociální a ekonomickou rovnost mezi muži a ženami. Hospodářská a finanční krize, dopad změny klimatu a stárnutí společnosti, to všechno jsou činitele, které musí Evropská komise a členské státy vzít v úvahu ve svých postupech a politikách, jejichž cílem je podporovat rovnost žen a mužů.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE), *písemně*. – (SV) Švédští konzervativci dnes, 25. února 2010, hlasovali pro usnesení ke zprávě Peking +15 – Akční platforma OSN pro rovnost žen a mužů, B7-0118/2010. Chtěli bychom však zdůraznit, že se nedomníváme, že by kapitola o rovnosti měla být zahrnuta do revize Lisabonské strategie 2010, neboť je to již ošetřeno v Římské smlouvě a v Listině základních práv Evropské unie. Chceme rovněž zdůraznit, že jsme přesvědčeni, že ženy by měly mít právo rozhodovat o své sexualitě a reprodukci. Věříme, že lidé jsou schopni přijímat rozhodnutí týkající se jejich vlastního života; EU by neměla do této sféry zasahovat. Větší rovnost je jednou z velkých výzev EU, kde inspirací pro ostatní členské státy může být pokrok Švédska.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Podpořila jsem toto usnesení, protože 15 let po světové konferenci o ženách v Pekingu musíme uznat, že v otázce rovnosti žen a mužů bylo dosaženo příliš malého pokroku a že v řadě oblastí, jako je zaměstnanost, vzdělání a politika, stále přetrvávají sexistické stereotypy. Také jsem podpořila názor, že je nutno zlepšit sexuální a reprodukční zdraví žen v Evropě i na celém světě, a povzbudit otce, aby se podíleli na rodinných povinnostech a využívali například rodičovskou dovolenou. A konečně,

s ohledem na revizi Lisabonské strategie, rovnost žen a mužů se musí stát prioritou, tedy cílem, který se bude muset skutečně odrazit ve vnitrostátních opatřeních v oblasti sociální ochrany a začleňování.

Livia Járóka (PPE), písemně. – (HU) Cíle Pekingské akční platformy schválené před 15 lety nebyly dodnes naplněny a ve většině oblastí souvisejících s rovností žen a mužů je sotva patrná nějaká známka pokroku. Je politováníhodné, že na úrovni členských států i na úrovni Evropské unie se klade malý důraz na boj proti extrémní chudobě a vícenásobné diskriminaci, která ženy postihuje.

Musíme mnohem více harmonizovat pekinské cíle přijaté v rámci Organizace spojených národů a provádění nového plánu EU pro rovnost mezi muži a ženami. V letošním evropském roce boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení je zvlášť důležité, aby se ženám, které se jen stěží udržují nad hranicí chudoby, dostalo vhodné ochrany, neboť změna v zaměstnání a v rodinné situaci – jako je například ztráta pracovního místa, rozvod, ovdovění a dokonce i narození dítěte – znamená, že jim hrozí nebezpečí velmi rychlého zchudnutí. Je potěšující, že program španělsko-belgicko-maďarské předsednické trojky na jedné straně klade velký důraz na návaznost na plnění cílů z Pekingu, a na druhé straně oznamuje svůj úmysl přijmout komplexní přístup k prevenci a potírání chudoby, která má dopad na ženy a děti. Těmito výhledy se také bude, doufejme, zabývat s patřičnou vážností schůzka OSN plánovaná na začátek března. V zájmu posouzení a přezkoumání politik zaměřených na dosažení rovných příležitostí mezi muži a ženami jsou nutné spolehlivé údaje rozdělené podle pohlaví a je také třeba zvážit zavedení standardizovaných společných ukazatelů pro měření nerovnosti mezi ženami a muži.

Monica Luisa Macovei (PPE), písemně. – Hlasovala jsem pro odstavec 9 usnesení ke zprávě Peking +15 Akční platforma pro rovnost žen a mužů podporující sexuální a reprodukční zdraví a práva žen. Sexuální a reprodukční práva jsou založena na všeobecně uznávaných právech tělesné integrity, nediskriminaci a nejvyšší dosažitelné úrovni zdraví. Tato práva jsou zakotvena v mezinárodním právu (včetně článku 12 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, kde smluvní státy uznávají „právo každého člověka na tu nejvyšší dosažitelnou úroveň tělesného a duševního zdraví“ a článku 12 Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen týkající se odstranění „diskriminace vůči ženám v oblasti zdravotní péče s cílem zajistit na základě rovnosti mužů a žen přístup ke zdravotnickým službám, včetně těch, které souvisejí s plánovaným rodičovstvím“). Konsenzuální dokumenty (jako je například Káhirský akční program z roku 1994 a Pekingská akční platforma z roku 1995) také doložily závazek vlád k sexuálním a reprodukčním právům (žen). Mnozí v mém volebním obvodu v Rumunsku tento pohled sdílejí.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Nerovnosti mezi muži a ženami na různých úrovních, ať na základě povolání, odvětví nebo různých stereotypů, se během let zastřely. Ve stále větší míře se v Evropské unii prosazuje rovnost mezi muži a ženami, a ačkoliv se stále ještě vyskytují případy diskriminace, začínáme zaznamenávat velice příznivý vývoj.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Obrana práv žen je důležitá i pro mě. Nicméně uplatnění kvót, tzv. pozitivní diskriminace, nepovažuji za rozumné. Rozhodující by zde měla být kvalifikace, nikoli pohlaví. To by mělo být základním pravidlem pro muže, stejně jako pro ženy. Z tohoto důvodu jsem se zdržel hlasování.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – Hlasovala jsem pro usnesení, protože je povinností zavést rovnost žen a mužů ve všech oblastech.

Co se týče Rumunska, za uplynulých patnáct let bylo dosaženo pokroku pouze v některých oblastech, které určila Pekingská akční platforma. Přítomnost žen v rumunské politice na úrovních procesu rozhodování je po volbách v roce 2009 přibližně 11 % v Parlamentu a do vlády byla jmenována pouze jediná žena. Násilí mužů vůči ženám, obchodování s lidmi a zastoupení žen v rozhodovacích orgánech jsou priority, které bychom měli důrazně řešit.

To všechno můžeme řešit pouze tehdy, pokud se ženy rozhodnou pro ženy! Nezačleníme-li ženy do všech sociálních a politických orgánů, promarníme 50 % duševních schopností a zároveň nedokážeme skutečně zastupovat zájmy všech občanů.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro konečné znění usnesení, protože zahrnuje naše žádosti adresované Komisi, aby ve svém plánu na období 2010–2014 zohlednila nejen hospodářskou a finanční krizi, ale také dopad změny klimatu na ženy, dále kvůli tomu, že nerovnost a stereotypy ohledně žen a mužů v EU stále přetrvávají a v oblastech, jimiž se pekingská platforma zabývá, ženy i nadále zůstávají v podřízeném postavení vůči mužům, a protože usnesení podporuje rovnost žen a mužů, zejména pokud jde o rodičovskou dovolenou.

Marc Tarabella (S&D), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro toto usnesení, protože zdůrazňuje pokrok, kterého dosud dosáhlo 189 států, signatářů Pekingské akční platformy, pokud má být dosaženo skutečné rovnosti mezi ženami a muži. Podporuji zejména bod zdůrazňující, že „sexuální a reprodukční zdraví a práva jsou nedílnou součástí agendy ženských práv“. V tomto směru bych chtěl upozornit, že když byla v roce 2009 přijata moje zpráva o rovnosti žen a mužů, většina poslanců EP podpořila názor, že ženy musí mít snadný přístup k antikoncepci a k potratu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Spolu se svými kolegy ze skupiny konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice jsem hlasovala pro zprávu paní Svenssonové na téma Peking +15 – Akční platforma OSN pro rovnost žen a mužů. Ve svém hodnocení předkládá nejednoznačný obraz.

Je pravda, že bylo dosaženo pokroku, ale jak můžeme být spokojeni, když v platech žen a mužů stále existuje rozdíl 14 % až 17,5 %?

Navíc je nepřijatelné, aby většina poslanců EP přijala velice nejednoznačný pozměňovací návrh⁽¹⁾ předložený Evropskými konzervativci a reformisty naznačující, že ženy, které se uchýlily k potratu, nečiní informované a odpovědné rozhodnutí. To je nepřímý útok na právo na potrat.

Marina Yannakoudakis (ECR), písemně. – Členské státy ECR podepsaly Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen a Pekingskou akční platformu. Domníváme se proto, že je zbytečné, aby se EU „stala stranou Úmluvy“ jako celek, a nesouhlasíme s tím, aby EU vystupovala takto jako jeden stát. I když skupina ECR klade velký důraz na rovnost mezi všemi lidmi, jsme proti dalším právním předpisům na úrovni EU. Máme za to, že nejlepší je řešit otázku rovnosti žen a mužů na vnitrostátní úrovni se zapojením občanské společnosti na místní úrovni. Z těchto důvodů jsme hlasovali proti usnesení.

Zpráva: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers a Alexandra Thein (ALDE), písemně. – (DE) Podle usnesení Evropského parlamentu o návrhu souhrnného rozpočtu na finanční rok 2010, který byl přijat dne 17. prosince 2009, se dnes konalo hlasování o opravném rozpočtu pro Evropský parlament po revidovaných výpočtech provedených parlamentní administrativou. FDP v Evropském parlamentu se zdržela hlasování, protože příslušný soubor pozměňovacích návrhů obsahoval jeden bod, který nebyl v souladu s naším přesvědčením. FDP již vyjádřila svůj nesouhlas se zvýšením příspěvku na asistenty na 1 500 EUR během jednání ve výboru. Právě z příspěvku na asistenty jsou asistenti poslanců EP placeni. Argument, že je zapotřebí více peněz vzhledem k další práci, která poslancům EP přibyla v souvislosti se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, považuje FDP za problematický, neboť nic z předchozích zkušeností tomu nenasvědčuje. Samozřejmě, že vzhledem k Lisabonské smlouvě, která právě vstoupila v platnost, bude Parlament celkově potřebovat další kapacity pro legislativní práci, ale se zavedením statutu asistenta od začátku stávajícího parlamentního období stále neexistuje žádný důkaz, že poslanci EP skutečně potřebují více asistentů. Proto existují důvody k obavám, že budou následovat další požadavky a dodatečná navýšení nebo rozšíření administrativní kapacity. Z tohoto důvodu se FDP v Evropském parlamentu zdržela hlasování.

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT) Maňkovu zprávu předloženou poprvé na zasedání Rozpočtového výboru dne 25. ledna 2010 charakterizují tři zásadní body, kvůli nimž jsem se rozhodla zdržet se hlasování.

Za prvé náhlé a opožděné zjištění, pokud jde o podepsání rozpočtu na rok 2010 v prosinci 2009, že 20% limit výdajů v „okruhu 5“ byl překročen. Dohoda přesunout problém z prosince na leden, přání nezveřejnit rozpočtové zatížení Lisabonské smlouvy a kvapný způsob, s jakým byla otázka předložena, bez možnosti požadovat v případě potřeby účinnější využití zdrojů, které jsou v současné době k dispozici, vedly nepochybně ke zkreslení skutečností.

Za druhé nesouhlasím s rozhodnutím použít rezervy vyčleněné na politiku v oblasti správy budov na pokrytí nákladů na nové potřeby likvidity. Je to sporné téma, které je třeba v příštích měsících řešit, jakmile si budeme jisti, že můžeme počítat s poskytnutím potřebných finančních zdrojů.

A nakonec se domnívám, že částka 1 500 EUR jako měsíční příspěvek pro asistenty poslanců se jeví jako nedostatečná, neboť minimální hranice pro jmenování akreditovaného asistenta úrovně I je 1 649 EUR.

(1) Pozměňovací návrh 3 Mariny Yannakoudakisové, jménem skupiny ECR, k odstavci 9 b (nový): „zdůrazňuje, že potrat by neměl být nabízen jako metoda plánovaného rodičovství a že ve všech případech by se měla přijmout opatření k zajištění lidského zacházení a poradenství pro ženy, které se k potratu uchýlily“.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Lisabonská smlouva znamená, že Parlament bude mít větší pravomoci. Nicméně v globalizovaném světě jsou problémy stále složitější a rozhodnutí musí být technicky spolehlivá a vědecky podložená.

Je důležité, aby tvůrci politik měli na paměti nejnovější vědecký vývoj, neboť jim to umožní přijímat nejlepší rozhodnutí.

Tento rozpočet snižuje prostředky v okruhu správy budov a zvyšuje technickou podporu pro poslance a poskytuje rovněž potřebné finanční prostředky pro Parlament, aby mohl dobře vykonávat své povinnosti, s vědeckou a technickou podporou, která je v 21. století tak nezbytná.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Hlasoval jsem proti této zprávě, protože rozpočet EU i nadále tvoří minimální procento evropského HDP (0,97 %), což nepokrývá potřebu posílit slabé ekonomiky a společnosti a financovat rozšíření. Nutnost výrazně navýšit rozpočet alespoň na 5 % je stále naléhavější, zejména v době současné hospodářské krize, která postihla celou Evropskou unii, aby bylo možné řešit sociální potřeby a zastavit krácení veřejných výdajů. A v tomto rámci je třeba řešit problémy operativních potřeb a harmonizaci výdajů Evropského parlamentu a Evropské unie.

Jurgen Creutzmann (ALDE), *písemně*. – (DE) Podle usnesení Evropského parlamentu o návrhu souhrnného rozpočtu pro finanční rok 2010, který byl přijat dne 17. prosince 2009, se dnes konalo hlasování o opravném rozpočtu pro Evropský parlament po revidovaných výpočtech provedených parlamentní administrativou. FDP v Evropském parlamentu se zdrželo hlasování, protože příslušný soubor pozměňovacích návrhů obsahoval jeden bod, který nebyl v souladu s naším přesvědčením.

FDP vyjádřila svůj nesouhlas se zvýšením příspěvku na asistenty na 1 500 EUR již během jednání ve výboru. Právě z příspěvku na asistenty jsou asistenti poslanců EP placeni. Argument, že je zapotřebí více peněz vzhledem k další práci, která poslancům EP přibyla v souvislosti se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, považuje FDP za problematický, neboť nic z předchozích zkušeností tomu nenasvědčuje. Samozřejmě, že vzhledem k Lisabonské smlouvě, která právě vstoupila v platnost, bude Parlament celkově potřebovat další kapacity pro legislativní práci, ale se zavedením statutu asistenta od začátku stávajícího parlamentního období neexistuje žádný důkaz, že poslanci EP skutečně potřebují více asistentů. Proto existují důvody k obavám, že budou následovat další požadavky a dodatečná navýšení nebo rozšíření administrativní kapacity. Z tohoto důvodu se FDP v Evropském parlamentu zdržela hlasování.

Proinsias De Rossa (S&D), *písemně*. – Hlasoval jsem pro Maňkovu zprávu, která je prvním krokem k opravě rozpočtu Evropského parlamentu pro rok 2010 a hledá další rozpočtové a lidské zdroje tak, aby Evropský parlament mohl plnit svou posílenou úlohu. Další zdroje zahrnují zvýšení měsíčního asistentského příspěvku pro poslance EP na podporu jejich větší legislativní úlohy na základě Lisabonské smlouvy. Lisabonská smlouva staví Parlament do rovnoprávného postavení s Radou jako spoluvůdce právních předpisů odpovědného asi za 95 % legislativních postupů. Sem nyní patří takové oblasti, jako je oblast svobody, bezpečnosti a práva, oblast zemědělství, rybolovu, výzkumu a oblast strukturálních fondů. Parlament musí nyní dát svůj souhlas k vyjednávání a uzavírání mezinárodních smluv, které vyžadují důkladné odborné prozkoumání. Je velmi důležité, aby poslanci EP měli k dispozici potřebné pracovníky, aby mohli vykonávat tuto práci, tak jak je požadováno.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), *písemně*. – (SV) My švédští sociální demokraté se domníváme, že ty výbory, které budou vstupem Lisabonské smlouvy v platnost pracovně více vytíženy, je nutno posílit. To opravňuje k navýšení počtu pracovníků v sekretariátech Parlamentu a v sekretariátech jednotlivých skupin v těchto výborech. Nesdílíme však názor, že poslanci EP potřebují více pracovníků. Především bychom uvítali, kdyby se zdroje Parlamentu zvýšily přerozdělením a prostřednictvím opatření na zvýšení účinnosti, a nikoli navýšením celkového rozpočtu.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Vzhledem k nové úloze Parlamentu v rámci Lisabonské smlouvy a k jeho novým funkcím a s ohledem na závazek přijatý po schválení rozpočtu pro rok 2010 tento nárůst finančních prostředků určených pro chod Parlamentu má smysl, neboť tomuto orgánu zajišťuje veškeré materiální a lidské zdroje, které potřebuje, aby své nové úkoly v novém institucionálním rámci plnil přesně a perfektně.

Toto navýšení finančních prostředků však nesmí ohrozit udržitelnost rozpočtu a přesnost účetních závěrek, neboť to je v každé instituci klíčové. Kromě toho je nutné zachovat při správě finančních prostředků poskytovaných v rámci tohoto rozpočtu přesnost a transparentnost.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Tento opravný rozpočet pro finanční rok 2010 týkající se rozpočtu Parlamentu (oddíl 1 souhrnného rozpočtu EU) má nyní hodnotu ve výši 1 616 760 399 EUR, což představuje 19,99 % původního okruhu 5 přijatého v prvním čtení. V tomto opravném rozpočtu jsme snížili rezervu pro oblast správy budov z 15 milionů EUR na 11 milionů EUR.

Potřeba tohoto rozpočtu vyvstala v důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Parlament přijímá nové pravomoci a nové úkoly. Naší prioritou je nyní vysoká úroveň právních předpisů. Za tím účelem je důležité, poskytnout poslancům, výborům a politickým skupinám dostatečné prostředky. Tento opravný rozpočet splňuje právní a rozpočtové normy a zajišťuje dobrou finanční kázeň. Jako zpravodaj skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) pro tento rozpočet se domnívám, že rozpočtová kázeň a snaha ušetřit je nezbytná, nyní více než kdy jindy, po celou dobu jeho plnění. Mohu proto znovu zdůraznit, že je důležité sestavit rozpočet s nulovým základem, který zajistí další přísnost a transparentnost, a také naléhavě žádám o informace ohledně pevných výdajů Parlamentu. Musím také trvat na tom, že politika v oblasti správy budov vyžaduje dlouhodobé plánování v zájmu zajištění rozpočtové udržitelnosti.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Včera vyšly do ulic Athén desítky tisíc lidí a Řecko ochromila generální stávka na protest proti plánu úsporných opatření uloženému Evropskou unií, Evropskou centrální bankou ve Frankfurtu a MMF. Je pravda, že Řecko si při správě svých veřejných účtů a finančních prostředků Evropské unie vždy nepočínalo tak důsledně, jak by mělo. Nicméně je skandální, že hlavním účinkem tohoto úsporného plánu by mělo být uklidnění trhů, stejných trhů, které v současné době spekulují s řeckým dluhem a které tento zmatek způsobily. Těch samých trhů, od nichž si státy, díky vašim ultraliberálním zákonům musí půjčovat na vysoké úroky. Zároveň pod záminkou údajného nárůstu pracovního zatížení v důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a vzhledem k předpokládaným obavám Parlamentu o kvalitu svých právních dokumentů si poslanci EP sami sobě přidělují „malý“ rozpočtový přírůstek ve výši několika milionů eur, aby bylo možné přijmout pracovní síly pro politické skupiny! Uplatňujte hlavně své pedantské kontroly na vlastní výdaje a buďte stejně tak přísní, jako to vyžadujete od členských států! Budeme hlasovat proti tomuto znění.

Sylvie Goulard (ALDE), písemně. – (FR) Krize je tady a je pravda, že velký počet firem a občanů jen žijí. Nicméně jsem hlasovala pro navýšení balíčku pro parlamentní asistenci, protože vstup Lisabonské smlouvy v platnost zvyšuje odpovědnost Evropského parlamentu, tj. máme více práce a více povinností, které jménem občanů plníme. Toto navýšení bude přínosem jen pro naše asistenty; samotní poslanci EP to na svých platech nepocítí.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Spolu se svou skupinou jsem dnes v této fázi postupu podmíněně podpořil zvýšení asistentských příspěvků. Tato podpora je podmíněná vyhodnocením použití těchto příspěvků, jak to vyžadovala Maňkova zpráva. Náš konečný postoj k navýšení příspěvků bude záviset na výsledku tohoto hodnocení.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) S jistotou jsem hlasoval pro tento opravný rozpočet. Nejde o to, že bychom žádali o peníze sami pro sebe, jak tvrdí tisk. Musíme však Evropskému parlamentu zajistit potřebné finanční prostředky, aby mohl naplnit očekávání, která do tohoto orgánu vkládají evropští občané. Víím, že neprožíváme těžkou dobu pouze v oblasti hospodářství, ale že v mnoha státech jsou rozpočtová omezení také obrovská. Tento rozpočet není ani přemrštěně velký. Bylo dosaženo úspor a další úspory budou následovat.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), písemně. – (DE) Hlasovala jsem pro Maňkovu zprávu, i když jsem nesouhlasila s navýšením rozpočtu o asistentské příplatky pro poslance EP. Při vysvětlování našeho hlasování paní Trüpelová, která je odpovědnou osobou za skupinu Zelených / Evropské svobodné aliance, uvedla jménem celé skupiny do záznamu, že své hlasování ve prospěch zprávy podmiňujeme vyhodnocením asistentských příspěvků ještě předtím, než navýšení vstoupí v platnost. Oba další body – zejména nárůst pracovních míst pro výbory a skupiny – považuji za rozumné a nezbytné v důsledku nových legislativních pravomocí Parlamentu na základě Lisabonské smlouvy. My poslanci chceme vzít a vezmeme tyto pravomoci velmi vážně, a tím učiníme zadost naší úloze jako jediných volených zástupců evropských občanů.

Nuno Melo (PPE), písemně. – Schválení Lisabonské smlouvy a její následný vstup v platnost znamenají pro Parlament větší odpovědnost a zároveň administrativní zatížení, které to s sebou přináší. Vzhledem k tomu, že prioritou Parlamentu je vysoká kvalita právních předpisů, musí být poslancům poskytnuty materiální a lidské zdroje, aby tento úkol skutečně plnili. Tento nový rozpočet však musí respektovat míru využití hodnot v okruhu 5 (správné předpisy) víceletého finančního rámce (MFF), která byla stanovena na 20 % hodnoty tohoto okruhu s cílem zachovat rozpočtovou udržitelnost.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Vzhledem ke všem škrtům, které byly provedeny v celé Evropě, musíme projevit solidaritu s těmi zeměmi, které financují rozpočet Evropské unie tím, že nezvyšují naše výdaje, a proto hlasuji proti návrhu na opravný rozpočet týkající se Evropského parlamentu.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti této zprávě, neboť od 1. května 2010 předpokládá navýšení finančního krytí pro nábor asistentů a příspěvky na ně o 1 500 EUR měsíčně. Pozměňovací návrh, který předložila skupina Zelených / Evropské svobodné aliance, naštěstí stanoví, že je třeba vyhodnotit současnou podobu systému příspěvků platného od voleb v roce 2009. Přesto zvýšení příspěvku na asistenty nabývá účinnosti bezpodmínečně, aniž by bylo nutno zohlednit výsledky tohoto vyhodnocení. Zpráva rovněž předpokládá posílení parlamentních výborů a politických skupin. Každoročně tento krok stojí 13,3 milionů EUR, z nichž 8,832 milionů je určeno na příspěvky na asistenty.

Je to špatné rozhodnutí. Poškozuje pověst tohoto orgánu. Bylo to nepromyšlené. Nebyly zváženy další důsledky. Kde budou noví asistenti ubytováni? Bude to v nové budově? Vyžádá si to ještě další náklady? Kromě toho se obávám, že tyto peníze budou z velké části použity na nábor neakreditovaných asistentů podle vnitrostátních platových podmínek. Právě tento systém vedl v některých případech k nečestným praktikám. Nyní jsme možná otevřeli dveře zneužívání. Proto naléhavě žádám, aby byl předem jasně vyhodnocen stávající systém; teprve pak můžeme přijmout informované rozhodnutí.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Vstup Lisabonské smlouvy v platnost vedl k přijetí návrhu na změnu rozpočtu pro rok 2010, aby bylo možné uspokojit dodatečné potřeby Parlamentu, které z ní vyplývají. Vzhledem k tomu, že prioritou Parlamentu je vysoká kvalita právních předpisů, zdůrazňuji, že je důležité poskytnout poslancům, výborům a politickým skupinám potřebné prostředky k dosažení tohoto cíle, spolu s prostředky na pokrytí jejich celkových potřeb ve vztahu k dlouhodobé politice v oblasti správy budov.

Proto má nyní opravný rozpočet na finanční rok 2010 hodnotu ve výši 1 616 760 399 EUR, což představuje 19,99 % původního okruhu 5 přijatého v prvním čtení a rezerva na správu budov byla snížena z 15 milionů EUR na 11 milionů EUR. Chtěl bych zdůraznit, že je důležité, že zpráva zahrnuje zavedení rozpočtu s nulovým základem, který zajišťuje větší rozpočtovou udržitelnost, a že je třeba, aby to bylo v souladu s ročním legislativním programem. Z výše uvedených důvodů jsem hlasoval pro dokument, který Parlamentu umožní získat dostatečné prostředky na pokrytí výdajů spojených s jeho novou úlohou po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Helga Trüpel (Verts/ALE), písemně. – Skupina Verts/ALE podmíněně podporuje zvýšení příspěvku na asistenty v této fázi postupu. Klíčové pro naši skupinu je hodnocení využívání příspěvku na asistenty, jak požaduje Maňkova zpráva. Toto hodnocení by mělo být provedeno včas, aby rozpočtový orgán mohl koncem jara rozhodnout o příslušném opravném rozpočtu. Skupina může přehodnotit svou podporu pro zvýšení příspěvku na asistenty s ohledem na výsledek tohoto vyhodnocení a na diskuse v rámci naší skupiny.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Chtěl bych skutečně podpořit poslance EP a zároveň vyjádřit své znepokojení, že se zejména v době krize zvyšují různé příspěvky pro poslance EP i pracovníky jejich týmů. Zejména chci upozornit na ty kategorie výdajů, které lze obtížně sledovat nebo nejsou sledovány vůbec. Právě výdaje v těchto kategoriích by se neměly v době krize zvyšovat.

Zpráva: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva podporuje společnou rybářskou politiku EU, která ve jménu ochrany populací ryb vedla ke zničení velkého počtu malých rybářských člunů v Řecku a početných malých a středních rybářských podniků, které byly z této profese vypuzeny, k odsouzení četných pobřežních oblastí k vyliďňování a nezaměstnanosti a k soustředění činností do rukou velkých rybářských společností. Politiku EU přátelskou k monopolům dokazuje skutečnost, že 2/3 finančních prostředků Společenství směřují do velkých podniků (rybářské společnosti, rybí farmy, zpracování), zatímco zbývající 1/3 byla poskytnuta chudým a průměrným rybářům, aby rozbili své čluny a opustili tuto profesi. Opatření na výměnu či vylepšení lodí využily pouze velké společnosti. Zpráva, jako je zelená kniha, přisuzuje stejnou odpovědnost za snížení stavu rybích populací velkým rybářským společnostem i drobnému rybolovu v pobřežních vodách. Nerozlišuje mezi opatřeními, která jsou v rybářských oblastech zapotřebí, a přehlíží jejich individuální zvláštnosti. Společná rybářská politika EU slouží cílům velkých rybářských společností, které i nadále drancují bohatství moří, a v odvětví chovu ryb podporuje podnikání ve velkém. Tato politika, jejímž jediným kritériem je výnosnost kapitálu, vede k ničení mořského prostředí a ekosystémů.

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Vítám zahájení nové strategie zaměřené na řešení otázek týkající se rybolovu v Evropské unii. Nadměrný odlov, nezákonný rybolov, znečištění a změna klimatu jsou

faktory, které ohrožují mořské ekosystémy. Proto zájem o vysoce kvalitní akvakulturu v Evropě poskytne ekonomické výhody a zároveň také ekologický přínos.

Pro nás je velmi důležité zachování správné rovnováhy mezi hospodářským růstem, rybářskými tradicemi v některých regionálních komunitách a osvědčenými metodami rybolovu. Nejdůležitější je, abychom si uvědomili, že podpora akvakultury, která je udržitelná a v dlouhodobém horizontu z hospodářského hlediska účinná, závisí především na tom, jak šetrní jsme k životnímu prostředí.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Odvětví rybolovu v Evropě zažívá těžké časy. Rybáři přicházejí o svůj jediný zdroj obživy, což platí zejména v těch regionech EU, kde je málo jiných sociálních a hospodářských možností. Proto upřímně podporuji návrh Komise uvedený v zelené knize, že je nutné provést zásadní a komplexní reformu rybářské politiky, a přizpůsobit toto odvětví měnícímu se trhu. Je to politováníhodné, ale od vzniku společné rybářské politiky uplynulo již 27 let a toto odvětví nefunguje, tak jak by mělo, a problémy se neřeší dostatečně rychle. Stále přetrvávají problémy z roku 2002 a nejnovější události v souvislosti s hospodářskou krizí a s dopadem změny klimatu na rybí populace je ještě zhoršily. Prioritami reformy společné rybářské politiky musí být stále obnova populací ryb, udržitelné hospodaření a zajištění životního minima rybářům. Rybolov je velmi důležitý pro celou EU, a proto by neměl být považován za činnost, ale za odvětví, které je přímým zdrojem pracovních míst.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William Dartmouth (EFD), Earl of Dartmouth), Nigel Farage a Paul Nuttall *písemně*. – I když tato zpráva uvádí poněkud méně hroznou společnou rybářskou politiku, než je přislibnost, kterou máme teď, doporučuje nicméně ponechat rybolov pod zhoubnou kontrolou nedemokratické a protidemokratické „Evropské unie“, a z tohoto důvodu ji Nezávislá strana Spojeného království UKIP nemůže podpořit.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Podpora společného zájmu mezi organizacemi producentů na dodržování zásad, které zastává Evropská unie, se stává klíčovým prvkem při reformě rybářské politiky. Evropská unie nemůže očekávat, že rybářská loďstva Evropy změní svou velikost přirozeným způsobem, na základě hospodářských skutečností. Jejich nadměrná kapacita, osm let po celosvětovém summitu o udržitelném rozvoji, a pokračující úbytek rybích populací jsou další důvody k provedení rozsáhlé reformy společné rybářské politiky. Je však třeba mít na zřeteli, že v pobřežních oblastech států Evropské unie se nacházejí celé komunity, jejichž existence je závislá na rybolovu. Jak je také uvedeno ve zprávě o reformě společné rybářské politiky, tato činnost je součástí kulturního dědictví a tradic, a nikdo si nepřeje, aby vymizely.

Revize společné rybářské politiky je v zájmu všech členských států, aby hlavní cíl, který má být přijat na summitu v roce 2012 a kterým je dosažení úrovně rybích populací umožňující do roku 2015 maximální udržitelný výnos, mohl být splněn, takže by Evropská unie už nemusela dovážet polovinu ryb, které potřebuje, z jiných trhů.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Odvětví rybolovu je strategicky důležité pro sociální a ekonomický blahobyt pobřežních komunit, místní rozvoj, zaměstnanost a zachování a vytváření hospodářské činnosti.

Zajištění udržitelného rozvoje v tomto odvětví je velmi důležité na hospodářské i sociální úrovni, ale stejně tak je nezbytné zajistit zachování dobrého stavu životního prostředí ve všech námořních vodách EU.

Provádění SRP přímo souvisí s otázkami, jako je ochrana životního prostředí, změna klimatu, bezpečnost, veřejné zdraví, ochrana spotřebitelů a regionální rozvoj, vnitřní a mezinárodní obchod, vztahy s třetími zeměmi a rozvojová spolupráce, a je nutné zajistit řádnou a důslednou rovnováhu mezi všemi těmito oblastmi.

Chci zdůraznit nutnost soudržného rámce evropského výzkumného prostoru na podporu udržitelného využívání oceánů a moří.

Je rovněž důležité vzít v úvahu povahu omezení, která ovlivňují nejvzdálenější regiony a která vzhledem k tomu, že jsou trvalá, všudypřítomná a společná, odlišují tyto regiony od jiných regionů Unie s geografickým znevýhodněním a/nebo demografickými problémy.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Hlasoval jsem proti zprávě o společné rybářské politice, a to navzdory tomu, že obsahuje řadu prvků, které ve srovnání se současnou situací představují pozitivní vývoj. Bohužel však základní body zprávy jsou v rozporu se skutečností, že mořské zdroje jsou společným veřejným vlastnictvím, které nelze privatizovat, a pozměňovací návrh skupiny konfederace Evropské

sjednocené levice – Severské zelené levice k tomuto bodu byl zamítnut. Tato konkrétní zpráva nedokáže spojit nutnou ochranu mořského prostředí, ochranu populací ryb a sociální a finanční ochranu rybářů, zejména drobných rybářů, s katastrofálními důsledky pro životní prostředí a životaschopný rybolov a s negativním dopadem na rybáře i spotřebitele, kteří musí platit konečnou cenu produktu, přičemž ze zisku těží velké soukromé společnosti na úkor drobných rybářů. Zpráva vůbec nebere v úvahu různé podmínky, které jsou běžné v jednotlivých členských státech EU, a proto se v ní nedaří přijmout ustanovení pro potřebné vhodně přizpůsobené politiky.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Rád bych poblahopřál paní Patrão Nevesové k její vynikající zprávě o reformě společné rybářské politiky. Nesčetné problémy a výzvy v souvislosti se SRP byly zjištěny již v roce 2002, ale nyní byly ještě znásobeny hospodářskou a energetickou krizí a škodlivými dopady změny klimatu. Pokud má SRP sloužit zájmům moderního rybolovu, je nutno zavést řadu zásadních změn, které zajistí spravedlivou rovnováhu mezi zachováním zdrojů a životaschopností odvětví a otevře cestu novým systémům řízení pro různé druhy rybolovu v rámci EU.

Vítám zájem decentralizovat SRP, odstranit byrokracii a regionalizovat řízení rybolovu v rámci omezení stanovených Lisabonskou smlouvou, a také nutnost zajistit, aby se věnovala řádná pozornost drobnému pobřežnímu rybolovu a průmyslovému rybolovu, a zároveň plnit environmentální, ekonomické a sociální požadavky. Zdůrazňuji také ochranu zájmů rybolovu Společenství, které však vyžadují příslušné sledování ze strany vlád jednotlivých členských států, což by z rybolovu mohlo udělat strategickou prioritu s cílem zajistit ekonomickou a sociální životaschopnost pobřežních komunit.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – (RO) Domnívám se, že je nutno vypracovat plány pro řízení a podporu dlouhodobé obnovy populací ryb pro všechny druhy rybolovu a všechna zeměpisná rybolovná pásma v rámci Evropské unie. Je nutno vzít v úvahu především obrovské rozdíly, které v Evropě existují, pokud jde o rybolov. Je třeba nést větší odpovědnost za rybolovná pásma a zlepšení tradičního systému kvót. Evropa musí zaujmout pevný společný postoj k řízení rybolovných zdrojů, což bude zahrnovat kontinentální a tržní hledisko pro dané odvětví, stejně jako pro odvětví odlovu a akvakulturu, v souladu s novou integrovanou námořní politikou Evropské unie a s jejím zájmem o udržitelný růst v pobřežních oblastech.

William Dartmouth (EFD), Earl of Dartmouth), Nigel Farage a Paul Nuttall písemně. – I když tato zpráva uvádí poněkud méně hroznou společnou rybářskou politiku, než je přisernost, kterou máme teď, doporučuje nicméně ponechat rybolov pod zhoubnou kontrolou nedemokratické a protidemokratické „Evropské unie“, a z tohoto důvodu ji Nezávislá strana Spojeného království UKIP nemůže podpořit.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o zelené knize o reformě společné rybářské politiky, protože obsahuje zásadní závazky, které jednoznačně přispěly ke zlepšení původního návrhu. Chtěla bych zdůraznit, že je důležité zavést environmentální a sociální přístup při hledání nových systémů řízení rybolovných zdrojů, které doplní stávající systém založený na zásadě relativní stability.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), písemně. – (SV) My švédští sociální demokraté jsme hlasovali proti zprávě o zelené knize a reformě rybářské politiky EU. Většina v Parlamentu odmítla upřednostnit ekologickou udržitelnost a hlasovala pro pozměňovací návrh, který uvádí, že naše politika vůči zemím mimo EU by se měla řídit zájmy evropského rybolovu. To považujeme za nepřijatelné, a proto jsme se rozhodli hlasovat proti zprávě. Také se skepticky stavíme k tomu, že Evropský parlament chce poskytnout více peněz na společnou rybářskou politiku – to je něco, na čem se nechceme podílet, pokud účelem není jasná změna politiky.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Na začátku bych chtěl vyzdvihnout výbornou zprávu, kterou vypracovala paní Patrão Nevesová. Rybářské komunity v současné době procházejí těžkým obdobím, které se vyznačuje vážným zhoršením stavu rybích populací. Tato činnost má vliv na zásobování široké veřejnosti potravinami a na soudržnost nejvzdálenějších regionů Evropské unie. Z tohoto důvodu je zapotřebí jednotného a komplexního přístupu k reformě společné rybářské politiky.

Domnívám se, že je naléhavě nutné a velmi důležité, aby se Evropská unie účinně podílela na zajištění lepších podmínek ekonomické udržitelnosti pro rybáře, a to v rámci, který dokáže ochránit specifický charakter každého regionu a který uznává, že k drobnému rybolovu je třeba přistupovat jiným způsobem. Stojí za to poukázat na doporučení konkrétních opatření, jako je snížení počtu zprostředkovatelů v řetězci mezi producentem a spotřebitelem. Na druhé straně tuto reformu nelze izolovat od udržitelného využívání mořských zdrojů posuzovaného z technického a vědeckého hlediska na základě důkladného prověření, což

přispěje k uklidnění situace v odvětví a ovlivní kvalitu a bezpečnost potravin pro spotřebitele. V souvislosti se změnou kapacity rybolovu bych chtěl zdůraznit vliv, jaký má modernizace zařízení na profesní důstojnost a bezpečnost rybářů v odvětví, kde běžně dochází ke ztrátám na životech.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Zamítnutí návrhů, které jsme zde předložili a v nichž odmítáme privatizaci rybolovných zdrojů, většinou poslanců Parlamentu svědčí o snaze jít cestou chystané reformy společné rybářské politiky. Parlament nejen nedokáže odmítnout návrh Komise na vytvoření (soukromých) majetkových práv pro přístup k využívání veřejných statků, které bude uloženo, ale připravuje také cestu k tomu, aby se tento záměr stal oficiálním. Tato volba však nezajistí udržitelnost zdrojů a nevyhnutelně povede k tomu, že se činnost bude koncentrovat u subjektů s větší hospodářskou a finanční silou v celé Evropské unii, a vážně tak ohrozí drobný pobřežní rybolov, který v případě Portugalska představuje více než 90 % loďstva.

Ve zprávě jsme zaznamenali několik pozitivních bodů, z nichž některé odpovídaly návrhům, které jsme předložili, ale nemůžeme přehlédnout, že celkově zpráva zachovává výrazně liberální přístup, který značně omezuje svrchovanost členských států nad jejich mořskými zdroji. Nedává také úplnou odpověď na jeden z hlavních problémů, s nímž se odvětví potýká, a to příjem z činnosti. Můžeme jenom poukázat na to, že byly odmítnuty návrhy, které jsme předložili a které jsou zaměřeny na zlepšení marketingu v daném odvětví, což by zvýšilo odměnu za práci rybářů.

Marian Harkin (ALDE), písemně. – Podporuji rozšíření pobřežních hranic z 12 na 20 mil jako jednu z klíčových reforem společné rybářské politiky. Musíme také skoncovat s výměty ohrožených populací. Je důležité zachovat stávající systém řízení kvót a nepodporuji povinnou privatizaci kvót.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Zpráva obsahovala mnoho dobrých a důležitých prvků a panuje shoda v tom, že centralizovaný univerzální model společné rybářské politiky je katastrofou. Řada pozměňovacích návrhů, které jsem osobně předložil, byla úspěšná, a tak zpráva uznává relativní stabilitu, potřebu motivovat úsilí o ochranu a úspěšnou vnitrostátní kontrolu v pásnu 12 mil. Zpráva však dodává, že historická práva by měla být přezkoumána. Řízení rybolovu musí být vráceno rybářským národům; tyto rybářské národy nesmí svá historická práva ztratit. Proto jsem hlasoval proti zprávě, která vyzývá k útoku na tato základní tradiční práva přístupu k populacím ryb.

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Je třeba přivítat zásadní a komplexní reformu společné rybářské politiky (SRP), zejména s ohledem na udržitelné řízení zdrojů ryb. Umožnit to mají dokonalejší a standardizované rámcové podmínky, lepší kontrola ze strany členských států a zjednodušený systém rozhodování. I když Rakousko jako vnitrozemského státu se to přímo netýká, soustavně narůstající spotřeba mořských ryb rybolov ovlivňuje. Potřebujeme praktická a účinná řešení, která tomuto odvětví poskytnou základ pro dostatečnou životaschopnost prostřednictvím dobrých životních podmínek pro rybí populace, která zajišťují dodávky spotřebitelům a zároveň zaručují zachování druhové rozmanitosti a ochranu mořského ekosystému jako celku.

Isabella Lövin (Verts/ALE), písemně. – Tato zpráva je obsáhlým dokumentem, který zahrnuje všechny aspekty SRP, od akvakultury po chytání ryb na udici, od Baltského moře po dohody o rybolovu se zeměmi třetího světa. Zelení jsou spokojeni s mnoha změnami ve zprávě, které se nám podařilo schválit, například základní zásady týkající se požadavků na udržitelnost pro ty, kteří budou mít právo rybařit, požadavky na posouzení dopadů na životní prostředí při povolování rybolovné činnosti, prohlášení, že EU by neměla konkurovat místním rybářům v rámci dohod o rybolovu, ale mohla by lovit pouze z přebytku ryb, a také návrh všem orgánům EU, aby zařadily nezákonný rybolov na seznam mezinárodních priorit na všech významných fórech v zájmu ochrany oceánů i zajištění potravin. Bohužel v konečném znění byly schváleny také některé zcela nepřijatelné a rozporuplné body, jako například to, že cílem externích částí SRP je ochrana a podpora evropských rybolovných zájmů, že ekologická udržitelnost by neměla mít přednost před sociální a ekonomickou udržitelností a že všechny oblasti politiky by měly přispívat k plnění cílů SRP. Proto skupina Zelených nemohla zprávu podpořit, ale zdržela se hlasování.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Společná rybářská politika, která byla naposledy přezkoumána v roce 2002, se dosud nedaří vyrovnávat s výkyvy tohoto citlivého odvětví. Z tohoto důvodu je nutné analyzovat nové faktory, které toto odvětví ovlivňují, a najít nová řešení s cílem zajistit jeho plnou životaschopnost, zejména v hospodářské, sociální a environmentální oblasti. Doporučuji proto přijmout nová opatření, která pomohou odvětví rybolovu dostat se ze své současné hrozné situace.

Odvětví rybolovu je v Evropské unii velmi důležité. Je proto nezbytně nutné, aby nová společná rybářská politika zohlednila rozumné a odpovědné řízení zdrojů a aby se zabývala ochranou mořských zdrojů a udržením způsobu života těch, kteří se vždy živili rybolovem. Nová SRP musí být schopná řešit problémy produktivity v tomto odvětví, stabilizovat trhy a zajistit dobrou životní úroveň rodin, které jsou na tomto odvětví závislé. Toto odvětví je však třeba analyzovat jako celek, nikoli jeho jednotlivé části, tak abychom mohli obsáhnout všechny jeho problémy a výkyvy s cílem vyřešit je ke spokojenosti všech zúčastněných a překonat hlavní problémy, které ho ovlivňují, a to nadměrný rybolov, nadbytečná kapacita, přeinvestování a plýtvání.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Skutečnost, že rybolov má v Evropě dlouhou tradici, a doufejme, že ji bude mít i v budoucnu, je vítána. Vývoj v posledních několika letech ovšem ukazuje, že práce v tomto odvětví hospodářství se v podstatě stává stále méně atraktivní. Je to způsobeno tím, že skupiny firem se svou záplavou rybích výrobků tlačí maloobchodní ceny dolů natolik, že jim malé rybářské podniky nemohou konkurovat. V důsledku těchto okolností se toto odvětví stává polem působnosti pracovníků z třetích zemí. Vzhledem k tomu, že tento návrh usnesení se danou otázkou zabývá nedostatečně, hlasoval jsem proti němu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Zdržel jsem se závěrečného hlasování o zprávě paní Patrão Nevesové, protože obsahuje pozitivní i negativní body. Zpráva souhlasí s tím, aby prioritní přístup byl umožněn těm, kteří loví nejvíce ekologicky udržitelným způsobem, což vede k menšímu množství výmětů, většímu počtu pracovních míst a menší spotřebě energie, a zdůrazňuje, že právo na rybolov musí vycházet z environmentálních a sociálních kritérií, nikoli z toho, kdo před 30 lety chytil nejvíce ryb. Právě léta trvající nadměrný výlov vedl k současné krizi, a proto je nesmyslné nechat tatáž loďstva působit další škody. V jiných pozitivních bodech je ekologická udržitelnost považována za základní předpoklad SRP a uznává se, že loďstva EU už nesmí nadměrně lovit ve vodách rozvojových zemí. Bohužel zpráva obsahuje i méně konstruktivní myšlenky, například odmítnutí uznat zhoubný vliv dotací. Zpráva také označuje SRP za rozhodující politiku v Evropské unii, které jsou politika v oblasti životního prostředí a rozvojová politika podřízeny. Právě tento přístup, který se snaží „zachovat rybolovné odvětví za každou cenu“, vedl k rozvratu mořského ekosystému a rybářských komunit, které jsou na něm závislé.

Britta Reimers (ALDE), písemně. – (DE) Němečtí členové skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu hlasovali ve dvou bodech jinak než skupina jako celek. První bod se týká pozměňovacího návrhu 3 od skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance. Členové FDP hlasovali proti, protože zásadní decentralizace rybolovné politiky, tak jak je obsažena v návrhu, s přenesením pravomocí a odpovědnosti na členské státy a na místní rozhodovací orgány, se neslučuje s evropskou společnou rybářskou politikou. Záměrem je najít právě společná a do budoucna zaměřená řešení na úrovni EU. Členové FDP podpořili pozměňovací návrh 33, protože podporuje důležitou zásadu relativní stability, což je pro Němce důležité. To se týká základu pro přidělování kvót.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Evropský rybářský průmysl proplová neklidnými vodami. Populace ryb se prudce snižují, 400 000 evropských rybářů a jejich rodiny se obávají o svou budoucnost a přemítají o účinnosti společné rybářské politiky (SRP), která jim až dosud poskytovala záchranou síť.

Vzhledem k zjištěným strukturálním problémům, zejména nadměrnému odlovu, nedostatečným investicím, nadměrné kapacitě rybářského loďstva a odpadu (kolik tun ryb je každý den vyhozeno do moře, protože nejsou vhodné pro spotřebu?) musí být reforma SRP nejvyšší prioritou. Je zřejmé, že každá reforma musí brát v úvahu individuální charakter různých rybářských oblastí a za každou cenu se vyhnout univerzálnímu modelu řízení. Rybolovné metody se naprosto liší od těch, které se používají v Gaskoňském zálivu. Proto je reforma navržená Komisí a založená na regionalizaci, kterou dnes odpoledne přijal Parlament, zcela zásadní.

Odpovědná politika musí rovněž zohlednit skutečný stav, tak jak ho dokládají údaje: EU se na světové produkci ryb podílí přibližně 4,5 % a neusiluje o to stát se v daném odvětví „obrem“. Nicméně je to další důvod, proč se musíme rozhodnout pro drobný, inovativní a udržitelný rybolov.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – Zelená kniha Komise o této otázce byla usvědčujícím obviněním a otevřeným uznáním skutečnosti, že společná rybářská politika se neosvědčila. Naopak, přispěla k řadě různých problémů, které mají i nadále ekonomický, sociální a environmentální dopad. Před pouhými dvěma týdny hlasovala tato sněmovna pro pozastavení mezinárodního obchodování s tuňákem obecným vzhledem ke kriticky nízkým stavům populace – situace, která je dalším znamením toho, že naše současná úroveň rybolovu je neudržitelná a má závažné důsledky pro biologickou rozmanitost a budoucnost odvětví rybolovu. Musíme připustit, že to vyžaduje nový přístup. Decentralizovaná politika s větším objemem finančních prostředků různým regionům umožní, aby se přizpůsobily a reagovaly na vlastní okolnosti – tomu předchází

politika „shora dolů“ bránila. Mělo by to vést k lepšímu řízení populací a mít příznivý vliv na mořské prostředí. Plně podporuji závazek Komise provést komplexní a zásadní reformu, kterou správně podpořil Výbor pro rybolov. Je velmi důležité jednat tak, abychom ze strany Evropské unie zajistili provádění skutečně udržitelné rybářské politiky s cílem chránit v dlouhodobém horizontu populace ryb, mořské prostředí a evropská pracovní místa.

Peter Skinner (S&D), písemně. – Podpořil jsem předložené pozměňovací návrhy, jejichž záměrem je změnit společnou rybářskou politiku s cílem ukončit již existující narušení tohoto odvětví.

Navýšení jakýchkoli finančních prostředků na obnovu loďstev nebo jednotně stanovené ceny za ryby obzvláště narušují hospodářskou soutěž a umožňují zvýšené využívání dotací.

Rybáři ve Spojeném království, zejména rybáři na jižním pobřeží používající 10metrové čluny, jsou často velmi postihováni nevyváženými kvótami a dotacemi jiným národním rybářským loďstvím. Poslanec Parlamentu za Hastings a Rye Mike Foster mě upozornil, že je nutné, aby Agentura pro námořní rybolov a Komise ukončily diskriminaci a praktiky narušující hospodářskou soutěž, zejména při lovu tresky podél jižního pobřeží Spojeného království, a zejména v jeho vlastním volebním obvodu Hastings a Rye, který oba dva zastupujeme.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Zdržel jsem se hlasování o zprávě týkající se společné rybářské politiky, neboť obsahuje příliš mnoho bodů, které jsou nejen v rozporu s řadou jiných bodů v této zprávě, ale rovněž odporují mému politickému pohledu na evropskou rybářskou politiku. Na jedné straně zpráva tvrdí, že evropská rybářská loďstva už nesmějí nadměrně lovit ve vodách rozvojových zemí, ale na druhé straně říká, že společná rybářská politika má vždy přednost před environmentální a rozvojovou politikou. Tento postoj je zjevně v rozporu s Lisabonskou smlouvou, kde se v článku 208 uvádí, že naše zahraniční politika nesmí poškozovat rozvojové cíle chudých zemí. Politika navrhovaná Parlamentem jistě prospívá Evropě, ale mimo evropské vody Evropa bojuje pouze za svá vlastní rybářská loďstva, nikoli za místní populace ryb a rybáře. Skupina Zelených / Evropské svobodné aliance se proto zdržela hlasování. Kromě toho zatímco zpráva skutečně uznává, že je zde závažný problém nadměrného rybolovu a že politika musí vycházet z udržitelnosti, vůbec nepřipouští, že jádrem tohoto problému je kapacita loďstva a systém dotací a kvót. To vysvětluje, proč jsme se zdrželi hlasování.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Zpráva o zelené knize o reformě společné rybářské politiky, kterou jsme dnes přijali, přezkoumává ekonomické, sociální a environmentální aspekty této politiky s cílem znovu vymezit přístup k řešení zbývajících problémů v daném odvětví. Rád bych zopakoval, že priority, jako je větší účinnost při řízení rybolovných zdrojů a strategie finanční podpory pro ty, kdo v tomto odvětví pracují, spolu se zárukou udržitelnosti v tomto odvětví prostřednictvím zachování druhů, jsou v této reformě naprosto nezbytné a musí být prováděny na regionální úrovni. Tento dokument klade důraz na reformy, které jsou pro odvětví rybolovu potřebné a které jsou mimořádně důležité v nejvzdálenějších regionech, zejména na Madeiře, kde je tato činnost velmi důležitá pro místní rozvoj a v životě místních obyvatel.

Chci znovu zdůraznit myšlenky ve zprávě vztahující se k aktivnější účasti různých subjektů na národní, regionální a místní úrovni, pokud jde o provádění, a technická opatření, která mají být v rámci odvětví rybolovu přijata. Ze všech výše uvedených důvodů jsem hlasoval pro tuto zprávu, která znamená začátek nové etapy v evropské společné rybářské politice.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti zprávě paní Patrão Nevesové, protože odmítá změny, které mají nastolit rovnováhu mezi environmentálními zájmy a zachováním drobného rybolovu.

Také nesouhlasím se zamítnutím pozměňovacích návrhů požadujících, aby byl před provedením této reformy navázán důkladný dialog s rybáři.

Vzhledem k výše uvedenému nechápu, jak bude možné přijmout reformu, která bude přijatelná pro rybáře a která dělá to, co je třeba udělat pro zachování společné rybářské politiky hodné tohoto označení.

Předsedající. – Zápis z tohoto zasedání bude předložen ke schválení Parlamentu na začátku příštího zasedání. Pokud nejsou žádné námítky, okamžitě předám návrhy přijaté na dnešním zasedání osobám a agenturám, kterým jsou určeny.

10. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

11. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

12. Termíny příštích zasedání: viz zápis

13. Přerušování zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 12:50)